தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

4958
TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
6 NOV 1972
MADRAS

வெளியீடு—23—10—1972]
Issued—23—10—1972]

TAMIL NADU LEGISLATURE
9-APR 197
MADRAS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

வியாழக்கிழமை 1972 ஆகஸ்ட் 17

Thursday 17th August 1972

தொகுதி XXIV—எண் 1

Volume XXIV—No. 1

©
தமிழ் நாடு அரசு
1972

GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1972

சட்டப் பேரவைத் துறை
சென்னை-9.

Legislative Assembly Department
Fort St. George, Madras-9

விலை 50 காசுகள்]
PRICE 50 PAISE]

Tamil Nadu Legislative Assembly Debates

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
28 JAN 1974
MADRAS

FIFTH SESSION OF THE FIFTH LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

17*th*, 18*th*, 19*th and* 21*st August* 1972.

VOLUME XXIV (Nos. 1 to 4)

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
9-APR 1974
MADRAS

Table of Contents.

Thursday, 17*th August* 1972.

	Pages
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i-vi
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Assembly	vii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Assembly with their constituencies	ix-xvi
1. OBITUARY REFERENCE—	
Demise of Thiru H. S. Town, a former Member of the Legislative Assembly	1
2. QUESTIONS AND ANSWERS	1-40
3. CALLING ATTENTION—	
Fire accident at Teynampet	41–42
4. PRESENTATION OF REPORTS—	
(*a*) Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill, 1972 (L.A. Bill No. 23 of 1972)	42

Thursday, 17th August 1972—cont.

	PAGES
4. PRESENTATION OF REPORTS—*cont.*	
(*b*) Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 19 of 1972)	43
(*c*) Third Report (Fifth Assembly) of the Committee on Government Assurances	43
5. GOVERNMENT BILLS—	
(*a*) The Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights (Amendment) Bill, 1972 ...	43
(*b*) The Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Amendment Bill, 1972 ...	43–44
6. NON-OFFICIAL BUSINESS—	
(*a*) Bill :	
The Tamil Nadu Inam Estates and Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 18 1972)	44–65
(*b*) Resolutions :	
(i) Protection of Handloom Sector	65–112
(ii) Age-limit for recruitment to Government Service	112–123
7. ANNOUNCEMENT—	
Business of the House	124–126
8. PAPERS LAID ON THE TABLE	127–135

Friday, 18th August 1972.

1. QUESTIONS AND ANSWERS	137–176
2. STATEMENTS BY MINISTERS—	
(*a*) Railway accident at Kadayanallur	176–178
(*b*) Decision taken by the Government on the recommendation of the One Man Commission	182;185

Friday, 18*th August* 1972—cont.

PAGES

3. FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1972-73—Presentation 178–182

4. ANNOUNCEMENTS—

(*a*) Expenditions printing of Assembly Debates ... 185

tion and Payment of Fair Rent (Extension to and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 26 of 1972) 240

5. GOVERNMENT BILLS—

(*a*) The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 27 of 1972) 186–190

(*b*) The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Second Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 28 of 1972) ... 191–206

(*c*) The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 31 of 1972) 206–239

(*d*) The Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill, (L.A. Bill No. 26 of 1972) 240–260

6. PAPERS LAID ON THE TABLE 261–262

Saturday, 19*th August* 1972.

1. QUESTIONS AND ANSWERS 265–309

2. ADJOURNMENT MOTIONS—

(*a*) Lock-out in the B. and C. Mills 309-314

(*b*) Closure of Simpson Group of Companies ... 314–331

3. ANNOUNCEMENTS—

(*a*) Election to the Senate of the Madurai University 331

Saturday, 19th August 1972—cont.

PAGES

3. ANNOUNCEMENTS—cont.

(*b*) The Tamil Nadu Agricultural Income Tax (Amendment) Bill, 1972 332

(*c*) The Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1972 ... 333

(*d*) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Fourth Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 33 of 1972) 360

4. PRESENTATION OF REPORTS—

(*a*) Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972 (L.A. Bill No. 21 of 1972) 331

(*b*) Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 22 of 1972) ... 332

(*c*) Report of the Committee on Subordinate Legislation 332

(*d*) Report of the Committee on Public Accounts. 332

5. GOVERNMENT BILLS—

(*a*) The Tamil Nadu Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1972 333

(*b*) The Kanyakumari Sreepadam Lands (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1972. 333

(*c*) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on land) Third Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 19 of 1972) as amended by the Joint Select Committee 334–360

(*d*) The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Fourth Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 33 of 1972) 360–378

Saturday, 19th August 1972—cont.

	PAGES
6. STATEMENT BY CHIEF MINISTER—	
Revision of the scale of pay of Firka Revenue Inspectors	378
7. PAPERS LAID ON THE TABLE	379–381

Monday, 21st August 1972.

1. QUESTIONS AND ANSWERS.	385–418
2. ADJOURNMENT MOTION—	
Entry of Police into a High School at Palayamkottai and the alleged beating of students	418–426
3. CALLING ATTENTION—	
Sea erosion at Poonthurai, Eraimanthurai, etc. in Kanyakumari District	426–428
4. GOVERNMENT BILLS—	
(*a*) The Tamil Nadu Debt Relief Bill, 1972 (L.A. Bill No. 21 of 1972) as amended by the Joint Select Committee	428–465
(b) The Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bil No. 22 of 1972) as amended by the Joint Select Committee	428–465
(*c*) The Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill 1972 (L.A. Bill No. 23 of 1972) as amended by the Joint Select Committee	485–496
5. PAPERS LAID ON THE TABLE	496–497

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE
6 NOV 1972
MADRAS

தமிழ் நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ் நாடு ஆளுநர்.

மேதகு திரு. கோதர்தாஸ் காளிதாஸ் ஷா.

அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (முதலமைச்சர்) கீழ்க் கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுத்துறை, நிதி, திட்டம், பொது நிர்வாகம் இந்திய சிவில் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.சி.எஸ்.), இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர் தொகுதி (ஐ.ஏ.எஸ்.) அதிகாரிகள், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை, தேர்தல்கள், மதுவிலக்கு, செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படச் சட்டம், பயண அனுமதிச் சீட்டுகள், பத்திரிகைக் காகிதக் கட்டுப் பாடு, சரக்குகளின் விலைகள்-வழங்கல் குறித்த சட்டம், தமிழ் நாடு கழிவுநீர்-குடிநீர் வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம்.

2. மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் (கல்வி-உள் ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில் நுட்பக் கல்வி உட்பட கல்வி ; ஆட்சி மொழி, நகராட்சி நிர்வாகம், சமுதாய நல வளர்ச்சி, ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சட்ட மன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுச் சுகாதாரம், மருத்துவம், கால்நடை வளர்ப்பு.

4. மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர், எழுது பொருள்-அச்சுத்துறை, அரசு அச்சகம், சீரணி, எடைகள்-அளவைகள் குறித்த சட்டம், புள்ளி விவரம், பத்திரப் பதிவு.

5. மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப் பார்: அரிசன நலம், மகளிர்-சிறுவர் நலம், மீனளம், இரவலர்கள்

விடுதி, அனாதை இல்லங்கள், சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், கண்காணிப்புப் பணிகள், வெளிநாட்டில் வாழும் இந்தியர்கள், அகதிகள், இடம் பெயர்ந்தவர்கள்.

6. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் (உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: உணவு, வணிக வரிகள், வருவாய், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள், வருவாய்த்துறை வாரியம், மாவட்ட வருவாய் நிறுவனங்கள், மாவட்டத் துணை ஆட்சித் தலைவர்கள்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் (தொழில் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில்கள், ஆலைத்துணிகள், நூல், கைத்தறி, சுரங்கங்கள், கனிப்பொருள்கள், இரும்பு-உருக்குக் கட்டுப்பாடு, வேலை வாய்ப்பும்-பயிற்சியளித்தலும், கம்பெனிகள், சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைச்சாலைகள்.

8. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா (பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பொதுப்பணிகள், சிறு பாசனச் சிறப்புத் திட்டங்கள் உட்பட சிறுபாசனம், நெடுஞ்சாலைகள், முகம்மதியர் அறக் கட்டளைகள்.

9. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: கூட்டுறவு, துறைமுகங்கள், வேளாண்மை மறுநிதி உதவி, மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக வேளாண்மை இயக்கத்தின் வேளாண்மைப் பொறியியற் பிரிவு, கதர்-கிராமத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

10. மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வேளாண்மை, உணவு உற்பத்தி.

11. மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் (பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன், சுற்றுலா, வீட்டு வசதி, இட வசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் (மின்சாரத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: மின்சாரம், கடன் கொடுத்தல் (கிராமவாசிகள் கடன்பட்டிருத்தல்) குறித்த சட்டம், சீட்டுகள் குறித்த சட்டம், காடுகள், சின்கோனா.

13. **மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: போக்குவரத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, மோட்டார் வண்டிகள் வரி.

14. **மாண்புமிகு திரு மு. கண்ணப்பன் (அறநிலையத் துறை அமைச்சர்)** கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அறக் கட்டளைகள், பால் வழங்குத் துறை, முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள், பூதான-கிராமதான இயக்கங்கள்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU ... MADRAS 6 NOV 1972

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.

GOVERNOR OF TAMIL NADU.

THIRU KODARDAS KALIDAS SHAH

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. DR. M. KARUNANIDHI (*Chief Minister*)—in charge of Public, Finance, Planning, General Administration, matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.

2. THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN (*Minister for Education and Local Administration*)—in charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayats and Panchayat Unions and Legislature.

3. THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN (*Minister for Public Health*)—in charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.

4. THE HON. THIRU N. V. NATARAJAN (*Minister for Labour*)—in charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.

5. THE HON. THIRUMATHI SATYAVANIMUTHU (*Minister for Harijan Welfare*)—in charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.

6. THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM (*Minister for Food and Revenue*)—in charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, District Revenue Establishment and Deputy Collectors.

7. The Hon. Thiru S. MADHAVAN (*Minister for Industries*) —in charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.

8. The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA (*Minister for Public Works*)—in charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Waqfs.

9. The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR (*Minister for Co-operation*)—in charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of the Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.

10. The Hon. Thiru MANNAI P. NARAYANASWAMY (*Minister for Agriculture*)—in charge of Agriculture and Food Production.

11. The Hon. Thiru K. RAJARAM (*Minister for Backward Classes*)—in charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.

12. The Hon. Thiru O. P. RAMAN (*Minister for Electricity*) —in charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.

13. The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN (*Minister for Transport*)—in charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.

14. The Hon. Thiru M. KANNAPPAN (*Minister for Religious Endowments*)—in charge of Religious Endowments, Milk, Ex-Servicemen, Bhoodan and Gramdan.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன், பி.ஏ.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சீனிவாசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

திரு. என். கணபதி.
திரு. என். டென்னிஸ்.
திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.
திரு. கே. ஏ. வகாப்.
திரு. நா. வீராசாமி.
திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி.

சட்டப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. கா. து. நடராசன், எம்.ஏ., பி.எல்.

இணைச் செயலாளர்.

திரு. மா. சண்முகசுப்பிரமணியம், பி.ஏ., பி.எல்.

துணைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

உதவிச் செயலாளர்கள்.

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன் (எஸ்டேட் அதிகாரி).
திரு. கோ. இராகவன்.
திரு. வி. இராஜமாணிக்கம், பி.ஏ.
திரு. பெஞ்சமின் நெல்சன், பி.ஏ.

விவாதப் பதிப்பாளர்

திரு. கே. சுந்தரராசன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ் நாடு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களின் (அகரவரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
1 அண்ணுமலை, திரு. சி.வி. எம்.	காஞ்சிபுரம்.
2 அபுசாலி, திரு. எம். ஏ.	புவனகிரி.
3 அப்துல் ஜப்பார், திரு. வா. மை... ..	அரவக்குறிச்சி.
4 அரங்கண்ணல், திரு. இராம.	எழும்பூர்.
5 அழகமுத்து, திரு. து. ப. (அரசாங்க தலைமை கொறடா).	உப்பிலியப்புரம்.
6 அழகர்சாமி, திரு. சோ.	கோவில்பட்டி.
7 அழகுத் தேவர், திரு. எஸ்.	சாத்தூர்.
8 அனந்தநாயகி, திருமதி த. ந.	மயிலாப்பூர்.
9 அன்பழகன், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்).	புரசைவாக்கம்.
10 அன்புச்செழியன், திரு. நீ.	பெரியகுளம்.
11 ஆண்டி என்ற குருசாமி, திரு. கு. ..	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் (செ. வ.)
12 ஆதித்தனுர், மாண்புமிகு திரு. சி. பா. (அமைச்சர்.)	ஸ்ரீவைகுண்டம்.
13 ஆலடி அருணு, திரு. வி.	ஆலங்குளம்.
14 ஆல்டா எம். பௌலர், திருமதி ..	நியமன உறுப்பினர்.
15 ஆறுமுகம், திரு. அ.	எடப்பாடி.
16 ஆறுமுகம், திரு. எஸ்.	வீரபாண்டி.
17 ஆறுமுகம், திரு. சி.	மதுராந்தகம்.
18 இரத்தினசபாபதி, திரு. மு.	விளாத்திக்குளம்.
19 இராசகோபால், திரு. க. மு.	உத்திரமேரூர்.
20 இராசகோபால், திரு. வீ.	வந்தவாசி.
21 இராசமாணிக்கம், திரு. அ.	நாகப்பட்டினம்.
22 இராசமாணிக்கம், திரு. கு.	ஆடுதுறை.
23 இராசரத்தினம், திரு. டி.	ஸ்ரீபெரும்புதூர்.
24 இராசாராம், மாண்புமிகு திரு. க. (அமைச்சர்).	சேலம்-II.
25 இராசு, திரு. ஜே. எஸ்.	பெரம்பலூர் (செ.வ.)
26 இராதாகிருட்டிணன், திரு. எம். ..	தண்டராம்பட்டு.
27 இராமச்சந்திரன், திரு. எம். ஜி. ..	பரங்கிமலை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. (அமைச்சர்)	பண்ருட்டி.
29 இராமநாதன், திரு. சி.	அறந்தாங்கி.
30 இராமலிங்கம், திரு. இரா.	தூத்துக்குடி.
31 இராமலிங்கம், திரு. செ.	கடலாடி (செ.வ.).
32 இராமன், மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. (அமைச்சர்).	மேலூர் தெற்கு (செ.வ.).
33 இராமன், திரு. மூ.	கண்டமங்கலம் (செ.வ.).
34 இராஜாங்கம், திரு. என்.	குறிஞ்சிப்பாடி (செ.வ.)
35 இராஜாப்பிள்ளை, திரு. வீ. கே.	கன்னியாகுமரி.
36 இளங்கோவன், திரு. கோ.	திருவையாறு.
37 இளஞ்செழியன், திரு. வீ. சா.	விராலிமலை.
38 எட்டியப்பன், திரு. பூ.	பெரணமல்லூர்.
39 எட்மண்ட், திரு. க. உரொ.	திருச்செந்தூர்.
40 கணபதி, திரு. என்.	பாபநாசம்.
41 கணபதி, திரு. டி.	நாங்குனேரி.
42 கணேசன், திரு. எல்.	ஒரத்தநாடு.
43 கணேசன், திரு. சி.	குற்றாலம்.
44 கண்ணப்பன், மாண்புமிகு திரு. மு. (அமைச்சர்).	கிணத்துக்கடவு.
45 கண்ணன், திரு. எம். ஆர்.	பேஸின்பிரிட்ஜ்.
46 கதிரவன், திரு. கா. மு.	தென்காசி.
47 கந்தசாமி, திரு. கே.	உசிலம்பட்டி.
48 கந்தசாமி, திரு. கே. பி.	சாத்தான்குளம்.
49 கந்தசாமி, திரு. எம்.	குளித்தலை.
50 கந்தப்பன், திரு. செ.	திருச்செங்கோடு.
51 கரிவேங்கடம், திரு. மா. வெ.	பாலக்கோடு.
52 கருணாநிதி, மாண்புமிகு டாக்டர் மு. (முதல் அமைச்சர்).	சைதாப்பேட்டை.
53 கருணாநிதி, திரு. தாழை மு.	திருவாரூர் (செ.வ.)
54 கருணைநாதன், திரு. சோ.	கூனூர்.
55 கருப்பையா, திரு. ஆ.	கங்கைகொண்டான் (செ.வ)
56 காசிராமன், திரு. நா.	கும்பகோணம்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
57 காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி ..	முதுகளத்தூர்.
58 காமாட்சி, திரு. கு.	திருவரம்பூர்.
59 கார்த்திகேசன், திரு. வீ.	இராதாபுரம்.
60 காவேரிமணியம், திரு. சொ.	திருப்பரங்குன்றம்.
61 காளிமுத்து, திரு. கா.	சிவகாசி.
62 கிட்டப்பா, திரு. என்.	மாயூரம்.
63 கிருட்டிணன், திரு. நா.	பேரணம்பட்டு (செ.வ.).
64 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வி.	நெல்லிக்குப்பம்.
65 கிருஷ்ணமூர்த்தி, திரு. வ.	திருச்சிராப்பள்ளி-1.
66 கிருஷ்ணன், திரு. கே. ஆர்.	ஊத்தங்கரை.
67 குப்பல் ராமகிருஷ்ணன், திரு. கே. எஸ்.	மதுரை (கிழக்கு).
68 குமாரசாமி, திரு அ. சே.	திருக்கோயிலூர்.
69 குமாரசாமி, திரு. கே. என்.	பல்லடம்.
70 குருசாமி, திரு. நா. வெ.	ஆண்டிப்பட்டி.
71 கேசவலு, திரு. தே.	கள்ளக்குறிச்சி.
72 கோதண்டராமய்யா, திரு. கே. எஸ். ..	உதனப்பள்ளி.
73 கோபால், திரு. எம்.	குன்னத்தூர் (செ.வ.).
74 கோபால், திரு. கே. பி.	கம்பம்.
75 கோபால், திரு. பி.	கோயம்புத்தூர் (மேற்கு).
76 கோவிந்தசாமி, திரு. வி. செ.	காவேரிப்பட்டினம்.
77 கோவிந்தராசன், திரு. ஆர்.	கடலூர்.
78 கோவிந்தராசன் துரை, திரு	கந்தர்வகோட்டை.
79 கோவிந்தன், புலவர் கா.	செய்யாறு.
80 கோவை செழியன், திரு.	காங்கேயம்.
81 சகாதேவன், திரு. எஸ்.	செஞ்சி.
82 சங்குமுத்து தேவர், திரு. ச.	அம்பாசமுத்திரம்.
83 சதாசிவம், திரு. சே.	ஆண்டிமடம்.
84 சண்முகசுந்தரம், திரு. அ. ப.	பொள்ளாச்சி.
85 சண்முகம், மாண்புமிகு திரு. ப. உ. (அமைச்சர்).	திருவண்ணாமலை.
86 சண்முகம், திரு. பெரி.	திருவாடானை.
87 சண்முகம், திரு. மு.	விழுப்புரம்.
88 சத்தியமூர்த்தி, திரு. மு.	புதுக்கோட்டை.

தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1)		தொகுதி. (2)
89	சத்தியவாணிமுத்து, மாண்புமிகு திருமதி (அமைச்சர்).	பெரம்பூர் (செ.வ.)
90	சத்தியேந்திரன், திரு. எம்.எஸ். கே. ..	இராமநாதபுரம்.
91	சம்பத், திரு. டி. வி.	செம்பனூர் கோவில்.
92	சாதிக் பாட்சா, மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. (அமைச்சர்).	உடுமலைப்பேட்டை.
93	சாரதி, திரு. மா. பா.	வேலூர்.
94	சிதம்பரம், திரு. சித.	காரைக்குடி.
95	சிவப்பிரகாசம், திரு. தி. சி. ஆ. ..	சேரன்மகாதேவி.
96	சிவபெருமாள், திரு. கோ.	அரியலூர்.
97	சிறைமீட்டான், திரு. தொ. க.	பரமக்குடி (செ.வ.).
98	சீனிவாசன், திரு. பெ. (துணைத் தலைவர்).	விருதுநகர்.
99	சீனிவாசன், திரு. தொ. ப.	போளூர்.
100	சின்னசாமி, திரு. அ.	செயங்கொண்டம் (செ.வ.)
101	சின்னசாமி, திரு. ஆர்.	தர்மபுரி.
102	சின்னசாமி திரு. மு.	மொடக்குறிச்சி.
103	சின்னசாமி, திரு. வ.	ஏற்காடு (ஆ. வா.)
104	சின்னராசு, டாக்டர் ச. அ.	ஹரூர் (செ. வ.)
105	சின்ன வெள்ளையன், திரு. சி.	சேந்தமங்கலம் (ஆ. வா.)
106	சுந்தரம், திரு. ஓ. என்.	திண்டுக்கல்.
107	சுப்பிரமணியம், திரு. எஸ். கே. ..	சத்யமங்கலம்.
108	சுப்பிரமணியம், திரு. எ.	சிங்கநல்லூர்.
109	சுப்பிரமணியம், திரு. கே. எம்.	தியாகராயநகர்.
110	சுப்பிரமணியன், திரு. மா.	ஈரோடு.
111	சுப்பிரமணியன், திரு. வீ.	உளுந்தூர்பேட்டை.
112	சுப்பு, திரு. க.	ராஜபாளையம்.
113	சுப்பையா, திரு. ஆ. கு.	கோட்டூர் (செ. வ.)
114	சுப்பையா, திரு. கே. வி.	ஆலங்குடி.
115	சுப்பையா, திரு. ச.	சங்கரன்கோயில் (செ. வ.)
116	சுப்பையா, திரு. எ. ஆர்.	கடயநல்லூர்.
117	சுருளிவேல், திரு. மு.	போதிநாயக்கனூர்.
118	சுரேந்திரன், திரு. எம்.	மேட்டூர்.
119	சுவாமிதாஸ், திரு. எ.	பத்மநாபபுரம்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
120 செபமாலை, திரு. கோ.	மங்களூர் (செ. வ.)
121 ஜெயராமன், திரு. கி.	சேலம்-1.
122 செல்லத்துரை, திரு. வீ.	ஓமலூர்.(செ. வ.)
123 செல்லையா, திரு. குழ.	பேராவூரணி.
124 செல்வராஜ், திரு. எம்.	விருத்தாசலம்.
125 சேதுராமன், திரு. சி.	சிவகங்கை.
126 சோனையா, திரு. த.	மானாமதுரை.
127 சோமசுந்தரம், திரு. ந.	வலங்கைமான்.(செ. வ.)
128 சௌடி சுந்தரபாரதி, திரு. எஸ். ..	அருப்புக்கோட்டை.
129 சௌந்தரபாண்டியன், திரு. பெ. ..	கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.)
130 டென்னிஸ், திரு. என்.	கிள்ளியூர்.
131 தங்கமணி, திரு. கே. டி. கே.	மதுரை மேற்கு.
132 தர்மலிங்கம், திரு. அ. பெ.	திருச்சிராப்பள்ளி-2.
133 தருமலிங்கம், திரு. ந.	ரிஷிவந்தியம் (செ.வ.)
134 தவமணித்தேவர், திரு. வி.	சேடப்பட்டி.
135 திம்மராயக்கவுண்டர், திரு. டி. சி. ..	நாட்ரம்பள்ளி.
136 தியாகராசன், திரு. அ.	திருமயம்.
137 தியாகராசன், திரு. இ. எஸ்.	திருத்தணி.
138 திருப்பதி, திரு. கு.	மதுரை (சென்ட்ரல்).
139 துரைசாமி திரு. ஏ. க.	குடியாத்தம்.
140 துரைசாமி, திரு. சு.	திருப்பூர்.
141 துரைமுருகன், திரு.	காட்பாடி.
142 துரைராஜ், திரு. சு. ம.	திருவள்ளூர் (செ.வ.)
143 தூயமணி, திரு. மே. சி.	மேட்டுப்பாளையம்.
144 தேவராசன், திரு. எம்.	உதகமண்டலம்.
145 தேவேந்திரன், திரு. அ.	நன்னிலம் (செ. வ.)
146 தோப்பூர் திருவேங்கடம், திரு.	கணியம்பாடி.
147 நடராசன், திரு ஈ. எம்.	அந்தியூர்.
148 நடராசன், திரு. எஸ்.	தஞ்சாவூர்.
149 நரசிம்மன், திரு. ஏ. சி.	ஆரணி.
150 நல்லசாமி, திரு. எஸ்.	கரூர்.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும்.		தொகுதி.
	(1)	(2)
151	நாகராஜன், திரு. க.	வடமதுரை.
152	நாகலிங்கம், திரு. பா.	பொன்னேரி (செ.வ.)
153	நாச்சிமுத்து, திரு. நா.	ஒட்டஞ்சத்திரம்.
154	நாச்சியப்பன், திரு. ஏ. எம். டி. ..	ஆத்தூர்.
155	நாச்சியப்பன், திரு. ந.	சங்கராபுரம்.
156	நாராயணசாமி, திரு. மா. வே.	திருவொற்றியூர்.
157	நெடுஞ்செழியன், மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. (அமைச்சர்.) ..	திருவல்லிக்கேணி.
158	நைனுமலை, திரு. இரா.	ராசிபுரம்.
159	பத்மநாபன், திரு. பொ.	திருநெல்வேலி.
160	பத்மாவதி, திருமதி. ஏ. கோ.	முகையூர்.
161	பரந்தாமன், திரு ஆ.	கடம்பத்தூர்.
162	பரமசிவம், திரு. எம்.	தாரமங்கலம்.
163	பலராமன், திரு. என். எஸ்.	அரக்கோணம்.
164	பழனிசாமி, திரு. நா.	பொங்கலூர்.
165	பழனிசாமி, திரு. என். கே.	பெருந்துறை.
166	பழனிசாமி, திரு. மு.	வெள்ளக்கோயில்.
167	பழனிச்சாமி, புலவர். சி.	பழனி (செ.வ.)
168	பழனியப்பன், டாக்டர், ச. மு.	கோபிசெட்டிபாளையம்.
169	பழனியம்மாள், திருமதி வி. ப. ..	தாராபுரம்.
170	பழனிவேலன், திரு க.	வரகூர்.
171	பழனிவேலன், திரு மு..	நாமக்கல்.
172	பழனிவேலு, திரு. பி.	ஆத்தூர்.
173	பழனிவேல் ராஜன், திரு.	தேனி.
174	பன்னீர் செல்வம், திரு. எம்.	ஆம்பூர் (செ. வ.)
175	பாண்டுரங்கம், திரு. சி.	செங்கம் (செ. வ.)
176	பாலகிருட்டிணன், திரு. கு.	மன்னார்குடி.
177	பாலசுந்தரம், திரு. வை.	அச்சரபாக்கம் (செ.வ.).
178	பாலையா, திரு. ஏ.	கொளச்சல்.
179	பெரியசாமி, திரு. கு.	கொடவாசல்.
180	பெரியசாமி, திரு. தி. ஒ.	அவிநாசி.
181	பெருமாள், திரு. செ.	காட்டுமன்னார்கோயில்.
182	பெருமாள், திரு. ஏ. ஆர்.	காரியப்பட்டி.

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
183 பொம்மன், திரு. கு. அ.	கூடலூர் (செ. வ.)
184 பொன் சொக்கலிங்கம், திரு. பி. ..	சிதம்பரம்.
185 பொன்னப்ப நாடார், திரு. ஆர்.	விளவங்கோடு.
186 பொன்னுமலே, திரு. தி.	பனமரத்துப்பட்டி.
187 பொன்னுரங்கம், திரு. ஏ. எம். ..	சோலிங்கபுரம்.
188 மணலி கந்தசாமி, திரு. சி.	திருத்துரைப்பூண்டி.
189 மணியன், திரு. பி. எஸ்.	சோழவந்தான்.
190 மதியழகன், மாண்புமிகு திரு. கே.ஏ. (பேரவைத் தலைவர்).	ஆயிரம் விளக்கு.
191 மருதாசலம், திரு. என்.	பேரூர் (செ. வ.).
192 மலேக்கண்ணன், திரு. வீ.	இளையாங்குடி.
193 மலேச்சாமி, திரு. பெ.	மேலூர் வடக்கு.
194 மன்னியப்பன், திரு. சி.	கிருஷ்ணகிரி.
195 மாணிக்கம், திரு. என்.	பென்னகரம்.
196 மாணிக்கவாசகம், திரு. இரா.	தொண்டாமுத்தூர்.
197 மாதவன், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்).	திருப்பத்தூர்.
198 மாரிமுத்து, திரு. ஏ. ஆர்.	பட்டுக்கோட்டை.
199 மாரிமுத்து, திரு. மூ.	தலைவாசல், (செ.வ.)
200 மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா.	வேதாரண்யம்..
201 முகமது கோதர் முகைதீன், திரு. எஸ். ..	மேலப்பாளையம்.
202 முத்தமிழ்ச் செல்வன், திரு. வெ. ந. ..	லால்குடி.
203 முத்து, திரு. வ.	சங்கரி (செ. வ.)
204 முத்துசாமி, திரு. ப.	வேட்சந்தூர்.
205 முத்துச்செல்வன், திரு. பு. செ. ..	முசிரி.
206 முத்துவேல், திரு. ந.	வானூர். (செ. வ.)
207 முத்தையா, திரு. கே. கே.	கடலூர்.
208 முத்தையா, திரு. எம்.	ஒட்டப்பிடாரம் (செ. வ.)
209 முருகையன், திரு. எஸ்.	கலசப்பாக்கம்.
210 முனியாண்டி, திரு. ஆ.	நிலக்கோட்டை (செ. வ.)
211 முனு ஆதி, திரு. மு.	திருப்போரூர்.
212 முனுசாமி, திரு. ரா. ரா.	மேல்மலேயனூர்.
213 மொய்தீன், திரு. திருப்பூர் ஏ. எம்.	துறைமுகம் (சென்னை நகரம்.)

தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
214 மோசஸ், திரு. ம.	நாகர்கோயில்.
215 ரங்கநாதன், திரு. கே.	கோயம்புத்தூர் (கிழக்கு).
216 ராமசாமி, திரு. இ.	வால்பாறை.
217 ராமசாமி, திரு. ஜி.	திருப்பத்தூர்.
218 ராமராசன், திரு. வ. க.	பவானிசாகர் (செ. வ.)
219 இராஜா, திரு. ஏ. எம்.	பவானி.
220 ராஜாராம், திரு. ஜி.	திண்டிவனம்.
221 ரெத்தினசாமித் தேவர், திரு.மு. சி. ஆ.	திருமங்கலம்.
222 லத்தீப், திரு. எம். ஏ.	வாணியம்பாடி.
223 வகாப், திரு. கே. ஏ.	ராணிப்பேட்டை.
224 வடிவேலு, திரு. சி. க.	தோட்டியம்.
225 வடிவேல். திரு. எஸ்.	சீர்காழி (செ. வ.)
226 விசுவநாதன், திரு. செ. கோ. ..	செங்கற்பட்டு.
227 வீராசாமி, திரு. நா.	ஆற்காடு.
228 வெங்கடசாமி, திரு. பி.	ஹோசூர்.
229 வெள்ளத்துரை, திரு. அ.	வாசுதேவநல்லூர்.
230 வேதாசலம், திரு. மு.	வண்ணாரப்பேட்டை. (சென்னை நகரம்).
231 வேலப்பன், திரு. சி. வே.	கபிலமலை.
232 வேழவேந்தன், திரு. கா.	கும்மிடிபூண்டி.
233 ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.	திருவட்டார்.
234 ஜோதி வெங்கடாசலம், திருமதி. ..	ஸ்ரீரங்கம். (செ. வ.)
235 ஹாண்டே, டாக்டர், எச். வி.	பார்க் டவுன் (சென்னை நகரம்).

பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

தொடர் எண்ணும் பெயரும்.

1 மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்—அமைச்சர்.

2 மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி—அமைச்சர்.

3 திரு. கோவிந்த் சாமிநாதன்—தலைமை வழக்கறிஞர்.

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1972 ஆகஸ்ட் 17.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(1) நீத்தார் நினைவுக் குறிப்பு

முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. எச். எஸ். டவுன் அவர்கள் மறைவு குறித்து

MR. DEPUTY SPEAKER : It is my painful duty to inform the House of the demise of Thiru H. S. Town on 23rd June 1972 in the United Kingdom. He was a former Member of the Legislative Assembly of the then Composite State of Madras from 1939 to 1947 representing Eurepean Commerce, the Madras Chamber of Commerce and the Madras Trades Association.

On behalf of the House, I will convey the condolences to the members of the bereaved family.

I request Hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the departed soul.

The Members stood in silence for a minute.

(2) வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

குடிநீர் வழங்கு திட்டங்கள்

* 116 வினா—திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோயம்புத்தூர் நெல்லித்துறை குடிநீர் திட்டத்திற்கு உலக வங்கியிடம் அரசு ஏதேனும் நிதி உதவி கேட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், உலக வங்கி பணம் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டுள்ளதா?

[1972 ஆகஸ்ட் 17

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) கோயம்புத்தூர், சிங்காநல்லூர், உட்பட 13 ஊராட்சிகளுக்கு குடிநீர் வழங்க வகை செய்வதற்கான நெல்லித்துறை நீர்வழங்கு திட்டத்திற்காக உலக வங்கிக் குழுவினருடன் விவாதிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு நீர்வழங்கு—கழிவுநீர் அகற்று வாரியம் திட்டத்தைக் கூர்ந்த ஆய்வுக்காக அனுப்ப வேண்டுமென்று உலக வங்கிக் குழு கோரியது. நீர்பகிர்வு முறையின் போதுமானம், திட்டத்திற்கான நிதியுதவி, திட்டத்தின் பொருளாதார ஊற்றம் போன்ற இத்திட்டத்தின் சில கூறுகளைப் பற்றிய விவரங்களை உலக வங்கிக் குழு கேட்டது. உலக வங்கிக் குழுவினரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படையில் திட்டத்தை வகுத்த பிறகு, இந்திய அரசின் மூலமாக இத்திட்டம் உலக வங்கிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்.

(இ) இது குறித்து திட்டவட்டமான பொறுப்பு எதையும் உலக வங்கிக் குழுவினர் மேற்கொள்ளவில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: உதவித் தலைவர் அவர்களே, இத் திட்டம் குறித்து 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக ஒரு முடிவுக்கு வந்து, கோயம்புத்தூர், சிங்காநல்லூர், பல்லடம் போன்ற பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வழங்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதற்காகத்தான் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்தந்தப் பேரூராட்சி மன்றங்கள் நிதி திரட்டிக்கொடுக்கின்ற சக்தி எவ்வளவு படைத்திருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இதுகுறித்து உலக வங்கியினிடமும் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். உலக வங்கி இதற்கான சரியான பதிலையோ அல்லது திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற அளவிலோ கூறிவிடுமானால், பிறகு எல்.ஐ.சி. மூலம் கடன் பெற நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

* 117 வினா—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வந்தவாசி குடிநீர்த்திட்டத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரப் பம்புசெட்டு எந்த கம்பெனியில் வாங்கப்பட்டது?

(இ) அதற்கு உத்திரவாதம் ஏதும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

1972 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) வந்தவாசி குடிநீர் வழங்கு திட்டத்திற்கான மின்சார விசையேற்றங்கள், சென்னை-1-ல் உள்ள, ஈசன் எஞ்சினீயரிங் கம்பெனியிடமிருந்து வாங்கப்பட்டன.

(இ) அந்த இயந்திரங்கள் இயங்கத் தொடங்கிய நாள் தொடங்கி, அதாவது 1970-ஜனவரியிலிருந்து ஓராண்டுக் காலத்தில் இயந்திரம் செயல்படுவதில் குறைபாடு எதுவும் நேர்ந்தால் நேர் செய்து தருவதாக அந்தக் கம்பெனியால் உத்தரவாதம் அளிக்கப் பட்டது.

திரு. கே. எ. வகாப் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, அங்கே இரண்டு இயந்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிலே ஒன்று எப்பொழுதும் பழுதடைந்த நிலையிலேயே இருக்கிறது. அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் வந்து ரிபேர் செய்துகூட, சரியான நிலைக்கு வரவில்லை. ஆகவே, பழுதடைந்திருக்கும் ஒரு இயந்திரத்தை மீண்டும் மாற்றியமைத்துக் கொடுக்கும்படி அரசு அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பழுது பார்க்கப்பட்ட இரண்டாவது பம்ப் செட்டு கம்பெனியாரால் பழுதுபார்க்கப்பட்ட பிறகு, அது சீர்கேடு எதுவும் இல்லாமல் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தான் அரசுக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. மறுபடியும் சீர்கேடாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவார் களானால், அதுபற்றி உடனடியாகப் பரிசீலிக்கப்படும்.

* 118 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா—

(அ) மணப்பாறை நகரத்திற்கு குடிதண்ணீர் வழங்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) இந்தப் பொருள் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மணப்பாறைக்கு காவிரியி லிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு திட்டம் இருந்ததே, அதில் எந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: காவிரியிலிருந்தும், பொன்னியாற்றிலிருந்தும், தேக்குமலையாற்றிலிருந்தும், ஆக இப்படி மூன்று இடங்களிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரலாமா என்று பரிசீலிக்கப்படுகிறது. காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர 88 லட்ச ரூபாய் செலவாகும் என்றும், அது அதிகப்படியான செலவு என்றும் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. பொன்னியாற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவர 78 லட்ச ரூபாய் செலவாகும் என்றும், ஆனால், அப்படிக் கொண்டுவருவதன்மூலம் ஆயக்கட்டுகள் பாதிக்கப்படுமா என்றும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கிடையில் மணப்பாறைக்கு 23 மைல் அருகாமையிலுள்ள தேக்குமலை ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதைப்பற்றியும் பரிசீலிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பரிசீலனை விரைவில் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மத்திய அமைச்சகத்தில் இந்தி

* 119 வினா—திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மத்திய அமைச்சர்களை இனிமேல் இந்தியில்தான் அழைக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளதை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது மாநில அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) 1961-ம் ஆண்டு இந்திய அரசு விதிகளின் (அலுவல்களை ஒதுக்கீடு செய்தல்) முதல் விவர அட்டவணையிலுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களுக்குப் பதிலாக அவற்றிற்கீடான இந்தி சொற்களை அமைத்துக்கொள்ள வகை செய்து அவ்விதிகளைத் திருத்துவதற்காக வெளியிடப்பட்டுள்ள அறிவிப்பு, காலஞ்சென்ற பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு இதற்கு முன் அளித்திருந்த உறுதிமொழிகளுக்கு முரணானது என்றும், 1968-ம் ஆண்டு 1-வது மத்திய சட்டத்தால் திருத்தப்பட்ட 1963-ம் ஆண்டு ஆட்சிமொழிகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மீறியதாகும் என்றும் முதலமைச்சர், மாண்புமிகு தலைமை அமைச்சருக்கு அனுப்பிய நேர்முகக் கடிதத்தில் அவரது நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு பெரும் மனக்கசப்பு இம்மாநிலத்தில் கிளர்ந்து பரவும் முன்னர், மேற்சொன்ன அறிவிப்பு திரும்பப் பெறப்படவேண்டும் என்றும் தலைமை

1972 ஆகஸ்ட் 17]

யமைச்சரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இங்கு எழும் மனக்குமுறல் களைப் போக்க வேண்டுமென்றால், இதற்கு விரைவில் பதில் அனுப்பு மாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. தலைமை அமைச்சரிடமிருந்து மேற்சொன்ன நேர்முகக் கடிதத்திற்கு இதுவரையில் எந்தவித பதிலும் வரவில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியாவின் தலைமை அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதில் வராமல் இருக்கிறது. ஆனால், நேற்று முன்தினம் தரப்பட்ட தாமிரப் பத்திரங்களில் இந்தியில் மட்டுந்தான் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை அரசு அறியுமா? மேற்கொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், தாமிரப் பத்திரங்கள் இந்தியில் மட்டும் எழுதப்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே நம்முடைய அதிருப்திக்குரிய ஒன்றுதான். தாமிரப் பத்திரத்தின் மொத்தத் தொகையே ஆயிரம் என்ற அளவுக்கு இருப்பதால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் சென்றிருக்கிற தியாகிக்கு அந்தந்த மாநில மொழியிலே அவர்கள் தாமிரப் பத்திரங்களை வழங்கியிருப்பார் களானால் மிகப் பொருத்தமுடையதாக இருந்திருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுப்பிய கடிதத்திற்கு பதில் இதுகாறும் அனுப்பப்படவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு ரிமைண்டர் ஏதாவது இந்த அரசு எழுதியிருக்கிறதா? அப்படி எத்தனை ரிமைண்டர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை அளிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதற்கான ரிமைண்டர் அனுப்பப்படவில்லை. ஆனால், அதற்கிடையில் பாராளுமன்றத்தில் மாத்திரம் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. இந்தி எழுத்துக்களைப் போடாமல், இந்திச் சொற்களுக்கு ரோமன் லெட்டரைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அரசியல் சட்டத்தின்படி "ப்ரைம் மினிஸ்டர்" என்று குறிப்பிடப் படவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். "ப்ரதான் மந்திரி" என்று குறிப்பிடக்கூடாது என்று அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இந்த அரசின் கொள்கை இருமொழிக் கொள்கை என்பது இந்தச் சட்டப் பேரவையில் தீர்மானம் மூலமாக மத்திய அரசுக்கு அறிவிக்கப்பட்டபோதிலும், அதனை மத்திய அரசு இதுவரையில் ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, மத்திய அரசு இந்த அரசின் இருமொழிக் கொள்கையினை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இந்த அரசு மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கையினை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நம்முடைய மாநிலத்தில் அனைவரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டாலே போதும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய நோக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் படியும், நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியின்படியும் ஆங்கிலத் திலும் எழுதலாம் இந்தியிலும் எழுதலாம் என்று இருக்கிறது. இந்தச் சுற்றறிக்கையின் மூலமாக ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது தடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: முதலில் அது தடுக்கப் படக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்த காரணத்தால் கடிதம் எழுதியனுப்பப் பட்டது. பிறகு அங்கே பாராளுமன்றத்தில் மாத்திரம் ஏதோ உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளப்பட்டிருப்பதாக நமக்குத் தெரிய வருகிறது. ஆனால், நேரடியான பதில் எதுவும் வரவில்லை.

அரசு கல்லூரி பேராசிரியர்கள்

* 120 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு கல்வி–உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சர்க்கார் கல்லூரிகளில் பணிபுரியும் பிஎச்.டி. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரும்போது முன்னுரிமை வழங்கப் படுகிறதா?

(இ) ஆம் எனில், தற்போது எத்தனை பிஎச்.டி. பட்டதாரிகள் அரசு கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை. தமிழ்நாடு கல்விப்பணி தனி விதிகளில் பிஎச்.டி. பட்டம் பெற்றவர் களுக்கு முன் உரிமை வழங்குவதற்கு தனிச் சலுகை ஒன்றும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

(இ) அரசு கல்லூரிகளில் தற்போது பிஎச்.டி. பட்டம் பெற்ற 14 பேராசிரியர்களும் 10 உதவிப் பேராசிரியர்களும் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தமிழைப் பாடமொழியாக ஏற்று பிஎச்.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர் என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி குறிப்பு இல்லை. ஆனால் தமிழில் பிஎச்.டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை தமிழில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களாகத்தான் நாம் கொள்ளவேண்டும். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறித்துத் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தரலாம்.

சென்னை நகராட்சி

* 121 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை நகர எல்லையை விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா: சென்னையைச் சுற்றியுள்ள சில புறநகர்ப் பகுதிகளையும் சென்னை நகரத்தோடு இணைத்து ஒரு பெருநகர் திட்டமாக உருவாக்கி மேலும் பல நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க அரசு ஏதாவது திட்டம் வகுத்துள்ளதா? ஆமெனில் அதற்கான விவரங்களை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தலைவர், தென் சென்னை புறநகர்ப் பகுதியைச் சேர்ந்த சுமார் 134 ஏக்கர் நிலத்தை சென்னை மாநகர எல்லையுடன் சேர்க்கக் கோரி ஒரு திட்டத்தை அனுப்பியுள்ளார். இதனால் புறநகர்ப் பகுதியில் உள்ள சாலைகள், குடிநீர், வடிகால் திட்டம் முதலியன சென்னை மாநகராட்சியின் பொறுப்பில் விடப்பட ஏதுவாகும். பெசன்ட் நகர், சாஸ்திரி நகர், இந்திரா நகர் இவை மூன்றும் தென் சென்னையைச் சார்ந்த பகுதிகள் ஆகும். இவைகள் ஊரூர், கலிகுன்றம், திருவான்மியூர் பகுதியில் உள்ளன. சமீபத்தில்

[1972 ஆகஸ்ட் 17

வீட்டு வசதி வாரியத்திடமிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற குறிப்பிலிருந்து தென் சென்னை புறநகர் பகுதியைச் சார்ந்த சுமார் 420 ஏக்கர் நிலத்தை சென்னை மாநகர எல்லையில் சேர்க்கப்படவேண்டியுள்ளது. கோடம்பாக்கம்புதூர், தென் சென்னை நகர்ப்புறம், மேற்கு சென்னை நகர்ப்புறம், கொரட்டூர் நகர்ப்புறம் இவைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. தேவையான குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஆராய்ந்து தக்க முடிவு எடுக்கவேண்டிவரும்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களுக்கு தனி முத்திரை

* 122 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி–உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந்தலைவர்களுக்கு தனியானதோர் சின்னத்தை முத்திரையாகக் கொடுக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசிலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள சூலூர் ஊராட்சி ஒன்றியம், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்கும், பெருந்தலைவருக்கும், தமிழக அரசின் கோபுரச் சின்னத்துடன் கூடிய பொதுவான முத்திரையை தமிழ், ஆங்கிலம் இருமொழிகளிலும் உருவாக்கித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. இக்கோரிக்கை அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : இந்தக் கோரிக்கை எப்போது நிறைவேற்றப்படும்? அப்படி நிறைவேற்றப்படும்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுவதைப்போல் ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றத்திற்கும் சின்னம் ஒதுக்குவது குறித்து அரசு முடிவு எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலில் ஊராட்சி ஒன்றியம் பற்றி முடிவு எடுத்து விடுவோமானால் அதை நடைமுறைப் படுத்திய பிறகு ஊராட்சிமன்றங்களின் தேவை பற்றி பிறகு யோசிக்கலாம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அப்படி முத்திரை வழங்குவது பற்றிய கருத்துத்தான் இப்போது பரிசிலனையில் இருந்து வருகிறது. அதுகுறித்து விரைவில் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. கே. என். குமாரசாமி: இப்படி தனிச் சின்னம் வழங்குவது சம்பந்தமாக மற்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து ஏதாவது தீர்மானங்கள் வந்துள்ளனவா? அப்படி தனிச் சின்னம் வழங்கு வதற்கு அரசாங்கம் உறுதியாக முடிவு எடுக்குமானல் மற்ற கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் கூட தனிச் சின்னம் தங்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்குமே. இப்படி ஒவ்வொன்றுக்காக தனிச் சின்னம் வழங்குகிற நிலை ஏற்படுமானல் அது பெரும் நெருக்கடிக்கு கொண்டு விடும் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுதான் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று சொன்னேன். உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து அப்படிப் பட்ட முடிவு எடுத்தால் அதனல் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்று கருதினல் அதற் கேற்ற முடிவு எடுக்கவேண்டியதுதான். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்படி தனியாக ஒரு சின்னம் அமைக்கப்படுமே யானல் அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்வதற்கும் அதன்மூலம் வருகிற தபால் போன்றவை வருவதற்கும் ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று ஒன்றியத் தலைவர்கள் சிலசமயங்களில் எடுத்து தெரிவித்திருக் கிருர்கள். அதையொட்டி சூலூர் ஒன்றியம் கருத்து தெரிவித்திருக் கிறது. ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதுபற்றி முடிவு எடுத்தால் அதற்குப் பிறகு அதைத் தழுவி மற்றைய முடிவுகளை நாம் பரிசீலனை செய்து எடுக்கலாம்.

எழுத்தாளர்களுக்கு உதவி

* 123 வின—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பழம்பெரும் எழுத்தாளர்கட்கு உதவிப் பணம் வழங்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா: இப்படிப்பட்ட பழம்பெரும் எழுத்தாளர் களுக்கு உதவிப் பணம் வழங்கும் திட்டம் இருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்தத் திட்டம் எந்த வகை யில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது? எப்போது முதல் அது செயல் பட்டு வருகிறது என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: 58 வயதுக்கு மேற்பட்ட கலைத்துறையில் உள்ள கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகியோருக்கு உதவித் தொகை வழங்குகிற ஒரு ஏற்பாட்டினை 1961-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர ஒரு திட்டம் வகுத்திருந்தது. ஆகவே, 58 வயது ஆகவேண்டும். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய யாருமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வருமானம் வருகிற எந்தவித வசதிவாய்ப்பும் இருக்கக் கூடாது. இதையெல்லாம் கவனித்து உதவித் தொகை வழங்கலாம் என்றும் அதற்கு சங்கீத நாடக சங்கம் சார்பாக இருக்கிற குழுவினர் பரிந்துரை செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருந்தது. அதில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியை மத்திய அரசு தருவது என்றும் ஒரு பகுதியை மாநில அரசு ஏற்றுக்கொள்வது என்ற திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் 1971-ல் இந்தத் திட்டத்திற்கு இனிமேல் மத்திய அரசு உதவி செய்வதில்லை என்று அறிவித்துவிட்டிருந்தாலும் ஏற்கனவே இங்கு ஓரளவு கொடுத்துக் கொண்டு வருவதால் இப்போது முழுத் தொகையையும் மாநில அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதன்படி எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் நாமக்கல் கவிஞருக்கு மாதம் 250 ரூபாய் நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அடுத்து பரலி சு. நெல்லையப்பர் அவர்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டு வந்தது. மயிலை சீனி வெங்கடசாமி என்ற பழம்பெரும் எழுத்தாளருக்கும், பி. வி. ராம சாமி என்ற பழம்பெரும் எழுத்தாளருக்கும் ரூ. 75 மாதந்தோறும் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: எழுத்தாளர் மந்திரிசபையாக இருக்கிற இந்த அரசிலாவது நாடு முழுவதும் இருக்கிற எழுத்தாளர்கள் யார் யார், "ஹூ ஈஸ் ஹூ" என்ற பட்டியலைத் தயாரித்து பயன்படக் கூடிய நூல்களை யார் யார் எழுதியிருக்கிறார்கள், அவர்களில் யார் யார் வறுமையில் இருப்பவர்கள் என்றதொரு பட்டியலைத் தயாரித்து அவர்களுக்கு நிதி உதவி செய்ய ஒரு நிரந்தரமான திட்டத்தினை அரசு தயாரிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இத்திட்டத்தின் கீழ் கிட்டத்தட்ட 200 பேர்களுக்கு மேற்பட்டு இப்போது பலன் பெற்றுவருகிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கையை வளர்த்துக்கொண்டே போனால் அதற்கேற்றபடி நிதித் தேவையையும் வளர்த்துக்கொண்டே போகவேண்டிவரும். ஆகவே ஆராய்ந்து அறிந்து பல ஆராய்ச்சி நூல்கள் மற்றவை வெளியிட்டிருக்கிற பெரும் எழுத்தாளர்கள்

1972 ஆகஸ்ட் 17]

என்று பெயர் பெற்றிருந்து இப்போது வயதுமாகி அவர்கள் வறுமையில் வாடும் நிலைமையினையொட்டி அவர்களுக்கு மட்டும் இப்போது உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. எழுத்தாளர்கள் பட்டியல் தயாரிப்பது என்றால் பல துறைகளில் ஆயிரக்கணக்கில் செல்லக்கூடும். ஆகவே இத்திட்டத்தின்கீழ் எவ்வளவு பேர்களுக்கு தர இயலுமோ அவர்களுக்கு பொருள் உதவி செய்து தருகிற முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, may I know from the Hon. Minister for Education whether this kind of assistance will be given to writers belonging to linguistic minorities also ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது என்று ஒன்றும் தடை இல்லை. அப்படி எழுத்தாளர்கள் இருந்தால், அவர்கள் விண்ணப்பித்துக்கொண்டால் முறைப்படி ஆராயப்பட்டு அவர்களுக்கு தகுதி அதற்கான காரணங்கள் இருக்குமானால் அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : பொதுவாக எழுத்தாளர்களுக்கு அவர்கள் வாழ்கிற நாட்களிலும் அவர்களது மறைவுக்குப் பிறகும் இந்த நாட்டில் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று எடுத்துத் தெரிவிக்கிற வகையில் அரசு சில திட்டங்களை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி தனியாக ஆராய வேண்டும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : புதுத் தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் பல நல்ல எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் உதவி செய்வது என்பது முடியாது என்றாலும் விஞ்ஞானத் துறையில் எழுத்தாளர்கள் மிகவும் அருகியிருப்பதால் அத்துறையில் இருப்பவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கிற வகையில் விஞ்ஞானத் துறையில் ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்களுக்கு நிரந்தரமான உதவி அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அறிவியல் துறை போன்ற பல்வேறு துறைகளில் நாட்டுக்குத் தேவைப்படுகிற பல்வேறு துறை எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாகம் தருகிற முறை இப்போது இருந்துவருகிறது. சிறந்த நூல்கள் ஒவ்வொரு தலைப்பின்

கீழும் கொண்டுவரப்பட்டு அந்த நூல்களை எழுதியவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பரிசு வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதைக் கூட சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதில் முதல் பரிசு பெறுகிறவர்களுக்கு—புத்தகம் எழுதுகிறவர்களுக்கு—இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்றும் இரண்டாவது பரிசு பெறுகிறவர்களுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வழங்கவேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஆண்டுதோறும் 20, 25 நூல்களுக்கு அப்படி ஊக்கம் தருகிற வகையில் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படிப்பட்டவர் களுக்கு நிரந்தரமாக வழங்கும் திட்டம் இல்லை. நிரந்தரமாக வழங்குகிற திட்டம்தான் கலைஞர்களுக்கு, எழுத்தாளர்களுக்கு என்றிருக்கிற வயது முதிர்ந்த, வருமானம் இல்லாதவர்களுக்கு என்ற அதன் அடிப்படையில் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : இத்திட்டம் சமீபத்தில் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைத்து இறந்து போன குடும்பங்களுக்கு இது அமல்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இருக்கிறவர் களுக்குத்தான் அமல்படுத்தப்படுகிறது. இந்தப் புத்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில் கூட அவர்கள் இறந்துவிட்டாலும் கூட சிறந்த புத்தகம் என்று தேர்ந்தெடுக்கும்போது அதற்காக வழங்கும் தொகை அவர்கள் குடும்பத்தினருக்குப் போய் சேரும்.

நாதஸ்வர மேதைகளுக்கு விருதுகள்

* 124 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு கல்வி–உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஆண்டுதோறும் சிறந்த நாதஸ்வர மேதைகளைத் தேர்ந் தெடுத்து அவர்களுக்கு விருதுகள் வழங்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம் ஆண்டுதோறும் சிறந்த நாதஸ்வர கலைஞர் களுக்கு விருது வழங்கிவருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த சிறந்த இசை வல்லுநர்களுக்கு நம் அரசு சிறந்த பரிசுகளை ஆண்டுதோறும் வழங்கிவருவதாகத் தெரிகிறது, நாதஸ்வர இசையைப் பொறுத்த

1972 ஆகஸ்ட் 17]

வரையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிற நல்லதொரு இசைக் கருவியாகும் நாதஸ்வரம். எனவே அத்தகைய முறையில் நாயன இசை வாசிக்கும் சிறந்த வல்லுநர்களை ஆண்டுதோறும் அரசாங்கமே தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு பரிசுகள் வழங்குவதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு சங்கீத நாடக சங்கம் ஆண்டுதோறும் சிறந்த நாதஸ்வர வித்வான்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கு விருது வழங்கி வருகிறது. அந்தத் திட்டம் இப்பொழுது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது.

1964–65-ல் திரு. திருவெண்காடு சுப்ரமணிய பிள்ளை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு விருதும், பட்டயமும் வழங்கப்பட்டது. 1965–66-ல் திரு. செம்பனார்கோயில் தட்சணாமூர்த்தி பிள்ளை அவர்களும், 1966–67-ல் திரு. பி. எஸ். வீருசாமி பிள்ளை அவர்களும், 1967–68-ல் திரு. இஞ்சிக்குடி பிச்சைக்கண்ணு பிள்ளை அவர்களும், 1968–69-ல் திரு. திருவிழிமழலை என். நடராஜசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும், 1969–70-ல் திரு. சிதம்பரம் எஸ். ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்களும், 1970–71-ல் திரு. குளிக்கரை பிச்சையப்பா அவர்களும், 1971–72-ல் திரு. நாமகிரிப்பேட்டை கே. கிருஷ்ணன் அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்.

இந்திய அரசின் சார்பாக குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் வழங்கப்படுகிற அத்தகைய தேசிய விருதுகள் திருவாடுதுறை திரு. டி. என். ராஜரத்தினம் பிள்ளை அவர்களுக்கும், திருவீழிமழலை திரு. எஸ். சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களுக்கும், திருவடைமருதூர் திரு. பி. எஸ். வீருசாமி பிள்ளை அவர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன.

சிறந்த தவில் வித்வான்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விருதுகள் வழங்கப்பட்ட வகையில் 1961–62-ல் திரு. உத்தராபதி பிள்ளை அவர்களும், 1962–63-ல் திரு. திருக்கடையூர் சின்னையா பிள்ளை அவர்களும், 1963–64-ல் திரு. முத்துவீரு பிள்ளை அவர்களும், 1965–66-ல் கும்பகோணம் திரு. தங்கவேலு பிள்ளை அவர்களும், 1966–67-ல் திரு. கூறைநாடு கோவிந்தராஜ பிள்ளை அவர்களும், 1968–69-ல் மாயூரம் திரு. பி. பழனிவேல் பிள்ளை அவர்களும், 1969–70-ல் திரு. சி. பி. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்களும். 1970–71-ல் வலங்கைமான் திரு. ஏ. சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும், 1971–72-ல் திருநகரி திரு. நடேச பிள்ளை அவர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளனர். ஆண்டுதோறும் இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்கள்

* 125 வினா—திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்களுக்கான ஊதியக்குழு ஏதேனும் சமீபத்தில் நிறுவப்பட்டு உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பரிந்துரைகள் செயலாக்கப்பட்டுள்டுள்ளனவா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :

(அ) ஆம்.

(இ) குழுவின் அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி, தஞ்சை, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் 1000 தொழிலாளர்கள் இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதும், அவர்களுக்குப் போதுமான ஊதியம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதும் இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இந்த விவரம் தெரிந்து தான் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் இந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்தவுடன் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பீடித் தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டத்தினால்தான் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. அமைக்கப்பட்டபொழுதே குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை வெளியிடப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே ? அந்தக் குறிப்பிட்ட காலம் என்ன ? எப்பொழுது இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, 1971-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு 6 மாதத்திற்குள்ளாக இந்தக் குழுவினுடைய அறிக்கை தரப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. விரைவிலே அறிக்கையை அக் குழுவினர் தருவார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. நா. வீராசாமி : இந்த பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட வேஜ் போர்டில் யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள்? தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதியாக ஒரு உறுப்பினர் இருக்கவேண்டும் என்று ஏதாவது கோரிக்கை வந்ததா? அப்படியெனில் அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதி ஒருவரை வேஜ் போர்டில் நியமிப்பதற்கு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இந்தக் குழுவில் தொழில் அதிபர்கள் சார்பிலும், தொழிலாளர்கள் சார்பிலும், 6 பேர்கள் என்ற கணக்கில் 12 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

Industrial disputes.

*** 126 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—**

(a) whether it is a fact that the State Government has informed the Central Government that the responsibility for settlement of disputes even in respect of industries which now fall within the Central Sphere should be transferred to State Government;

(b) if so, whether any reply has been received; and

(c) the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் :

(அ) ஆம்.

(இ) & (உ) இது பற்றிய முடிவு வந்து சேரவில்லை. அடுத்து நடைபெற இருக்கும் முத்தரப்புக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும் என்று மைய அரசு பதிலளித்துள்ளது.

DR. H. V. HANDE : May I know from the Hon. Minister as to what was the nature of correspondence that took place between the Centre and State, whether it is not a fact that the Centre had asked the State Government to allow the jurisdiction of industrial disputes in Central Government establishments only to the Centre or the State Government is asking that it should be completely relegated to the State Government or State Government would like to be in the original position where both had the joint responsibility, viz. both Central and State Governments. May I know what exactly are the recommendations made by this Government to Centre ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, சில தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த மட்டில் மாநில ஆட்சிப் பகுதியிடையே எழும் அதிகார எல்லையைக் குறித்த தகராறுகள் தேசீயத் தொழிலாளர்கள் குழுவின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. மத்திய அரசினுடைய நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டிருந்தாலும், சட்டம், அமைதி ஆகியவைகளை நிர்ணயிக்க வேண்டியது மாநில அரசின் பொறுப்பாக இருப்பதால் டெல்லியில் நடைபெற்ற முத்தரப்பு மாநாட்டில் மத்திய அரசிற்கு உட்பட்ட நிர்வாகத்தில் இருந்தாலும் கூட, இந்தப் பிரச்சினைகளை மாநில அரசு தீர்ப்பதற்கு அதிகாரம் தரவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டது. நேரமில்லாததால், விவாதிக்கப்பட்டதே தவிர எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. அடுத்த கூட்டத்தில் முடிவு எடுக்கப்படக்கூடும்.

DR. H. V. HANDE : Has the Government any objection for the Central Ministers discussing or helping the State Government in solving industrial disputes which come strictly under the State Government, like the Simpson & Co. ? Have the State Government any objection to Central leaders trying to help the State Government in industrial disputes ? If so will this Government let us know whether any such move was made by Central Ministers to solve this issue ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல மத்திய அரசில் உள்ள அமைச்சர்களும் இங்கு இருக்கும்படியான வேறுபாடுகளை நல்ல எண்ணத்தோடு தீர்க்க முன்வந்தால் நிச்சயம் அதை வரவேற்கலாம். ஆனால் அந்தப் பிரச்னைகளில் நெருக்கடி உண்டாக்க வந்தால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிம்ப்ஸன் பிரச்னையைப்பற்றி மத்திய அரசு அமைச்சர்கள் திட்டவட்டமான எந்த ஒரு முடிவையும் எங்களிடத்திலே இது வரையில் பேசவில்லை.

Staff of Marine Unit at Mandapam

*** 127 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister** for Harijan Welfare be pleased to state :

(*a*) whether the Government have any information regarding the transfer of the Marine Unit staff at Mandapam in Ramanathapuram district to Cochin; and

(*b*) if so, the details thereof ?

1972 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :

(அ) & (இ) மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் தலைமையிடம் மண்டபத்திலிருந்து கொச்சிக்கு மாற்றப் பட்டதையொட்டி மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத்தைச் சேர்ந்த சில பணியாளர்கள் மண்டபத்திலிருந்து கொச்சிக்கும் பிற இடங்களுக்கும் மாற்றம் செய்யப்பட்டு, அதன் விளைவாக இடர்ப் படுகின்றனர் என்பது அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப் பட்டதால், இதைப்பற்றி மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலை யத்திற்கும். இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திற்கும் எழுதிக் கேட்கப்பட்டது. இது குறித்து மத்திய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் திரு. பக்ருதீன் அலி அகமது அவர்களுக்கு நேர்முகக் கடிதம் எழுதப்பட்டது. பின்னர் அவர் சென்னைக்கு வருகைத் தந்த போது அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் இது குறித்து அவரிடம் பேசினர். இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத் துணைத் தலைவராலும், மத்திய ஆழ்கடல் மீனள ஆராய்ச்சி நிலையத் தின் முதுநிலை நிர்வாக அதிகாரியாலும் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கப் பட்டுள்ளது :

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த எவரும் அவருடைய விருப்பத்திற்கு மாறாக வேறிடத்துக்கு மாற்றப்படவில்லை; மாற்றத்தினால் இன்னலுக்கு ஆளானதாக புகார் எதுவும் வரவில்லை; பெரும்பாலானவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்றோ அல்லது உயர் பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்டதனாலோ அவர்களின் விருப்பத்தின் பேரிலேயே வெவ்வேறு இடங்களுக்குச் சென்றுள்ளார்கள். மற்ற இடங்களிலிருந்தும் பலர் மண்டபத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த பதிலில் எந்தக் காரணத்தை ஒட்டி இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டது என்று விளக்கவில்லை. மாற்றம் எந்தக் காரணத்தினால் ஏற்பட்டது என்று முன்கூட்டியே இந்த அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதா ? எந்தக் காரணத்தினால் மாற்றப்பட்டது ? அவர்கள் தந்திருக்கக்கூடிய விவரத்தைப் பார்த்து நம்முடைய அரசாங்கம் மறுப்பு தெரிவித்ததா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மக்கள் அவை மதிப் பிட்டு ஆய்வுக்குழு, இந்திய அரசாங்கம் அமைத்த குழு ஆகியவற்றின் பரிந்துரை மூலம்தான் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டது. மீனள ஆராய்ச்சி நிலையம் மாற்றப்படவில்லை. தமிழக அரசு அப்படி

மாற்றக்கூடாது என்று பலமுறை மத்திய அரசுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்திருக்கிறது. மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், நிலையம் மாற்றப்படவில்லை. அதிகாரிகள்தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் திருப்பித் திருப்பி கூறுகிறார்களே தவிர நிலையங்கள் இங்கேயே இருப்பதாகத்தான் சொல்லப்படுகிறது. சிற்சில சிப்பந்திகள்தான் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு தரப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் அவர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலையில் இப்பொழுது அங்கே அந்த நிலையம் செயல்பட்டுக்கொண்டு தான் வருகிறது.

ஆரம்பாக்கத்தில் மீன் குளிர்பதன அறை அமைப்பு

* 128 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கும்மிடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், ஆரம்பாக்கத்தில் துவங்க இருக்கும் மீன் குளிர்பதன அறை அமைப்புத் திட்டம் காலதாமதமாவதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : செங்கற்பட்டு மாவட்டம், ஆரம்பாக்கத்தில் ஒரு மெட்ரிக் டன் கொள்திறனுள்ள குளிர்பதன அறையுடன் கூடிய இரண்டு மெட்ரிக் டன் உற்பத்தித் திறனுள்ள குளிர்பதனப் பொறியை அமைப்பதற்காக, 1971-ம் ஆண்டில் அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான வரைபடங்களையும் மதிப்பீடுகளையும் தயாரித்து அனுப்புமாறு, சைதாப்பேட்டைக் கோட்டப் பொதுப்பணித் துறை நிர்வாகப் பொறியாளரை, மீனளத்துறை இயக்குநர் கேட்டுள்ளார். அவரிடமிருந்து வரைப்படங்களும் மதிப்பீடுகளும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஆரம்பாக்கம் கிராமத்தில் 350/1 சர்வே எண்ணில் உள்ள நிலத்தில் குளிர்ப்பதனப் பொறி—குளிர்ப்பதன அறையை அமைப்பதற்கு செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரி மீனளத்துறைக்கு ஏற்கெனவே அனுமதி வழங்கியுள்ளார். இயந்திரங்கள் வழங்குவதற்கான ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் மீனளத்துறை இயக்குநரால் முடிவாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அந்த விலைப் புள்ளிகளுக்கு மீனளத்துறையின் இயந்திர ஆலோசனைக் குழு

1972 ஆகஸ்ட் 17]

ஏற்பளித்த பிறகு, அவை அரசுக்கு வந்து சேரும். நடைமுறைகள் யாவும் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட பிறகு, ஆரம்பாக்கத்தில் குளிர்ப்பதனப் பொறி—குளிர்ப்பதன அறை நிறுவப்படும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, இந்த ஆரம்பாக்கம் ஆந்திராவின் எல்லைப் பகுதியில் இருக்கிறது. அங்கிருந்து சென்னைக்கு சுமார் 40 மைல் தூரம் இருக்கிறது. எனவே, ஆரம்பாக்கத்தில் இருந்து பிடிக்கப்பட்ட மீனை சென்னைக்கு கொண்டுவருவதற்குமுன் கெட்டுவிடுவதாக மீனவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் 1971-ம் ஆண்டிலேயே அங்கு குளிர்பதன வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டு, இன்னும் அப் பணி நிறைவு பெறாமல், மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்த வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, அது எப்போது முடிவுபெறும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரிகளைக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. அதிகாரிகளும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறார்கள். அதனால் விரைவில் முடிவடையும்.

தொலைபேசி கருவிகள் உற்பத்தி

* 129 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் டெலிபோன் கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றினை அமைத்திட மத்திய அரசு முன் வந்திருப்பது உண்மையா ?

(இ). ஆம் எனில், அந்தத் தொழிற்சாலையை தமிழகத்தில் அமைத்திடக் கோரி விண்ணப்பிக்கப்பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) அண்டு (இ) : ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இத்தகைய தொழிற்சாலைகளை தமிழகத்தில், குறிப்பாக பின்தங்கிய நிலையிலுள்ள தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயூரத்தில் ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மத்திய அரசின் நிதி உதவியைப் பொறுத்து அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Manufacture of Synthetic detergents

*130 Q.—THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government of Tamil Nadu recommended the licence applied by Tata's for starting a synthetic detergents unit in Tamil Nadu; and

(b) if so, whether any letter of indent has been receievd from the Centre for such a licence ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) & (இ) : சென்னையில் "சிந்தடிக் டிட்டர்ஜியண்ட்" தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ உரிமம் கோரி கீழ்க்கண்ட 5 நிறுவனங்கள் மத்திய அரசுக்கு மனுச் செய்து கொண்டன:

1. பிரிட்டானியா பிஸ்கட் கம்பெனி லிமிடெட்.
2. அல்ட்ராமெரைன் அண்டு பிக்மெண்ட்ஸ் லிமிடெட்.
3. செஞ்சுரி ரேயான், பாம்பே.
4. டாடா ஆயில் மில்ஸ் லிமிடெட், பாம்பே.
5. டை. இச்சி. கார்காரியா (பி) லிமிடெட், பாம்பே.

தமிழக அரசு எல்லா மனுக்களுக்கும் உரிமம் வழங்க மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரைத்தது. மத்திய அரசு அல்ட்ராமெரைன் அண்டு பிக்மெண்ட் லிமிடெட் நிறுவனத்திற்கு உரிமம் வழங்கியது. மற்ற மனுக்களை நிராகரித்து விட்டது.

Mica Mines

*131 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Mica Mines are available in this State; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் :

(அ) & (இ) ஆம். காக்காய்ப்பொன் சுரங்கங்கள் (மைக்கா) நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூரர் வட்டத்தில் கூடலூர், சேரம்பாடிக் கிடையில் அநேக இடங்களிலும், கோலப்பள்ளியைச் சுற்றிலும், சேரங்கோட்டிலும் இருக்கின்றன. சேரம்பாடி, கோலப்பள்ளி

1972 ஆகஸ்ட் 17]

கிராமங்களைச் சுற்றிலும் காணப்படும் பெக்மடைட் எனப்படும் பாறைகளில் நல்ல தரம் வாய்ந்த ரூபி காக்காய்ப்பொன் காணப் படுகிறது. தற்பொழுது, பயனீர், லக்ஷிமிகுமார், பவன்குமார் என்ற மூன்று சுரங்கங்கள்தான் இயங்குகின்றன. இந்த மூன்று சுரங்கங் களிலிருந்தும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 75 மெட்ரிக் டன்கள் எடையுள்ள பயன்படுத்தப்படாத காக்காய்ப்பொன் எடுக்கப்படுகிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, பப்ளிக் செக்டாரில் இந்தத் தொழில் நடைபெறுகிறதா அல்லது பிரைவேட் செக்டாரில் இந்தத் தொழில் நடைபெறுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : காக்காய்ப்பொன் வெட்டி எடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னேன். லைசென்ஸ் வைத்திருப்பவர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபடலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி ; தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டத் தில் ஆந்திரா அருகில் உள்ள சோளிங்கர் பகுதியில் 100 ஆண்டு களுக்கு மேலாக மைக்கா இருப்பதாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் நடத்திய சர்வேயில் பரிசீலனை செய் திருக்கிறதா ? இல்லையென்றால் இனிமேலாவது மீண்டும் சர்வே செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதுபற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் நம் மாநிலத்தில் ஏராளமாக மைக்கா இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த மைக்காவைக்கொண்டு வேறு பொருட்கள் செய்வதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்பொழுதே வேறு தொழில்கள் செய்வதற்காகத்தான் அதிகமாக மைக்கா வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. என்னென்ன தொழில்கள் என்பதற்கு என்னிடம் தகவல் இல்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டம் கூடலூரில் மைக்கா உள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை எடுக்க, அரசாங்கத் துறையில் சுரங்கங்கள் தோண்ட அரசு முன் வருமா ?

[1972 ஆகஸ்ட் 17

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது அந்த இடத்தில் யார் யார் தொழில் தொடங்க மைக்கா மூலப்பொருள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மைக்கா வெட்டி எடுக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பெயின்டு உற்பத்திப் பொருள்கள்.

* 132 வின.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா—

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், சிவகங்கைப் பகுதியில் பெயின்டுகள் செய்வதற்கான தாதுப் பொருட்கள் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுவது உண்மையா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆம். சிவகெங்கைக்கு அருகில் மஞ்சள் மாக்கல் பாறையும் சிவப்பு இரும்புக்கல்லும், மாக்கல் பாறையுடன் கலந்து 2.56 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பளவில் கிடைக்கின்றது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, இந்த பெயின்ட் தொழிலுக்கான மூலப்பொருளைப் பயன்படுத்தி, அரசுத் துறையில் உடனடியாக ஒரு தொழிற்சாலையை அங்கு ஆரம்பிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அங்கு தொழில் தொடங்கக் கூடிய அளவுக்கு இல்லை—அன் எக்கனமிக் ஸ்கீமாக இருக்கிறது. தொழில் தொடங்க முடியுமா என்று அறிய மீண்டும் பரிசீலனைச் செய்யப்படுகிறது.

ஆலங்குளம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் சிற்றுண்டி விடுதி.

* 133 வின.—திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஆலங்குளம் சிமெண்ட் பாக்டரியில் தொழிலாளர் வசதிக்காக கான்டீன் (சிற்றுண்டி விடுதி) அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

1972 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஆலங்குளம் சிமெண்ட் தொழிற் சாலையில் தொழிலாளர் வசதிக்காக சிற்றுண்டிச்சாலை அமைக்கும் செயற்குறிப்பு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தின் பரிசீலனை யில் உள்ளது.

திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களுடைய வசதியை முன்னிட்டு, அதை விரைவிலே தொடங்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த ஆண்டிலே 1½ லட்சம் ரூபாய் செலவில் இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்று வதற்காக பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. விரைவிலே அதுபற்றி முடி வெடுக்கப்படும்.

Prevention of wastage of ground water.

* 134. *Q.*—THIRU N. K. PALANISWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether this Government have received any communication from the Centre on the introduction of legislation by the State to prevent the wastage of ground water ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

THIRU N. K. PALANISWAMY : May I know the details of the legislation, Sir ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மத்திய அரசு அது குறித்து ஒரு மாதிரி சட்ட வரைவினை அனுப்பி வைத்துள்ளது. அந்த வரைவினை விவசாயத் துறையும், பொதுப்பணித் துறையும் பரிசீலித்து, வருவாய்த் துறைக்கு சில விளக்கங்கள் பெறுவதற்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. வருவாய்த் துறை பரிசீலித்து அறிக்கை அனுப்பியதும், மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

New tank for Periavallikulam.

*** 135 *Q.*—THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : Will** the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to form a new tank at Periavallikulam village, Aruppukkottai taluk, Ramanathapuram district; and

(*b*) if so, when the work will be taken up for execution ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) (இ) இத் திட்டம் வருவாய் வாரியத்தின் (உணவு உற்பத்தி) பரிசீலனையிலுள்ளது.

திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி : இதை சற்று துரிதப்படுத்தி, சீக்கிரமாக இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தத் திட்டத்தின் மதிப்பீடு 1,37,000. அதுபற்றி ரெவின்யூ போர்டு பரிசீலனை செய்து வருகிறது. அறிக்கை வந்ததும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

வாகனவரி வசூல்

* 136 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வடார்க்காடு மாவட்டம், திருவத்திபுரம் அருகில் செய்யாற்றின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ள பாலத்தைக் கடக்கும் வண்டிகளுக்கு எத்தனை ஆண்டுகளாக வாகன வரி வசூலிக்கப்படுகிறது ?

(இ) அது எப்போது முதல் நிறுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) 1962-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் முதல் வாகன வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

(இ) பாலம் கட்டுவதற்குச் செலவான தொகையான 14.40 லட்சம் ரூபாயும் அதன்மீதான வட்டியும் திரும்பக் கிடைக்கும் வரை வாகன வரி வசூலிக்கப்படும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, இந்த வரி வசூலிக்கப்படுவது பற்றி பொதுமக்கள் மன சஞ்சலம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சுமார் 10 ஆண்டுகளுக்குமேல் இந்த வரி வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்த வட்டி வீதத்தைத் தள்ளுபடி செய்து, கணக்கை ஒழுங்குபடுத்தி, அந்த வரி வசூலிப்பை அரசாங்கம் ரத்து செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த வாகன வரி வசூலிப்பதில் தள்ளுபடி செய்வதற்கு எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை. அரசாங்கம் 14 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறது. திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகு, இதுவரை இரண்டே முக்கால் லட்சம் ரூபாய் கூட வசூலிக்கப்படவில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இப்போது வாகன வரியாக தினம் ஒரு ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. அடிக்கடி—அன்றாடம் அந்த வழியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும் வாகனங்களுக்கு சலுகை அளிக்கும் வகையில் "சீசன் டிக்கட்"—குறைந்த கட்டணம் வசூலித்தல்—வழங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அப்படி ஒரு திட்டம் இல்லை. ஏலம் விடப்படுகிறது. ஏலம் எடுப்பவர்கள் வாகன வரி வசூலிக்கிறார்கள்.

Widening of road in Thiruvettar.

* 137 Q.—THIRU J. JAMES : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was a proposal for the widening of the road on either side of the bridge across the river at Thiruvettar in Kanyakumari district; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த ரோட்டின் இரு பக்கமும் ஏகதேசம் 100 அடி ஆழமாக இருக்கிறது. பல தடவைகள் இந்த ரோட்டில் போகும் லாரிகளும், பஸ்களும் கவிழ்ந்து, உயிர் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ரோட்டை அகலப்படுத்த தேவையான நடவடிக்கையை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த சாலையை அகலப்படுத்தவும், அந்த பாலத்தைப் புதுப்பிக்கவும் சுமார் 7 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நிதி வசதியைப் பொறுத்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

Bridge across Paruthivakkal.

* 138 Q.—THIRU J. JAMES : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is a proposal for the widening and for the reconstruction of the bridge across Paruthivakkal on the Samiyarmadam-Mecode road in Kanyakumari district;

(b) whether estimate has been prepared; and

(c) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :

(அ) & (இ) இல்லை.

(உ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இந்த பாலத்தை விரிவு படுத்துவதற்கானத் தேவையை உணர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதிகாரிகள் வந்து பார்வையிட்டார்கள். உடனடியாக விரிவுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று கூறிச் சென்றார்கள். ஆனால் இதுவரை தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் படாமல் இருப்பதற்கு காரணமென்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தக் குறிப்பிட்டத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் செலவாகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் இன்னமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை; மீண்டும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறது.

Coffee crops.

* 139 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Agrculture be pleased to state—

(a) whether the Coffee Estates have registered a bumper crop in 1971; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி :

(அ) ஆம்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

(இ) 1971 அக்டோபர் இறுதி வரையில் 1970–71 காப்பிப் பருவகாலத்தில் பயிரிடப்பட்ட காப்பியில் 1,09,425 டன் காப்பித் தொகுப்பில் சேர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இது வரையில் சேர்ப்பிக்கப் பட்ட காப்பியின் அளவில் இதுவே மிக அதிகமானதாகும். இதில் 58,136 டன் அராபிக்கா வகையும், 51,289 டன் ரொபஸ்டா வகையும் அடங்கும். முந்திய ஆண்டின், அதாவது 1969–70-ம் ஆண்டில் உற்பத்தி அளவாகிய சுமார் 63,000 டன்னுடன் ஒப்பிடுங்கால், 1970–71-ல் 73.69 சதவீதம் உற்பத்தி பெருகியுள்ளது. காப்பி பயிரிடுவோர், மும்முரமாகச் சாகுபடியை மேற்கொண்டதே அமோக விளைச்சலுக்குக் காரணமாகும். மேலும் வாரியத்தின் ஆராய்ச்சிப் பிரிவு வேளாண்மையில் புதிய வகைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்ததும் பருவ நிலைகளும் சாதகமாக அமைந்ததும் விளைச்சல் பெருகியதற்குக் காரணமாகும்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசு காப்பித் தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக் கின்றனவா ? இல்லையெனில், அவற்றை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காப்பி தோட்டங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையிலே 4,251 டன் அங்கே உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சிறுகமணி கரும்பு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை.

* 140 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக் களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) திருச்சிராப்பள்ளி வட்டம், சிறுகமணி கிராமத்தில் கரும்பு ஆராய்ச்சிப் பண்ணை எப்போது முதல் செயல்பட்டு வருகிறது?

(இ) பண்ணைக்குச் சொந்தமாக எவ்வளவு ஏக்கர் நிலமுள்ளது?

(உ) இதுநாள் வரை புதிய கரும்பு ரகம் ஏதேனும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி :

(அ) 1960-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முதல் செயல்பட்டு வருகிறது.

(இ) பண்ணைக்குச் சொந்தமாக 58.20 ஏக்கர் நிலமுள்ளது. குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்யும் நிலத்தின் பரப்பளவு 6.16 ஏக்கர். ஆக 64.36 ஏக்கர் நிலம் உள்ளது.

(உ) ஆம். கோ 62103, கோ 6304, கோ 6317, கோ 6406, கோ. 6512 முதலிய ரகங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாவட்டப் பரிசோதனையில் உள்ளது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, சிறுகமணியிலுள்ள கரும்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் அந்தப் பகுதியிலுள்ள கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்த வகையில் பயன்தரத் தக்கதாக இருக்கிறது என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : விதை அளவு, இடை வெளி நிர்ணயம், வடிகால் ஆழம், அறுவடை, போகத் தன்மை இவைகளைப் பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆய்வுகளை அங்குள்ள விவசாயிகள் உபயோகித்து, மேற்கூறியவற்றை பற்றி முடிவு செய்து வருகிறார்கள். சர்க்கரை உற்பத்தியைப் பெருக்க, விதைகளின், உபயோகம் அளவு பற்றியும் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

பச்சை வாழை பயிரிடுதல்.

* 141 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மத்திய அரசின் தீவிர வாழை சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் எத்தனை ஏக்கரில் பச்சை வாழை பயிரிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் மத்திய அரசின் தீவிர வாழை சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் வருடம் ஒன்றுக்கு 1000 ஹெக்டேர் வீதம், மூன்றாண்டுகளில் 3,000 ஹெக்டேர் நிலத்தில் பச்சை வாழை பயிரிடத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, தீவிர வாழை, பச்சை வாழை, சாகுபடி திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பாக எந்தெந்த இடங்களில் எத்தனை எத்தனை ஏக்கர்களில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

1972 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: முதலாவதாக, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான இயந்திர தெளிப்பான் வாங்க 50 சதவிகிதம் மானியம் தரப்படுகிறது. பயிர் பாதுகாப்புக்காக 50 சதவிகிதம் மானியம் தரப்படுகிறது. இதற்காக ரூ. 62,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டிற்கு 62 மாதிரி திட்டங்களை முதலில் ஏற்படுத்துவதுபற்றி முடிவு செய்து, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டம் முதலில் துவங்கப்பட முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. இ. எஸ். தியாகராஜன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீவிர வாழை சாகுபடிக்குத் தரப்படும் சலுகைகளை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: ஒரு இடத்திற்கு ரூ. 1,000 வீதம் 62 இடங்களில் இத்திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இயந்திரத் தெளிப்பான்கள் வாங்க 50 சதவிகிதம் மானியமும் பயிர் பாதுகாப்புக்காக 50 சதவிகிதம் மானியமும் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீவிர வாழை சாகுபடி திட்டத்தின்கீழ் உற்பத்தியாகின்ற வாழையை விற்பதற்கு சரியான மார்க்கெட் இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, மொரிஷியஸ் வாழை காய்த்த உடனே கெட்டுவிடுகிறது. இதை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? பழை கார்ப்பரேஷன் அமைக்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இதற்கான திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்வதற்கான முயற்சி இருக்கிறது என்று முன்னமே சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த முயற்சிகள் மத்திய சர்க்கார் மூலம் நடந்து வருகின்றன. இங்கே தயாரிக்கின்ற வாழையை நாம் மைசூர் போன்ற இடங்களுக்குத்தான் அனுப்ப முடிகிறது—அங்கு மார்க்கெட் இருக்கிற காரணத்தாலே. மேலும் இதை நல்ல முறையிலே உற்பத்தி செய்ய, அந்த வாழைகளுக்கு நெடுந்தூரம் கொண்டுபோவதற்கான தெம்பு இருக்கிறதா, அவைகளுடைய சக்தி என்ன என்பதை எல்லாம் உணர்ந்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகளை இப்பொழுது ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறோம்.

Allotment of flats in Kalaignar Karunanidhi Nagar.

* 142. *Q.*—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state :

(*a*) the total number of persons who applied to the Tamil Nadu Housing Board for the allotment of flats in Kalaignar Karunanidhi Nagar; and

(*b*) total number of persons allotted with flats and the total number of pending cases ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் :

(அ) & (இ)

1.	மொத்தம் மனு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை ...	243
2.	ஒதுக்கப்பட்ட நபர்களின் எண்ணிக்கை ...	216
3.	மனுக்களை திரும்பப் பெற கோரிக் கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை ...	22
4.	கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை ...	5

DR. H. V. HANDE : Sir, is it a fact that the Housing Board originally collected one-fourth of the tentative cost and promised to construct flats in six months' time and then they did not keep up their promise. Also whether it is a fact that a number of complaints were brought to the attention of the Government that though they had promised to keep the houses ready, the house have not been kept ready even though the first instalment was collected and if so, what action has been taken by the Government to redress their grievances ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, 1/4 பங்கு பணம் வாங்கப்படுவதென்பது உண்மை. ரூ. 7,000 முதலிலேயே கட்டப்பட வேண்டும். ஆனால், நம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல் எந்தவிதமான குறைபாடும் இதுவரையிலே நம்முடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. கொடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கை இன்னும் 5 தான். காலதாமதம் ஏற்படுகிறதா என்பதற்கான தகவல் என்னிடத்திலே இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, may I know whether it is not a fact that the Housing Board issued letters to the allottees stating that the plots would be ready for occupation from 10th February 1972

1972 ஆகஸ்ட் 17]

and that the first instalment should be paid. Sir, after the payment of the first instalment, when they went for occupation, they were not ready. Whether this aspect of the matter has been brought to the notice of the Government ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : இதுவரையிலே அப்படிப்பட்ட தகவல் எதுவும் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லே.

திரு. நா. வீராசாமி : தலேவர் அவர்களே, ஹவுசிங் போர்டாலே கட்டப்படுகின்ற வீடுகளானுலும் ஃபிளாட்களானுலும் கொஞ்சம் காலதாமதமாவதற்கு முக்கியமான காரணம் சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லே யென்று சொன்ஞர்கள். அதற்குக் காரணம், அதைக் கொண்டு வருவதற்கான வேகன்களே ரயில்வே இலாக்கா சரியான முறையிலே நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கவில்லே என்று சொல்லப்படுகிறதே, அந்த வேகன்களே அலாட் செய்வதில் ஏற்படுகின்ற தகராறு காரணமாக, சிமெண்ட் இங்கு காலா காலத்தில் வரவில்லே என்பது உண்மையா? அதுபற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : சிமெண்ட் கொண்டு செல்ல வேகன்கள் மட்டுமல்லாமல், இரும்பு அலாட்மென்ட்–கோட்டா பெறுவதிலே சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சிமெண்ட் கிடைப்பதிலே சிரமங்கள் இருந்தாலும், பெரிய குறைபாடுகள் எதுவும் வீட்டு வசதி வாரியத்திலே இல்லே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முன்பணமாக ரூ. 7,000 இப்பொழுது வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. காலதாமதம் ஏற்படுவதால், அதற்கான வட்டி போட்டுக் கொடுக்கப்படுமா? அந்த வீடுகளே எப்பொழுது கட்டிமுடிக்கத் திட்டம் போட்டிருக்கிறுர்கள் என்பதை அமைச்சர் தெரிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : ஆரம்பத்தில் ரூ. 750 கட்டி விண்ணப்பம் போட வேண்டும். மொத்த அடக்க விலேயில் 1/4 பகுதியினே கட்டிய பிறகு தான் வீடு தரப்படுகிறது. ஆகவே, ரூ. 7,000-ஐ வீடு தருகிற நேரத்தில் தான் கட்டுகிறுர்கள். வெறும் ரூ. 750 கட்டிவிட்டு நெடுங்காலத்திற்கு அந்த வீடு என்ன ஆயிற்று என்று கூடப் பார்க்காத கேஸ்கள் நிறைய இருக்கின்றன. அனேகமாக பணம் கட்டிய அனேவருக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இன்னும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய கோரிக்கைகள் 5 தான் என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

Uniforms for bus crew.

* 143. *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister **for Transport** be pleased to state :

(*a*) whether it is a fact that uniforms supplied to the Bus Crew of the Transport undertakings are stitched by Private individuals and private firms; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ) & (இ) தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்துத் துறை, பல்லவா போக்குவரத்துக் கழகம் ஆகியவற்றின் பேருந்துப் பணியாளர்களுக்குச் சீருடை தைத்துக் கொள்வதற்காகத் துணி மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது. அவர்கள், தங்கள் சீருடைகளைத் தனியாகத் தைத்துக் கொள்கின்றனர். அதற்கான தையற்கூலி கொடுக்கப் படுகிறது. பாண்டியன், சோழன், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பேருந்துப் பணியாளர்களுக்குத் தனிப்பட்ட நிறுவனங் களாலும் தனியாளராலும் சீருடைகள் தைக்கப்பட்டு வழங்கப்படு கின்றன.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த டிரான்ஸ் போர்ட் டிபார்ட்மெண்டிலேயே ஒரு தனியான செக்ஷனை ஏற்படுத்தி தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான ஆடைகளைத் தைத்துக் கொடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்ட் பஸ்களை ஓட்டுவதற்குத்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதே தவிர தையல் மெஷின்களை வைத்து தையல் தொழில் நடத்துவதற்கு அல்ல.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Will the Government consider the uniform policy of supplying cloth to all the transport workers whether they are in Pandya or in any other Transport Corporation and allow them to stitch their own uniforms so that they will not be wanting in size and may I also know what is the rate for stitching of uniforms ?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : The suggestion made by the hon. Member is a very good one but it has to be placed before the workers' union of the respective Transport Corporations and the hon. Member will agree that unions also should

1972 ஆகஸ்ட் 17]

accept this; Then only it will be possible for implementation. As far as the State Transport Department is concerned, we are giving Rs. 18 for checking inspectors, time-keepers and other supervisory staff, and Rs. 16 for technical staff like drivers and conductors, towards stitching charges.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்த ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெண்ட் மூலம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வருடத்திலே எந்த மாதத்திலே எத்தனை கெஜம் துணி அளிக்கப்படுகிறது என்பதை அரசு அறிவிக்குமா? மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் ஸ்டிரிட்ச்சுடு யூனிபார்ம் எந்த மாதத்தில் எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே இரண்டு செட்கள், மூன்று செட்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் எந்த மாதத்திலே என்ற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர் அவர்களே, பஸ் கண்டக்டர்களுக்கும் டிரைவர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய ஆடைகளைத் துணியாக, கதர்த் துணியாகக் கொடுப்பதால் அது விரைப்பாக இல்லாத காரணத்தினால் அவர்களுடைய அழகே குறைந்துவிடுகிறது. ஆகவே மில் துணிகளை எப்படி போலீஸ்காரர்களுக்கு மில் துணி கொடுக்கப்படுவதால் அவர்கள் விரைப்பாக இருக்க முடிகிறதோ அதைப்போன்று மில் துணிகளைக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அத்தகைய உத்தேசம் எதுவும் இல்லை. அதுவும் சுதந்திர தின வெள்ளி விழா கொண்டாடுகின்ற இந்த வேளையில் அதற்குள் கதரை மறந்துவிட வேண்டாம்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற துணியின் வண்ணத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று ஏதாவது விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படியொன்றும் கோரிக்கை வரவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு சீருடைகளை வழங்குவதாகத் தெரிகிறது. அது போதாது என்று தொழிற்சங்கத்திலிருந்து ஏதாவது கோரிக்கை வந்துள்ளதா? ஆம் என்றால் அது எந்த அளவுக்குப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அது பற்றிய விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, வெள்ளிவிழா சுதந்திர தினவிழா கொண்டாடுகின்றபொழுது கதரை மறந்துவிட வேண்டாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள. அதே மாதிரி கைத்தறி நெசவுத் தொழிலும் நல்ல நிலைமையில் இல்லாத காரணத்தினால் எப்படி கதர்தொழில் நசித்துவிடாமல் இருக்க அந்தத் துணிகளை வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதோ அதைப்போன்று கைத்தறித் தொழிலும் நசித்துவிடாமல் இருக்கின்ற அளவில் அதையும் வாங்குவதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை அரசால் பரிசீலிக்கப்படும்.

Railings in bus stops.

* 144. *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state :

(a) whether it is a fact that railing have to be fixed at bus stops at Madras City; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் :

(அ), (இ) :—சென்னை மாநகரில் நெரிசல் மிகுந்த பேருந்து நிறுத்துமிடங்களில் பயணிகள் வரிசையாக நின்று ஒழுங்காகப் பேருந்திற்குள் ஏற வகை செய்யும் பொருட்டு, பேருந்து நிறுத்துமிடங்கள் ஐம்பதில் சிமிட்டிக் கிராதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRU N. DENNIS : Some railings are away from bus stop. May I know whether steps will be taken to rectify this anomaly?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்டு அந்தத் தகவல்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அளித்தால் அதுபற்றி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Are the Government aware that many of the railings in platforms are removed by some shop-keepers and thrown away in the streets and no action is taken in many places. In many places they are simply laying down there.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: The reply given by me just now is also sufficcient to the interpellation raised by the hon. Member.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை நகரிலே பல்வேறு பஸ் ஸ்டாப்களில் நிழற்குடைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அதனால் பயணிகள் வெயிலில் மணிக்கணக்கில் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே எல்லா பஸ் ஸ்டாப்புகளிலும் நிழற்குடைகள் அமைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எல்லா பஸ் ஸ்டாப்புகளிலும் நிழற்குடைகள் அமைக்க வேண்டுமென்றால் ஏராளமான செலவு ஆகும். இப்பொழுது நிழற்குடைகள் அமைப்பதற்கு மாநகராட்சி மன்றம் உதவி செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் நன்கொடையாளர்கள் பெரும் அளவுக்கு முன்வந்து உதவி செய்கிறார்கள். ஆகவே மக்களும் தங்களுடைய பங்கை கொடுத்துப் பகிர்ந்து கொண்டால் எல்லா இடங்களிலும் அமைத்து விடலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் இதற்கு எல்லாம் உதவ முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பஸ் தொழிலிலே பெருத்த லாபம் எதிர்ப்பார்ப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே அதைப் பயன்படுத்தி இந்த நிழற் கொடைகள் அமைத்துக்கொள்கின்ற வகையில் அதற்குப் ப்ரையாரிடி கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, நாம் பேசிக்கொண்டிருப்பது பல்லவா போக்குவரத்துக் கழகத்தைப்பற்றி.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, நிழற்குடைகள் சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. சென்னை நகரத்திலே பஸ்களிலே செல்கின்ற பயணிகளிடத்தில்—எப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன் டெவலப்மெண்ட் டாக்ஸ் என்று போடுகிறதோ—அதைப்போன்று ஒரு வரியை வாங்கி அந்த வருமானத்திலிருந்து நிழற்குடைகளை அமைக்க போக்குவரத்துத் துறை முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு யோசனை இப்பொழுது இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, நெரிசலைப் போக்குவதற்கு நிழற்குடைகள் அமைக்கப்பட்டாலும், மாடிபஸ்களை அதிகமாக்கி சீக்கிரமாகப் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்வதற்கு அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாடி பஸ்கள் பரீட்சார்த்த மாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பம்பாயிலே பயன்படுத்துகிறார்கள். இதிலே இருக்கின்ற ஒரு சங்கடம் என்னவென்றால் வேண்டிய பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை, அவை வெளிநாட்டிலிருந்துதான் பெற வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இன்னும் இருக்கிறோம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : May I know from the Hon. Minister whether there is any type-design for these bus shelters?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : முக்கியமாக டெர்மினஸ் இருக்கின்ற இடங்களிலே டைம்டேபிள்ஸ் வைக்கப்படுகின்றன.

We have got certain type designs for erection of these bus shelters.

திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, சீரணியின் சார்பாக எத்தனை நிழற்குடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சீரணியின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பிறந்தநாளையொட்டி நல்ல அளவுக்கு 48 இடங்களில் நிழற்குடைகளை அமைத்துத் தந்திருக் கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

அறநிலேயங்கள் நடத்தும் மருத்துவ மனேகள்

* 145 வின.—திரு. என். கிட்டப்பா/திரு. தி. சி. ஆ. சிவப் பிரகாசம்: மாண்புமிகு அறநிலேயத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழக இந்து அறநிலேயத்துறையின் சார்பில் எத்தனே மருத்துவ மனேகள் தற்போது செயல்பட்டு வருகின்றன ?

(இ) அவைகள் எங்கெங்கு உள்ளன ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) இருபது.

@ (இ) ஒரு விவர அறிக்கை அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலேவர் அவர்களே, மருத்துவ மனேகள் நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு உபரி நிதிகள் உள்ள கோயில்களிலிருந்து அந்த நிதியைப் பயன்படுத்தி மருத்துவ மனேகள் ஆங்காங்கு அமைக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலேவர் அவர்களே, கோயில்களுடைய உபரி நிதியிலிருந்து மருத்துவமனேகள் தொடங்கப் படுகின்றன. அப்படி எந்தக் கோயில் நிதியில் உபரி நிதி இருக்கிறதோ, அந்தக் கோயில் நிதியிலிருந்து மருத்துவமனேகள் தொடங்க அறங் காவலர்கள் முன்வந்தால் அதைப்பற்றி அரசு ஆலோசித்து அனுமதி கொடுக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலேவர் அவர்களே, கோயில் உபரி நிதியிலிருந்து, க்ஷீணித்து இருக்கின்ற கோயில்களேப் புதுப்பிக்க நிதி அளிக்க முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறதா அல்லது செக்குலர் ஆக்டி விடிஸ் என்ற முறையிலே ஆஸ்பத்திரி, பள்ளிக்கூடம் போன்றவற்றிற்கு செலவு செய்ய முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கோயில் திருப்பணிகள் செய்வதற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு, மீதியிருக்கிற பணத்தை வைத்து மருத்துவமனேகளே ஆரம்பித்திருக்கிறேம். அரசாங்கத்தி லிருந்து அவற்றிற்கு கணிசமான தொகை, திருப்பணிக் காரியங் களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதால் பொதுமக்களுக்கு நன்மையான காரியங்களுக்கும் அந்தக் கோயில் நிதியைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையிலேதான் அரசு பயன்படுத்தி வருகிறது.

@ 134–135-ம் பக்கங்களில் இணேப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1972 ஆகஸ்ட் 17

திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சில கோயில்களிலே சிலைகளைச் சுரண்டியெடுத்து அதை மருந்தாக விற்பனை செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். பழனியிலே உள்ள சிலையில் நவ பாஷானம் இருப்பதாகவும் அதை அர்ச்சகர்கள் சுரண்டி சுரண்டி விற்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறதே அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, சுரண்டல் வேலை தற்போது இல்லை.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, அறநிலையத்துறையின் சார்பில் செயல்பட்டுவரும் இந்த மருத்துவமனைகளில் படுக்கை வசதிகள் உள்ள மருத்துவ மனைகள் எத்தனை உள்ளன ? குறிப்பாக, சமயபுரம் மாரியம்மன் ஆலயத்தால் நடைபெறும் அந்த மருத்துவ மனையில் எவ்வளவு படுக்கை வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ள 20 மருத்துவமனைகள் சித்த வைத்திய முறையிலே செயல்படுவதாகும். பழனி முருகன் ஆலயத்தின் சார்பில் 20 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு மருத்துவ மனையை 14—2—1972 அன்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு மட்டும் எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டரைப் போட்டு நாம் நடத்தி வருகிறோம். மற்ற எல்லா இடங்களிலும் சித்த வைத்திய முறையிலேயே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், பழனியில் புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கும் இந்த மருத்துவமனையில் சித்த வைத்திய முறையில் வைத்தியர்களை வைத்து மருத்துவ மனையைக் கொஞ்சம் விரிவுபடுத்த அரசுக்கு ஏதேனும் திட்டம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே அங்கே சித்த வைத்திய மருத்துவ்மனை ஒன்று செயல்பட்டு வருகிறது. புதிதாக இந்த மருத்துவமனையை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் ஒரேயொரு ஆலயத்தின்மூலம்தான் இந்த மருத்துவமனை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே பல கோயில்களிலே நல்ல வருமானம் வருகிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் மருதமலையில்

1972 ஆகஸ்ட் 17]

நல்ல வருமானம் வருகிறது என்று தெரிகிறது. அந்த மருதமலேயின் வருமானத்திலிருந்து அந்தப் பகுதியில் ஒரு மருத்துவ மனேயை ஏற்படுத்த அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலேவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரின் யோசனேயைப் பரிசீலிக்கலாம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, are there hospitals run by Madathipathis and other charitable institutions? If not, will this Government persuade them to run hospitals with the excess money they possess?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலேவரவர்களே, அதுபற்றிய விவரம் இல்லே. தனிக்கேள்வி போடவும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலேவரவர்களே, இந்த அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள இந்த 20 மருத்துவ மனேகளுக்கும் அற நிலேயத்துறையின் சார்பாக கொடுக்கப்படும் நிதி எவ்வளவு என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலேவரவர்களே, அந்தந்தக் கோயிலினுடைய நிதியிலிருந்து நாம் செலவு செய்கிறோம். அங்கே வரும் நோயாளிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து தேவையான தொகை செலவிடப்படுகிறது. குறிப்பாக எந்த அளவுத் தொகை செலவாகிறது என்ற விவரம் தற்போது என்னிடத்தில் இல்லே.

திரு. நா. வீராசாமி: தலேவரவர்களே, சித்த மருத்துவத்திற்கு இப்பொழுது நாட்டிலே கிராக்கி இருக்கிறது. நிறைய பி.ஐ.எம். டாக்டர்கள் வேலேயில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும் எந்தக் கோயிலாக இருந்தாலும் அந்தக் கோயிலில் இப்படிப்பட்ட சித்த வைத்தியத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலேவரவர்களே, பொதுவாக ஒரு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும் கோயில்கள் என்று கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் அந்தந்தக் கோயில்களுக்கு ஆகும் செலவைப் பொறுத்தும், மீதியாகும் பணத்தை வைத்தும்தான் ஆரம்பிக்க முடியும். ஆனல் சித்த வைத்திய மருத்துவத் துறையில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற மருத்துவர்களேத்தான் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசு ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, அமெரிக்காவில் கிறிஸ்டியன் சயன்ஸ் என்ற குழுவின் மூலம், பிரார்த்தனையின்மூலம், மருந்து கொடுக்காமல் நோய்களைக் குணப்படுத்துகிறார்கள். அப்படி, இங்கேயும்கூட மருந்து கொடுக்காமல் பழனி முருகனைப் பிரார்த்திப் பதன்மூலம் that is, only through prayers. நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கு வழி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அம்மையார் அவர்களுக்கு அப்படி நம்பிக்கையிருந்தால் எங்களுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, விபூதி, துளசி தீர்த்தம் இவைகளினால் தீராத நோயெல்லாம் தீர்க்கப்படுவதாகச் சொல்லப் படுகிறதே, அப்படிச் செய்து தெய்வீக அம்சம் இருக்கிற மருந்துகளைப் பயன்படுத்துவது பற்றி ஆராயுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, துளசி தீர்த்தம் பெறுவதில் ஆட்சேபணையில்லை. அதே நேரத்தில் மருந்துகளை தேவையானவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற அக்கறை யையும் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், கொடுத்திருக்கும் பட்டியலில் சில முக்கியமான கோயில்கள், குறிப்பாக ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றான சுவாமிமலை, அதிகச் செல்வாக்கு பெற்ற சமயபுரம் போன்றவை இருக்கிறதே, இந்த இடங்களிலெல்லாம் இம்மாதிரி மருத்துவமனைகள் அவர்களின் வருவாயிலிருந்து மாத்திரம் இருப் பதற்குப் பதிலாக தேவையான அளவிற்கு விரிவுபடுத்த அரசு உதவி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அந்தந்தக் கோயிலின் நிதியிலிருந்து நாம் இந்த மருத்துவமனைகளைத் துவங்கு கிறோம். அரசு நிதியிலிருந்து செய்வதற்கில்லை. அந்தந்தக் கோயிலின் அதிக நிதியிலிருந்து மீதம் ஆகிற நிதியிலிருந்து தொடங்கியிருக் கிறோம். மேலும் 10, 15 இடங்களில் தொடங்குவதற்கு ஆரம்ப வேலைகள் இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினுக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
9-APR 1974
MADRAS

(3) கவன ஈர்ப்பு

தேனாம்பேட்டையில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து குறித்து

THIRU N. DENNIS: Sir, I call the attention of the Hon. Minister for Food and Revenue to a matter of urgent public importance, viz., the Fire Accident which took place at Teynampet in July 1972, resulting in loss of life and property.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, சென்னையில், தியாகராயர் சாலைக்கு வடக்கிலும், அரசாங்கக் கால்வாய்க்குக் கிழக்கிலும், அண்ணா சாலைக்கு மேற்கிலும் அமைந்துள்ள குடிசைப் பகுதியில் 14—7—1972-ல் பிற்பகல் சுமார் 2-30 மணிக்குத் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. தீ விபத்தின் காரணமாக 158 குடிசைகள் பாதிக்கப் பட்டன. தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 372 ஆகும். இந்தத் தீ விபத்தால் சுமார் ரூ 1 லட்சம் அளவிற்கு விரயமேற்பட்டதாக மதிப்பிடப்படுகிறது. ஒரு குடிசையில் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்ட எரி அடுப்பிலிருந்து கிளம்பிய தீப் பொறியினால்தான் தீ விபத்து ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தெரிய வருகிறது. மூர்த்தி என்பவரின் மகன் சுமார் 4 வயதுள்ள ராஜா என்கிற குழந்தை ஒன்று இத் தீவிபத்தில் இறந்து விட்டது. இறந்த குழந்தையின் தகப்பனாருக்கு முதலமைச்சரின் பொது இடர் உதவி நிதியிலிருந்து ரூ. 500 ரொக்கப் பணம் அனுமதிக்கப்பட்டு 23—7—1972-ல் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வீடுகளை மீண்டும் கட்டிக் கொள்வதற்கும், துணிகள் வாங்கிக்கொள்ளவும் அவர்களுக்கு உடனடி ரொக்க உதவித் தொகையாக ரூ. 16,840 அளிக்கப்பட்டது. இதன் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

தொடர் எண்.	விவரங்கள்	வழங்கப்பட்ட இடருதவித் தொகை. ரூ.
1.	குடிசைப் பகுதியிலிருந்த 154 குடிசைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு. (குடிசையை மீண்டும் கட்டிக்கொள்வதற்கு ரூ. 60-ம், துணி மானியத்திற்கு ரூ. 20-ம் குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 80 வீதம்	12,320 00

விவரங்கள்.	தொடர் எண்.	வழங்கப்பட்ட இடருதவித் தொகை.
		ரூ.
2. வேறிடத்தில் குடியிருந்த 4 குடிசைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு (குடிசையை மீண்டும் கட்டிக்கொள்வதற்காக) ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 60 வீதம்		240 00
3. வாடகைக்குக் குடியிருப்பவர்கள் 214 பேருக்கு (துணி மானியத்திற்காக) குடும்பம் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ 20 வீதம்		4.280 00
மொத்தம்		16,840 00

தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உள்ளூர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தற்காலிக இடவசதி அளிக்கப்பட்டது. மாநகராட்சி அதிகாரிகளால் அவர்களுக்கு உணவும் அளிக்கப்பட்டது.

(4) அறிக்கைகள் அளித்தல்.

(அ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/72) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை அளித்தல்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு, தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 23/72) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை பேரவையின் முன் வைத்துள்ளேன்.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றும் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை அளித்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) மூன்றும் திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/72) மீதான கூட்டாய்வுக் குழுவின் அறிக்கையை அளிக்கிறேன்.

(இ) அரசினர் உறுதிமொழிக் குழுவின் மூன்றுவது அறிக்கை.

THIRU K. A. WAHAB : Sir, I rise to present the Third Report (Fifth Assembly) of the Committee on Government Assurances.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமைகள் ஆவண சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகி திரு. ப. உ. சண்முகம் : இச் சட்ட முன்வடிவை நான் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டி உடமையாளர் பயணிகள் பேருந்துகள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

" That leave be granted to introduce the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriage (Acquisition) Amendment Bill, 1972 ".

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(6) தனியார் அலுவல்கள்.

(i) சட்ட முன்வடிவு

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள்—சிறு இனும்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/72.)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள் சிறு இனும்கள் (ஒழிப்பு—ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1972) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சபையிலே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற இந்தத் திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களையும், அந்த மசோதாவின் நோக்கங்களையும் சொல்வதற்கு முன் வருகிறேன். இந்த நாட்டில் ஒரு காலத்தில் ராஜாக்கள், மன்னர்கள், நிலங்களை எல்லாம் தனி நபர்களுக்கும், கோவில், மடம் போன்றவைகளுக்கும் இனுமாகக் கொடுத்ததன் மூலம் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் சீரழிந்து சரியான முறையில் விவசாயம் நடைபெறுமல் உணவு உற்பத்திக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்துகின்ற முறையில் இருந்து கொண்டு வந்தன. நாடு விடுதலை பெறுகின்ற சமயத்தில் லட்சக் கணக்கான இனும் விவசாயிகள், இனும் ஒழிப்பு மாத்திரமல்லாமல் ஜமீன் போனற ஒழிப்புகளையும் செய்து அந்த நிலங்களை எல்லாம் நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற நிலத்தைப் பண்படுத்தி உழுது கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பெரும் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சி நாடு விடுதலை பெறுவதற்கு உதவியாகவே இருந்தது.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அம் மாதிரியான நிலங்களை எல்லாம் ஒழிப்பிலே கொண்டு வந்து ரயத்துவாரியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது. அந்தக் கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய விவசாயிகள் பெரிய தியாகங்களை எல்லாம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

1948-ம் வருஷம் எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்தது. அந்தச் சமயத்தில், அந்தச் சட்டம் அமலாகிய காலத்தில் அதிலுள்ள ஓட்டைகள் இனும்தாரர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தன. அன்றிருந்த ஆட்சியாளர்கள் அந்தச் சட்டத்தைப் பூரணமாக அமல் படுத்தாத அளவிற்கு ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட சிறிய பெரிய இனும்கள் விடுபட்டிருந்தன. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, இனும் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்த பிறகும் கூட இனும் தாரர்களுடைய கெடுபிடியில் இருந்து, சுரண்டல்களில் இருந்து விவசாயிகள் விடுபடவில்லை என்ற காரணத்தால் விவசாயிகள் தொடர்ந்து கிளர்ச்சிகள் செய்து வந்தார்கள். அந்தக் கிளச்சியின் பயனாக, விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தின் பயனாக, இனும் விவசாயிகள் செய்த தியாகத்தின் பயனாக 1963-ம் வருஷம் இருந்த அரசாங்கம் விவசாயிகளுடைய நியாயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அவர்கள் 1963-ம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். எஞ்சி இருக்கும் இனும் நிலங்களை யெல்லாம் இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்தார்கள். அவ்வாறு கொண்டுவந்தபோது அதிலிருந்த தவறான அம்சங்களை அன்றைய தினம் இருந்த சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியும் கூட அந்தத் தவறான அம்சங்களைப் போக்கி நல்ல முறையான இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அன்றையதினம் இருந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது. அதிலுள்ள குறைபாடுகளைத்தான் இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

அந்தக் குறைபாடுகளைப் போக்குவதன் மூலமாக நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்ற லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் பலனடைவார்கள். அவ்வாறு பலனடைகிறபோதுதான் அந்த விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயத்தைச் செய்ய முடியும். உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய முடியும். அந்தச் சட்டத்தினுடைய உண்மையான நோக்கம் நிறைவேற முடியும். அந்த வகையிலேதான் என்னுடைய இந்த மசோதாவிலே சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். 1963-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே செக்ஷன் 2-ல், புற கிராம

மாகவோ அல்லது சிறு கிராமமாகவோ இருந்தால்தான் இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்படு கின்றது. என்னுடைய திருத்தத்திலே என்ன சொல்லுகிறேன் என்ருல், ஒரு கிராமத்திலே பத்து ஏக்கர் இனும் நிலமாக இருந்தாலும் சரிதான், ஐந்து ஏக்கர் இனும் நிலமாக இருந்தாலும் சரிதான், இனும் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வர வேண்டு மென்று சொல்லுகிறேன். இவ்வாறு கணக்குப் பார்த்தால் இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படாது விடுபட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு கிராமத்திலே ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் அளவே இனும் நிலங்கள் இருந்தாலும் அவற்றையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்குச் சாதக மான நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும்.

அடுத்து எடுத்துக் கொண்டால், செட்டில்மென்ட் நடப்பதற்கு முன்னுல் எவ்விதம் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கின்ருனே அவன் விவசாயம் செய்து மேல்வாரம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போது—மேல்வாரம் கொடுப்பதும் இனும் கொடுப்பதுபோல்தான் —செட்டில்மென்ட் கோர்ட் விசாரணை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையில் சிவில் கோர்ட்டுகள் தலையிடுகின்றன. சிவில் கோர்ட்டுகள் தலையிட்டு விவசாயிகளுக்கு உரிமை இல்லை யென்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத் தீர்ப்பளித்து விடுகிருர்கள். செட்டில்மென்டில் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது சிவில் கோர்ட்டார் அதிலே தலையிட்டு இனும்தாரர்களுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிப் பதன் காரணமாகப் பல்லாண்டு காலமாக அந்த நிலத்திலே உழுது கொண்டிருந்த வாரம்தாரர்கள் பாதிக்கப்படுகிருர்கள். ஆகவே, எக் காரணத்தைக் கொண்டும் சிவில் கோர்ட் இதிலே தலையிடக் கூடாது என்று நான் என்னுடைய மசோதாவிலே குறிப்பிட்டிருக் கிறேன். அவ்வாறு செய்வதன் மூலமாகத்தான் செட்டில்மென்ட்டில் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்போது சிவில் கோர்ட் தலை யிடாமல் இருக்க செய்வதன் மூலம்தான் அந்த நிலங்களிலே விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு நல்ல நிலையை ஏற்படுத்தித் தர முடியும் என்பது என்னுடைய வாதமாகும்.

அடுத்து, அந்த நிலத்தை யாருக்குப் பட்டா மாற்றிக்கொடுப்பது என்கிற கேள்வி எழுகிறது. அப்படி பட்டா செய்து கொடுக்கிற போது அந்த நிலத்தை உழுது கொண்டிருக்கிறவராக இருந்தால்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

1960-ம் வருஷத்திற்கு முந்தி 12 ஆண்டுக் காலம் தொடர்ந்து அந்த நிலத்தை உழுது வந்திருப்பதாக நிரூபித்தால் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதேசமயம் இனும் தாரர்களாக இருந்தால் 3 வருஷம் அதிலே உழுது வந்திருப்பதாக நிரூபித்தால் போதும், பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று இருக் கிறது. இது மிக, மிக பாரபட்சமானது. ஆகவே இனும்தாரர் களும் மூன்று வருஷத்திற்குப் பதிலாக 12 வருஷம் உழுது கொண் டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு உள்ளதுபோல்—தொடர்ந்து உழுது வந்திருப்பதாக நிரூபித்தால்தான் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அதிலே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும். இதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு விரும்பு கிறேன்.

மற்றொரு பெரிய ஆபத்து கோயில், மடங்கள் 10 ஏக்கர் வரையிலும் சொந்தப் பண்ணை என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதாக இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பதுதான். பெரும் பெரும் பண்ணைகளை எல்லாம் எடுத்து, பண்ணையாட்களுக்கு இருந்த கஷ்டத்தை எல்லாம் நீக்கிவிட்ட நேரத்தில் புதியதாகக் கோயில் காரர்களையும், மடக்காரர்களையும் பண்ணை வைக்கச் சொல்லி விவசாயிகளை அவர்கள் அடிமைப்படுத்த நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இதுவும் தவறு என்று நான் சொல்கிறேன். கோயில், மடங்களுக்கும் விலக்கு இருக்கக் கூடாது. கோயில், மடங்கள் பண்ணை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விலக்கை ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இந்தச் சட்டத்தில் நான் சொல்லக்கூடிய வகையில் பல திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாகத்தான் உண்மையிலேயே விவசாயிகள் நிலத்திற்கு உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

இன்னும் கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் கூட புதுக் கோட்டைப் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான தீர்ப்பு வழங்கி யிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. விவசாயிகள் மனுக் கொடுக் கிறார்கள். நாங்கள் நீண்டகாலமாக இந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து வருகிறோம், அதற்குப் போதுமான ஆதாரம் இருக்கிறது என்று மனுக் கொடுத்தாலும் கூட செட்டில்மெண்டு அதிகாரிகள் அவற்றைத் தூக்கிவைத்துவிட்டு நியாயமான விசாரணை கூட நடத்த

மறுக்கிறார்கள். இனம்தாரர்கள் கொடுக்கக்கூடிய மனுக்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கிவிடுகிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இதுபோன்ற தீர்ப்புகள் நிறைய வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவின்படி சட்டத்தில் திருத்தமாக ஏற்று அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். இது விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான அரசாங்கம். ஆகவே சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு நான் சொல்லியிருக்கும் கருத்துக்களை எல்லாம் சட்டத்தில் ஏற்றுச் செயல்படுத்த அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இனம் நிலங்களை ரயத்வாரியாகச் செய்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்கிற முகத்தான் இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விழை கிறேன். இனம்கள் என்ற பெயரால் நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் ஒருசிலர் அனுபவித்து வந்த காலம் மாறி இன்றையதினம் அந்த நிலங்கள் எல்லாம் ஏழை குடியானவர் களுக்கு வழங்கப்படுகிற நிலை ஏற்பட சட்டங்கள் கொண்டுவரப் பட்டு, இந்த ஆட்சியில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல திட்டங்கள் தீட்டப் படுவதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிற நேரத்தில், இன்னும் சட்டத் தில் உள்ள ஒரு சில ஓட்டைகள் மூலம் இன்னும் பல இனம்கள்—கோயில் இனம், மோகினி இனம் என்கிற பலப்பல பெயர்களில் நாட்டில் இருந்து கொண்டு வருகின்றன என்பதை நான் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாக அந்த அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள ஏழைக் குடியானவர்கள் பல விதத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில்—இராணிப்பேட்டை நெளலாக் பகுதி பிரச்சினைபற்றி இந்த அவையில் கூறியிருக்கிறேன். வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதற்காகத் திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதுபற்றி விளக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நெளலாக் பகுதியில் ஆரயிக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இனமில் சேரவில்லை, தனிப்பட்டவர்களுக்கும் சேரவில்லை. ப்ரீ ஹோல்டு லாண்டு என்று ஒருசிலர் அவற்றுக்குச் சொந்தம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஐம்பது, அறுபது ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் அந்த நிலத்தில் உழுது சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். ஒருவருக்

கொருவர் சட்டப்படி ரிஜிஸ்தர் கூடச் செய்து நிலப் பரிவர்த்தனை செய்துவருகிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுக்கே உரிமையாக்கப் படாது—நில மேல்வரியை, வாரத்தை அவர்களிடம் இருந்து ஒருசிலர் வசூல் செய்துவருகிறார்கள், நிலம் தங்களுக்கே சொந்தம் என்கிற அடிப்படையில். நம்முடைய இனும் சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை காரணமாகத்தான் இந்த நிலை நீடிக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுகிற வகையில் அந்தப் பகுதியில் அந்த நிலத்தை 50, 60 ஆண்டுகளாக உழுது பயிரிட்டு வருகிறவர் களுக்கே நிலம் சொந்தமாகக்கூடியவிதத்தில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அந்தப் பகுதியில் பஞ்சாயத்துகள் இருந்தும் இன்னும் அரசாங்கம் அவற்றை அங்கீகரிக்காத நிலைதான் இருக்கின்றது. நௌலாக் பகுதி நிலங்களை 50, 60 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சாகுபடி செய்து வருகிற விவசாயிகள் கூட இன்றைக்கு கிணறு வெட்டவோ, பம்புசெட்டு அமைக்கவோ—இதுபோன்ற அரசாங்கம் விவசாய அபிவிருத்திக்காக எந்த எந்த இனத்தின் கீழ் கடன் கொடுத்தாலும் அவற்றைப் பெறுவதற்குத் தகுதியற்றவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். காரணம் அந்த நிலங்கள் யாருக்கோ சொந்தம் என்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. நம்முடைய சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டை காரணமாக தப்பி இருக்கிறார்கள். அதை நம்முடைய வருவாய்த்துறையினரும், சட்டத் துறையினரும் கண்டுபிடித்து அந்த நிலங்களை எல்லாம் அவற்றைப் பலகாலமாகப் பயிரிட்டு வருகிற விவசாயிகளுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும். விவசாயிகள் லாண்டு சீலிங் ஆக்ட்படி நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்குக் கூடத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அதற் கான ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு கடன் வசதிகள் பெறமுடியவில்லை. உரக் கடன் அல்லது கிணறு வெட்டக் கடன் இவைகள் பெற, கூட்டுறவு வங்கிகள் கூட கடன் கொடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. தெரியாத்தனமாக முன்பு கொடுத்துவிட்டார்கள். அதை இப்போது வசூல் செய்வது கஷ்டமாகயிருக்கிறது என்று கூட்டுறவு வங்கிகள் சொல்லக்கூடிய அளவிற்குப் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. ஏறத்தாழ ரூ. 20,000-க்கு சில பேர்களுக்கு சாதாரண நிலம் என்று கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை வசூலிக்கிறபோது எந்தவிதமான ஆதாரமும் வசூலிப்பவர் களுக்கு இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள்

வாங்கிய கடனை நாணயமாகக் கட்டினுல்தான் உண்டு என்ற அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் அரசாங்கத்திலிருந்து சாதாரண இந் நாட்டு பிரஜை, தமிழ் நாட்டிலுள்ள சாதாரணப் பிரஜைகள் பெறக் கூடிய உரிமைகளைப் பெற முடியாத பிரஜைகளாக வாழ்கிருர்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தில் இதையும் கொண்டு வந்து அல்லது வேறுவிதமான அடிப்படையில் லான்ட் சீலிங் அடிப்படையில் கொண்டு வந்து அங்குள்ள அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதைச் செய்து தர வேண்டும்—அவர்கள் எல்லாவிதமான நஷ்டயீட்டையும் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிருர்கள்—அதை இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தில் செய்து தரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை வேண்டி கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கோட்டூர் தொகுதி உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இனம் திருத்தச் சட்டத்தை ஆதரித்து சில விஷயங்களை நான் இச் சபையின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் என்ருல் இனுமை ஒழிப்பது என்பது அதன் பெயரிலிருந்தே தெரியும். ஆனுல் ஏழு, எட்டு ஆண்டு அனுபவம் நமக்கு எதைக் காட்டுகிறது? இனம்களை ஒழிப்பதற்குப் பதிலாக இனம்தார்களை பாதுகாக்கக்கூடிய விதத்தில்தான் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறது என்பதை தெளிவாகக் காணலாம், அதை மறுக்க முடியாது. எந்த நோக்கத்தோடு ஒரு சட்டம் செய்யப்படு கிறதோ அதை பல்வேறு திசைகளில் திருப்பி அதிகாரவர்க்கமும் கோர்ட்டும் பல்வேறுவிதமான ஊழல்களைப் பயன்படுத்தி சட்டத் தின் நோக்கத்தையே பாழ்படுத்தக் கூடிய விதத்தில் இனம் குடி களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களது உரிமைகள் பறிக்கப்படக்கூடிய அளவிற்குத்தான் சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

உதாரணமாக, ஒரு கிராமம் இனம் கிராமமாக அறிவிக்கப்பட்டு விட்டால் இனம்தாருக்கு உள்ள உரிமை உடனே ரத்தாகிவிடுகிறது. அந்த நிலையில் அந்தக் கிராமத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண் டிருப்பவர்கள் எந்தவிதத்திலும் குடியானவனை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. உடனே இனம் தார்கள் ஹைகோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட் வரை சென்று ரிட்பெட்டிஷன்

போட்டு இரண்டு, மூன்று வருட காலம் இழுத்தடிக்க முடிகிறது. தங்களுக்கு உரிமை இருப்பதாகச் சொல்லி மூன்று வருட காலம் நடவடிக்கைகளைத் தடைபடுத்தக்கூடிய முறையில் நிலைமை இருந்து வருகிறது. அவர்கள் ஸ்டே வாங்கிவிடுகிறார்கள். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கக் கூடாது என்று இனும்தார்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் உரிமையை பெற்று பழைய பாக்கிகளை வசூலிக்கும் முறையில் இனும் குடிகளை வதைத்துப் பல தில்லுமுல்லுகள் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டத்தை முடக்கும் வழிவகைகள் அடைக்கப்பட வேண்டும். இனும்தார்களுக்கு உள்ள உரிமைகள் குடிகளுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்படும் வகையில் அமைய சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகள் அடைக்கப்பட வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போவதைத் தடுப்பது அவசியமாகிறது. இவ்வகையில் பல் வேறு விதமான மாற்றங்கள் செய்யக்கூடிய முறையில் திருத்தச் சட்டம் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதுக்கோட்டை வட்டாரத்தில் 43 இனும் கிராமங்கள் உள்ளன என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்கள் பூராவும் பெரிய செல்வந்தர்களாக, செல்வாக்குள்ளவர்களான செட்டியார்களால் வாங்கப்பட்டு அங்குள்ள குடிகள் பலவித தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். பழையவரி பாக்கி, வாடகை பாக்கி என்று வீடுகள் எல்லாம் ஜப்தி செய்யப்படுகின்றன. கோர்ட்டில் வழக்குகள் இருக்கின்றன. ஆக, சட்டம் கொண்டு வருவதற்கே பெரிய போராட்டங்கள் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு சட்டங்கள் வந்த பிறகு அதை அமல் நடத்த முடியாமல் அதிகார வர்க்கமும் கோர்ட்டுகளும் வக்கீல்களும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இதற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது சர்க்கார். திரு. சுப்பையா அவர்கள் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏழெட்டு ஆண்டு அனுபவத்தில் இனும் ரயத்துக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சர்க்கார் காணும்போது சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே இப்படிப்பட்டதொரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி அந்தக் கடமையைச் சர்க்கார் செய்யத் தவறியதன் காரணமாகத்தான் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான இனும் ரயத்துக்கள் விரட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். 5,000 ரூபாய் அல்லது பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து இனும்களை சாஸனம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதிக்கத் திட்டம் போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, சட்டத்தில் உள்ள ஓட்டைகள் அடைக்கப்பட வேண்டும். டெனன்ட் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆக்குபென்ட் என்ற வார்த்தை இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு பத்து நாட்கள் வக்கீல்கள் வாதாடுகிறார்கள். கோர்ட்களில் ஸ்டே வாங்கி கிராமத்தில் தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டி வருவதால், அதற்கு உதவியாக அதிகார வர்க்கத்தில் ஒரு பகுதி செயல்படுகிறது என்பதால் இத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. க்ளாஸ்வாரியாக வரும்போது பலவிஷயங்களை எடுத்துக் கூறி ருசுப்பிக்க முடியும். பார்ட் இனும், ஃபுல் இனும் என்றிருக்கிற வியாக்கியானங்களை வைத்து குடிகளுக்கு உள்ள உரிமைகள் கிடைக்கச் செய்யாமல் செய்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிலம் என்றிருந்தால் அது இனுமாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. எந்தவிதத்திலும், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் குடியிருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. ஒரு நிலச்சுவாந்தார் உரிமை கொண்டாடினால் 12 ஆண்டுகள் சொந்த சாகுபடி செய்ய வேண்டும், அவரவர் குடும்பம், அவர் அமர்த்திய ஆள்கள் சேர்ந்து 12 ஆண்டுகள் சாகுபடி செய்தோம் என்ற உண்மையை அவர்கள் ருசுப்பிக்கத் தயாராயிருந்தால் அவர்களுக்கும் நிலத்திற்கும் சம்பந்தமுள்ளது பற்றி முடிவு செய்யலாம். புதுக்கோட்டையில் உள்ள, அந்த ஏரியாவில் உள்ள மிகச்சக்தி வாய்ந்தவர்கள், அந்தப் பகுதியில் லேவாதேவி செய்யக்கூடியவர்கள், பெரிய இடங்களில் தொடர்புள்ளவர்கள், இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய தனவந்தர்கள், நல்ல சக்திவாய்ந்தவர்கள், பழைய பெரிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த 43 கிராமங்களை ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்று கொடுத்து விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இனும்தார்களிடமிருந்து சிறிய, சிறிய தொகைக்கு விலைக்கு வாங்கி பல லட்ச ரூபாய் கறக்கக்கூடிய விதத்தில் நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சர்க்கார் உணர வேண்டும். சர்க்கார் நடவடிக்கையில் குற்றம் கண்டு பிடிப்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. 1963-ல் இருந்தே நடக்கிறது. இதற்குமுன்பிருந்த சர்க்கார் கொண்டு வந்த சட்டம் அவ்வளவு மோசமாக அமல் நடத்தப்பட்டது. இந்தச் சர்க்கார் வந்த பிறகும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

விவசாயிகளுக்கு விரோதமாகச் செயல்படும் விதத்தில் உள்ள ஓட்டைகள் அடைக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் இது கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. பரம்பரை பரம்பரையாக உழுது அரை வயிற்றுக் கஞ்சி குடித்து, சில சந்தர்ப்பங்களில் அது கூடக் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும் மக்களுக்காக சோஷலிஸ பாணியில் செல்லும் இந்தச் சர்க்கார் வேண்டியதைச் செய்ய, தன் கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்பதை ஊக்குவிப்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக் கிறது. பிரிவுவாரியாக வரும்போது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல லாம் என்றிருக்கிறேன். ஆகவே நல்லமுறையில் இதைப் புரிந்து கொண்டு ஆளும் கட்சியினர் இதற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டு மென்று வேண்டுகோள் விடுத்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த இனம் சம்பந்தமான தனியார் தீர்மானம் என்ற முறையிலே தோழர் சுப்பையா அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தீர்மானத்தினுடைய மூலமும், சாரமும் உண்மை யிலேயே போற்றக்கூடிய ஒன்றுதான் என்றாலும், அதை அரசாங்கமே சட்ட ஆலோசகர்களைக் கலந்து அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவது தான் முறையாக இருக்கும். அதுவும் இனம் பிரச்னையிலே இருக்கிற பல சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, விவசாயிகளுக்கு உண்மை யிலேயே நன்மை செய்ய அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் இந்தக் கருத்தைக் கூறு வார்கள் என்று நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கமே அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது நான் குறிப்பிடுகிற சில கருத்துக்களையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு கொண்டுவர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்த இனம் பிரச்சினையில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பல விவசாயிகள், குறிப்பாக பல சிறிய விவசாயிகள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில பகுதிகளில் இந்த இனம் பிரச்சினையால் சில சிறிய விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து காலி செய்ய வேண்டிய நிலைமைக் குள்ளாகியிருக்கிறார்கள்.

இந்த இனம் ஏற்பட்ட வரலாறு விசித்திரமானது. வெள்ளைக் காரன் ஆண்ட காலத்திற்கு முன்பு, அரசன் ஆண்டு கொண்டிருந்த போது கோவில்களில் பணியாற்றியவர்களுக்குச் சில சலுகைகளைத் தந்தார்கள். அதிலே பணியாற்றிய ஊழியர்களுக்கும் சில சலுகை களைத் தந்தார்கள். அந்தக் கோவில்களுக்கு வருமானம் வரவேண்டு மென்பதற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தைக் காட்டி, அதிலே இருந்து வருகிற நிலவரியை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று அனுமதித்திருந்தார்கள். சிலயிடங்களில் பூமியைச் சொந்த மாக்கி இருக்கிறார்கள். அப்படி ஊழியர்களுக்குத் தந்ததும், தெய்வத்திற்குத் தந்ததும் என்பவைகளை "பிரமதாயம்", "தேவதாயம்" என்று இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். அந்த முறைப்படி நீண்ட பெரும் காலமாகவே அந்தப் பிரச்னை ஆலோசிக்கப்பட்டு, சமீபத்தில் சில முடிவிற்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

1900 மார்ச்சு 31-க்கு முன்பு கிரயம் செய்யப்பட்டிருந்த இனம் பூமிகளை இன்று யார் யார் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்களோ, அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்தவித மான ஒரு கிரயமோ, ஈடோ இல்லாமல் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தந்து இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, 1948 மார்ச்சு 31-க்கு முன்பு கிரயம் செய்யப்பட்ட இனம் பூமிகளுக்கு குத்தகை அடிப்படையிலோ, அல்லது ஒரு ஆண்டு வருமானத்தைக் கணக்கில் வைத்து 20 ஆண்டுகளுக்கு எவ்வளவு வருகிறது என்று பார்த்து இன்றைக்குத் தீர்வை போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிற போது, ஒரு ஏக்கர் ரூ. 1,000-க்குக் கூட பிரயோசனம் இல்லாத பூமிக்கு ரூ. 3,000 அல்லது ரூ. 4,000 என்று வருகிறது. இது உண்மையிலே கொடுமையானதொன்றாகும். ஒன்றுமே விளையாது இருந்த பூமியில் அவன் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பணத்தை அதில் போட்டு ஏதோ சம்பாதித்து வருகிறான். அப்படிப் பயிர் செய்து வருகிற ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து 20 ஆண்டு கிரயம் வசூல் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறபோது உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயி பாதிக்கப்படுகிறான். அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். 1948 மார்ச்சு 31-க்குப் பின்னாலே அவர்களுக்கு நிலம் வந்திருக்கு மானால், அந்த பூமிகள் எல்லாம் அதை வைத்திருக்கும் விவசாயி களுக்குச் சொந்தமில்லாமல் போய்விடுகிறது. நாம் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை வேறு ஒருவரிடமிருந்து பிடுங்கித் தருகிறோம். 12–18 ஆண்டுகள் நிலத்தை வைத்திருக்கும் ஒரு

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கோவை செழியன்]

விவசாயிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கித் தருவது எந்தவிதத்திலும் தர்மமாகாது என்று இந்த நேரத்தில் நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலயிடங்களில் 60–70 ஆண்டுகள் பூமியை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கான ரிகார்டு இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் அல்லது அந்த பூமியை வேறு ஒருவருக்கு பரம்பரை பாத்தியதை மூலமாக வருஷத்திற்கு ஒரு முறை குத்தகை செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். இதைவிடக் கொடுமை வேறு இல்லை என்று நான் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறபோது ஒரு விசித்திரமான கிளாஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது, அண்ணன் தம்பி இரண்டு பேருக்கு பூமி இருக்கிறது. அண்ணன் அதிகமாகச் செலவழித்து குத்தகை பூமியை விற்று விடுகிறான். பூமி வாங்கியவனுக்குச் சொந்தமாகிவிடுகிறது. தம்பி விற்காமல் வைத்திருந்தால், அவனுக்குச் சட்டப்படி அந்த பூமியில் சொந்தமில்லை என்று வெளியேற்றப்படுகிறான். ஆக, "பிராடிகல் சன்னுக்கு"த்தான் இந்தச் சட்டம் ஆதரவாக இருக்கிறதே தவிர ஒழுங்காக இருக்கிறவனுக்கு அந்த பூமி கிரயம் ஆக்கப்படுவது இல்லை. இம் மாதிரியான ஓட்டை, உடைசல்கள் இந்தச் சட்டத்தில் நிறைய இருக்கின்றன. இவைகளை உடனடியாகக் கவனித்து, அரசாங்கம் அதற்கான ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 13 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்ட பூமிகளை, யாரோ 30–40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருக்கிற வாரிசுகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதால் அவர்கள் குத்தகை கேட்கிறார்கள். அல்லது பூமியில் வேறு கட்டடம் இருந்தால் அதற்கான வாடகை, அவனுக்குச் சேராமல் இவனுக்குப் போகிறது. இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து, சட்டம் கொண்டு வருகிற வரையில், இடைக்கால ஸ்டே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குச் சட்டம் இடம் தரவில்லை என்று கவலைப்படக் கூடாது. நம்முடைய அதிகாரிகள் சிலரிடத்தில் பேசுகிறபோது சட்டம் இடம் தராது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டம் நமக்காக இருக்கிறதே தவிர, சட்டத்திற்காக நாம் இல்லை. சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மையளிக்கிற வகையில் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தை தூக்கி எறியுங்கள், அல்லது நமக்கு ஏற்ற வகையில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றுங்கள். ஏழைகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தாருங்கள். இடைக்கால ஸ்டே தாருங்கள்

என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேச வாய்ப்புத்தந்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள தனியார் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்த நாட்டில் எண்ணற்ற ஏழை விவசாயிகள் பயன் அடைந்தார்கள். ஆனால் இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் அமுல் நடத்தப் பட்டிருந்தும் கூட, இது வரையிலும் விவசாயிகள் இன்னல் பட்டுக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் காண்கின்ற போது மிகவும் வேதனைப்பட வேண்டியவர்களாகத்தான் நாம் இருக்கிறோம்.

திருநெல்வேலி, அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்காவில் இது போன்று இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தால் பல ஏழைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்று நண்பர் திரு. சங்குமுத்துத் தேவர் இந்த மன்றத்தில் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரையிலும், அரசாங்கம் எந்த விதமான நிவாரணமும் அளிக்க முன் வரவில்லை என்று கூறுகிறபோது, நிச்சயமாக ஏழை விவசாயிகள் மீது அதிக அக்கறை இந்த அரசு செலுத்தவில்லை என்பதைத் தான் கூற வேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, திரு. சுப்பையா அவர்கள் தனியார் தீர்மான மாக இதைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும், இதற்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய நிலையில் இந்தச் சட்ட மன்றம் இருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இன்னல்களிலிருந்து ஏழை விவசாயி களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமானால், நிச்சயமாக நண்பர் மாண்புமிகு செழியன் அவர்கள் கூறியதுபோல், அரசாங்கம் "ஒரு இடைக்கால தடை உத்தரவை" விதிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இது போன்று இக்கட்டான சூழ்நிலை கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தில் இருக்கிறது. அங்கே "கட்டுகிரிசி, பாட்டம்" என்று விவசாயிகள் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது போன்ற நிலங்கள் கேரள மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. அந்த மாவட்டம் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து பிரித்து வந்ததால் இம்மாதிரியான நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. கேரள மாநிலத்தில் இம்மாதிரி யான நிலங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குப் பட்டா

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

செய்து கொடுத்து விட்டது. இதுவரையில் இந்த அரசாங்கம் இங்கே அந்த விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. அதற்காக அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதற்கான விதி, வழிமுறைகளை விதிக்கும்போது விவசாயிகளிடமிருந்து நஷ்ட ஈடு வாங்க வேண்டும், 20 ஆண்டு பாட்டம் வசூலிக்க வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் போட்டு இருப்ப தாகத் தெரிகிறது. அந்த நிலையில் பாட்டம் வசூலிக்கப்படுமானுல், அந்த நிலங்களுக்குப் பெறுமான விலையை விட அதிகமான விலையை செலுத்த வேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் மறு பரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் யார் கைவசம் கண்டு கிரிசி பாட்டம் போன்ற நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்களோ, அந்தந்த விவசாயிகளுக்கு அந்தந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுப்பதற் கான வழிமுறைகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தருணத்தில் இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிஸ்டர் டெப்யூடி ஸ்பீக்கர் ஸார், திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள தனியார் மசோதாவின் பேரில் பல உறுப்பினர்கள் ஏற்கனவே பேசி இருந் தாலும் கூட, சில முக்கியமான கருத்துக்களை வலியுறுத்த வேண்டும் என்ற முறையில் தான் நானும் எழுந்து நிற்கிறேன்.

சமீபத்தில் நடந்த விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தில் ஒரு கோரிக்கையாக இனும் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டு வந்து விவசாயிகளுக்கு முக்கிய பலன் கிடைக்கக் கூடிய அளவிலே செய்ய வேண்டும் என்று வைக்கப்பட்டு, ஒப்பந்தமானது செய்யப்பட்டிருக் கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தை ஓரளவுக்கு அமுலுக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய முறையில் இந்தத் திருத்த மசோதா முயற்சி செய்கிறது. இந்தச் சபையில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் எனக்கு முன்பு பேசிய செழியன் அவர்களும், சங்குமுத்துத் தேவர் அவர்களும் அடிக்கடி இனும் பிரச்னைகளைப் பற்றி வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இனும் பிரச்னையைப் பற்றி நல்ல முறையில் தெரிந்த ஒருவர் இந்த சட்ட மன்றத்தில் இருக்கிறார் என்றால் அவர் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்தான், அவர்கள் இது சம்பந்தமாக முழு முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். பலதரப்பட்ட காரணத்

தைக் காட்டி ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று இதற்குத் தடை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதை யெல்லாம் நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு வசதி ஏற்பட வேண்டும். ஆகவே, அதைக் கொஞ்சம் விளக்கிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். புதுக் கோட்டை பிராந்தியத்தில் நடந்த சில சம்பவங்களைப் பற்றிக் குறிப் பிடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

சென்ற சட்டமன்றத் தொடரில்தான் புதுக்கோட்டையில் 500 விவசாயிகள், அதுவும் இனும் விவசாயிகள் ஊர்வலமாகச் சென்று உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக இங்கு கூட அந்தப் பிரச்னை எழுப்பப்பட்டது. 1963-ம் வருடத்து இனும் எஸ்டேட் சட்டப்படி, புதுக்கோட்டை பழைய ராஜ்யத்துப் பகுதி யிலிருந்த 80 கிராமங்கள் ஒழிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. கிராமமாக உள்ள 300-க்கு மேற்பட்ட இனும்கள் மேலே சொன்ன படி ஒழிப்பின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. அது போக பாக்கி இனும்களை யெல்லாம் மைனர் இனும் கீழே கொண்டுவந்தார்கள். அவை மைனர் இனும் ஒழிப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டன. இனும் எஸ்டேட் ஒழிப்பில் வந்தால் ஒழிப்பு தேதிக்கு முன் 12 வருடம் தொடர்ந்து சாகுபடி செய்பவனுக்கு நிலத்தின் மேல் ரயத்துவாரிப் பட்டா உரிமை கிடைக்கும். மைனர் ஒழிப்பில் வந்தால் அந்த நிலத்தின் மேல் ரிக்கார்டு பாத்தியம் இருந்தால், குடிவார உரிமை இருந்தால் தான் பட்டா கிடைக்கும். எனவே மைனர் இனுமாக எடுத்துக் கொண்ட கிராமங்களை எஸ்டேட்டாக மாற்ற வேண்டு மென்ற கிளர்ச்சி, உண்ணாவிரதம் போன்றவை எல்லாம் நடத்தப் பட்டது. காலஞ் சென்ற முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியை நியமித்து ரிபோர்ட்டு கேட்டிருந்தார்கள். அந்த அதிகாரி மைனர் இனும் என்று அறிவிக்கப்பட்ட 120 கிராமங் களை எஸ்டேட்டாக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சிபார்சு செய் தார்கள். அதன்படி 1969-ல் சட்டம் திருத்தப்பட்டு மேற்படி 120 கிராமங்களும் ஒழிப்பில் கொண்டு வரப்பட்டன. இந்தக் கிராமங் களில் பெரும் பகுதியில் இனும்தாரர்கள் உரிமைகளை விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் யார் யார் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

1963-ம் வருட ஒழிப்புச் சட்டம் 1965-ம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் அமுலுக்கு வந்து மாநிலம் பூராவும் செட்டில்மெண்ட் நடவடிக்கை செய்ததைப்போல, புதுக்கோட்டையிலும் ஒரு உதவி செட்டில்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மெண்டு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டு, பட்டா கொடுக்கக்கூடிய விசாரணைக ளெல்லாம் துவங்கப்பட்டது. விவசாயிகளிடம் ஸ்தாபனம் இல்லாத இடங்களிலும் ஓரளவுக்கு எழுச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் விஷயம் புரியாமல் கூட கிளம்பியிருக்கலாம். ஒழிப்பு வந்த தேதியிலிருந்து இனும்தார் உரிமை போய்விடுகிறது. சர்க்காரிடம் நிலவரி செலுத்த வேண்டுமென்பது சட்டவிதி. ஒழிப்பு அறிவிப்பும் கிராமங்கள் ஒழிப்பு தேதியில் அப்படித் தான் அறிவிக்கப் பட்டது. விவசாயிகளிடம் ஒழிப்பிற்குப் பின்பும் இனும்தார்கள் வாரம் வசூல் செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். விவசாயிகள் மறுப்பு இயக்கம் ஏற்பட்டது. இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். மாநிலம் பூராவிலும் இனும்தார்கள் செய்ததைப் போல புதுக்கோட்டை இனும்தார்களும் ஒழிப்பை எதிர்த்து 1965-ம் வருடம் கோர்ட்டில் ரிட் மனு கொடுத்தார்கள். 1968-ல் அந்த ரிட் மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. ரிட் கேஸ்கள் கோர்ட்டில் பெண்டிங்காக உள்ள சமயத்தில் கீழே ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள், முன்சீப் கோர்ட்டுகள் மூலம் கேஸ்கள் போட்டு, நில வெளியேற்றம் தொடர்ந்து நடத்தப் பட்டது. சாதாரணமாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் ஒரு நல்ல அம்சம் நிலச்சுவான்தார்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிலத்தைவிட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்பதுதான். அதற்கான முறையில் வேறு சட்டங்களை வகுத்தால், பின்னுலே டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டு, மற்ற கோர்ட்டுகளின் மூலம் ஆக்கிரமிப்பு என்ற முறையில் அவர்களை வெளியேற்றக் கூடிய ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்ருகத் தெரியும். அந்த இடங்களில் எல்லாச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயி களும் இயக்கம் நடத்திஞர்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உரிமையைக் கைவிட்டு சரணடைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஹைகோர்ட்டில் கேஸ் தள்ளுபடியாஞலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கியதால் மேலும் பல கிராமங்கள் சரணடைந்தன. அதாவது, சட்டம் போட்டு அமைச்சர்கள் அதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட்டபொழுது பல விவசாயிகள் சரணடைந்தார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போனதும் மேலும் பல விவசாயிகள் சரணடைந்தார்கள். இதைத் தொடர்ந்து 1969-ம் வருடத் திருத்தத்தின் மூலம் ஒழிப்பில் வந்த கிராமங்களும் ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போடப்பட்டு, அது தள்ளுபடி யான பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கப்பட்டது. ஆகவே,

நிலைமை என்ன வென்றால் நிலவெளியேற்றம் ஹைகோர்ட்டில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட கேஸ்கள் மீண்டும் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போயுள்ளது. இந்த இடைக்காலத்தில் மூன்று தடவை செட்டில் மெண்டு கோர்ட்டு அங்கே அமைக்கப்பட்டு கோர்ட்டுகளில் ஸ்டே ஆனவுடன் பூரா கோர்ட்டையும் கலைத்துவிட்டார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் கீழே கோர்ட்டுகள் மூலம், போலீஸ் மூலம் சாகுபடிக்கு தடை, அறுவடைக்கு தடை, நிலவெளியேற்றம் இப்படி ஒவ்வொரு கிராமமாக உரிமை பறிக்கப்படும் போக்கு நீடித்து வருகிறது. தற்பொழுது ஹைகோர்ட்டிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் ரிட் கேஸ்கள் இருக்கின்றன. கீழே கோர்ட்டுகளில் நிலவெளியேற்றத்திற்கான தொடர்ச்சியான நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. செட்டில்மெண்டு கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் எந்தக் காரணத்தினுலேயோ நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஹைகோர்ட், சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சர்க்கார் எதிர் வழக்காடுவதில் கொஞ்சம் மந்தப் போக்கு இருக்கிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைகள், நிலவெளியேற்றம் எந்த வகையிலும் நடைபெருமல் நிறுத்தப்பட வேண்டும். தற்பொழுது ரெவின்யூ கோர்ட், சிவில் கோர்ட்டு நடவடிக்கைகள் நிறுத்திவைக்கப்படவேண்டும். 1965-ம் ஆண்டிலிருந்து இனும் கிராமங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட இனும் விவசாயிகள் ரெஸ்டோர் செய்யப்படவேண்டும். ஹைகோர்ட்டு, சுப்ரீம் கோர்ட்டுகளில் இருக்கும் கேஸ்களை துரிதப்படுத்தி முடிக்க மாநில அரசு சட்ட இலாகா உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர்கள் இருந்தாலும், செட்டில் மெண்ட் விசாரணை, பட்டா வினியோகம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். ஸ்டே ஆர்டர் இருந்தாலும் விவசாயிகளிடம் சர்க்கார் நேரடியாக வரி வசூல் செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் நிலம் சர்க்காரிடம் வந்துவிட்டது. ஆகவே சர்க்காரே நேரிடையாக வரிவசூல் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும். இந்த மசோதா ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய மூன்று சட்டங்களுக்கு திருத்தம் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் தயார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய சங்கங்களில் ஈடுபடக்கூடிய பல கட்சித் தலைவர்களும், அதிலே நேரடியாக உதவி செய்யக்கூடிய பல வழக்கறிஞர்களும் சேர்ந்துதான் இந்தத் திருத்தத்தை தயார் செய்தார்கள். ஆகவே, இதை ஏதோ பிரைவேட் மெம்பர் மசோதா என்று புறக்கணித்துவிடாமல், 10, 15 வருடங்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [கே. டி. கே. தங்கமணி]

களாக நடந்த இயக்கங்களில் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டங்களை எந்த அளவுக்கு அரசின் உதவி இல்லாமல் அரசுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கக்கூடியவர்கள் சிறப்பாக தீர்த்து வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இதைச் செய்கிறார்கள் என்ற முறையில் இதைப் பார்த்து, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு சமயம் இதை இதே முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றாலும், சென்ற காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி போல் அல்லாமல், உடனே நான் கடைசியில் 5, 6 கோரிக்கைகளை வைத்தேனே, அவைகளை நிறை வேற்றக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் ஏற்கனவே இருக்கப்பட்ட மைனர் இனம் ஒழிப்பு சட்டத்திற்கான ஒரு திருத்த மசோதாவைப் பிரேரேபித் திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிற பல குறைபாடுகளை இதே மன்றத்தில் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபொழுது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராக இருந்த நமது சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி அப்பொழுது பேசியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள் கூட இதே கருத்தை வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை மீண்டும் ஒரு முறை படித்துப் பார்த்தேன். சட்டத்தில் இருக்கிற பல பிரச்னைகளும், உறுப்பினர்களால் குறிப்பிடப்பட்ட பல சிக்கல்களும் இருக்கின்றன என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் தரப்பில் ஒத்துக் கொள்கிறேன். இவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே ஏற்கனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய சங்கப் பிரதிநிதிகளோடு பேசும்பொழுது ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து, இருக்கிற சட்ட சிக்கல்களை நீக்கி, சட்டத்தில் இருக்கிற கோளாறுகளை நீக்கி, திருத்த சட்டம் கொண்டுவருவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது அரசாங்கத்தின் பரிசிலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக நண்பர் சுப்பையா அவர்கள் பேசும்போது சிவில் கோர்ட்டுகளுக்கு தலையிடுகிற அதிகாரத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே 1971-ம் ஆண்டு நாம் நிறைவேற்றிய

28/71 சட்டத்தின் கீழ் தடை விதித்திருக்கிறோம். இது தேவையற்ற ஒன்று. ஏற்கெனவே சிவில் கோர்ட்டுக்கு உரிமையில்லை என்று சென்ற ஆண்டே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒன்றும் சிக்கல் இல்லை. சிவில் கோர்ட்டிலிருந்து பாதகம் ஏற்படாது என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆலயங்கள் நேரடியாக சாகுபடி செய்வதாக நிரூபிக்கப்படவேண்டாமென்று இருப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது 1966-ம் ஆண்டு கடைசியில் போடப்பட்ட ஒன்று. அப்போது அமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆலயங்கள் நேரடியாக நிரூபிக்க வேண்டியதில்லை என்ற திருத்தத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், மனிதனுக இருந்தால் தன் உரிமையைக் காட்ட முடியும். ஆண்டவனுல் காட்ட முடியாது என்று போடப்பட்டிருக்கிற திருத்தமாகும். அந்தத் திருத்தம் நாட்டில் அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொதுவாக மைனர் இனும், மேஜர் இனும் இவைகளுக்கிடையே பார்க்கின்றபோது பாகுபாடு மெல்லிய கோடு, மெல்லிய வித்தியாசமாக இருக்கிறது. ஆனுல் படித்துப் பார்க்கும்போது நிறைய சிக்கல்கள் இருப்பது தெரிகிறது. மேஜர் இனும் என்று இருக்குமானுல், சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மேல்வாரதாரராக இருந்தால் 3 ஆண்டுகள் நிரூபித்தால் போதும், ஆனுல் குடிவார தாரராக இருந்தால் 12 ஆண்டுகள் நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமென்றிருக்கிறது என்று சொன்னுர்கள். அப்படியல்ல, மேஜர் இனுமில், இனும்தார சட்டத்தின்படி ஏற்கெனவே இருக்கிற பழைய சட்டத்தில் மேல்வாரதாரர் தன் சொந்த நிலம் என்று நிரூபிக்க வேண்டும்; அப்படி நிரூபித்து விட்டால் மட்டும் போதாது, அதற்கு மேல் 3 ஆண்டுகள் சொந்த சாகுபடி என்று நிரூபிக்கவேண்டும். ஆனுல் குடிவார தாரராக இருந்தால் அவர் குடிவாரம் என்று நிரூபித்து விட்டால் போதும், பட்டா வந்து விடும். அப்படி அவர் குடிவாரம் என்று நிரூபிக்கத் தவறி விட்டால் 12 ஆண்டுகாலம் அந்த நிலத்தில் உழைத்துக் கொண்டிருந்தார் என்று அவர் சொல்வாரானுல், அக்கம் பக்கத்தில் இருக்கிறவர்கள் மூலம் "ஓரல் எவிடன்ஸ்" கிடைக்குமானுல், அதை வைத்துக் கொண்டு பட்டா கொடுக்கலாம். ஏதோ மேல்வார தாரருக்கும் குடிவார தாரருக்கும் 12 ஆண்டுகள் வித்தியாசம் என்று நினைப்பது தவறு. அப்படியல்ல. மேல் வாரம் வைத்திருக்கிறவர்கள் நிலம் சொந்தம் என்று நிரூபிக்க

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வேண்டும். அதற்குப் பிறகு 3 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து உழைத்தார் என்று நிரூபிக்க வேண்டும். அப்படி நிபந்தனை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 3 ஆண்டு என்பது அதைத் தொடர்ந்து வந்தது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த சட்டத்திலே, மைனர் இனம் சட்டத்தின் கீழ் நண்பர் செழியன் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் அடிக்கடி பேசும்போது இந்த மைனர் இனம் சட்டத்தினுல் ஏற்பட்டிருக்கிற பாதகங்களை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மைனர் இனம் சட்டத்தின் கீழ் செழியன் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. 60 ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் பயிர் வைத்துக் கொண்டு தனியாருக்கு விற்றிருந்தால் அப்படி வாங்கியவர்களுக்கு அப்படி விற்கப்பட்ட பட்டா இல்லை. 12 ஆண்டு காலத்திற்கு மேல் பயிர் வைத்திருந்தால் 20 ஆண்டு காலத்திற்கு ஃபேர் ரெண்டு, நிலத் தீர்வை கணக்கிட்டுக் கொடுத்தால் நிலத்திற்கு பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. 12 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக பயிர் வைத்திருப்பார்களானுல் அவர்களுக்குப் பட்டா கிடையாது என்று இருக்கிறது. அப்படி இன்றைக்கிருக்கிற மைனர் இனம் சட்டத்தில் இருக்கிறது. 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள் நிலத்தில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கும் குத்தகை கொடுப்பதில்லை. சொந்த நிலம், பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்றால், நீ 20 ஆண்டு காலத்திற்கு ஃபேர் ரெண்டு கொடு, இல்லாவிட்டால் இன்னொருவருக்கு கொடுப்பேன் என்பது பொருத்தமற்றது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இதிலும் நிறைய சட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா கொடுப்பது என்ற முடிவிற்கு வந்தால் கூட இந்த கோயில்களுக்கு, இன்ஸ்ட்டிட்டியூஷன்களுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு வருகிறது. அப்படி கொடுக்கும் போது எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும் தகவல் வரவில்லை. வந்ததற்குப் பிறகு பரிசீலித்து ஒரு முழுமையான சட்டம், நாட்டில் உழுபவனுக்கு நிலத்தை சொந்தமாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாக தயாராக இருக்கிறோம் என்று உறுதியாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

அடுத்து, நண்பர் வகாப் பேசும்போது ஃப்ரி ஹோல்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போதிருக்கிற போர்டு ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர்படி யாராவது 20 ஆண்டுகளுக்கு நிலத்திற்குண்டான தீர்வையை மொத்தமாகக் கொடுத்தால் அவர்கள் தொடர்ந்து நில வரியே கட்டத் தேவையில்லை என்று போர்டு ஸ்டேண்டிங் ஆர்டர் இருக்கிறது. ராணிப்பேட்டை பக்கத்தில் நவ்லாக் பகுதியில் இது போன்ற ஃப்ரி ஹோல்டு இருக்கிறது. இப்படி 20 ஆண்டுகள் தீர்வை கொடுத்து ஃப்ரி ஹோல்டாக இருக்கிறார்கள். இன்னொருவருக்கு பட்டா செய்யப்பட்ட நிலம் அது. அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய தெல்லாம் மீண்டும் நில வரி போட சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியும். இன்னொருவருக்கு விற்றிருப்பார்களானால் அது வாங்கி யிருக்கிறவர்களுக்குச் சொந்தம். நிலச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் நில உரிமை, எக்ஸ்டென்ஷன், அதிகமாக இருந்தால் அந்த நிலங்களை நிலச் சட்டத்தின் கீழ் எடுத்திருக்கவேண்டும். இதைப் பரிசீலிக்கும்படி அதிகாரிகளை அரசு கேட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் ஜேம்ஸ் பேசும்போது கண்டுகிரிஷி பற்றி குறிப் பிட்டார்கள். இது லீஸ்லேண்டு பற்றியது. தனியாகவே இது அசைன் செய்வது பற்றி போர்டில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நிச்சய மாக சாதகமான பதில் அரசாங்கத்திற்கு வரும். அரசாங்கம் நிச்சய மாக சாதகமான தீர்ப்பளிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கண்டுகிரிஷி அனுபவித்து வருகிறவர்களுக்கு லீஸ் லேண்டு சொந்த மாக்குவது அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்திருக்கிறது. நிச்சயமாக செய்யப்படும். எனவே இந்த சட்டத்திலே, ஏற்கெனவே உள்ள சட்டத்தில் சிலவற்றில் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. மற்றவைகளுக்கு திருத்த சட்டம் கொண்டு வருவதற்கான உத்தேசம் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இந்த சட்டம் தேவையில்லை. வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று நண்பர் சுப்பையா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். இதற்காக அரசு சிக்கிரத்தில் தனியாக சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, இந்த சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பலஹீனங்களைப் பற்றி இந்த அரசு புரிந்து அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதியளித்ததை முன்னிட்டு நான் என்னுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): திரு. சுப்பையா அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

(ii) தனித் தீர்மானங்கள்

(அ) கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பளித்தல்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அடுத்து, கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பளித்தல் குறித்த தீர்மானம். 9—12—1971, 1—4—1972 ஆகிய நாட்களில் முன்னுரைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட கீழ்க்கண்ட தனித் தீர்மானத்தின்மீது மேலும் விவாதம் தொடரும்.

"கைத்தறித் துறையின் பாதுகாப்பிற்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கும் விரைவில் தகுந்த சட்டம் இயற்றப்படவேண்டுமென இந்த அவை கருதுகிறது என்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி கொண்டு வந்த இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் தமது உரையைத் தொடருவார்கள்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, சென்ற கூட்டத் தொடரில் நான் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்கள் அடுத்த கூட்டத்தில் தொடர்ந்து பேசலாம் என்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): அதற்கும் முந்திய தொடரில் பேசினீர்கள். அதற்கு அடுத்து ஒரு நாள் விவாதம் நடைபெற்றது. அதைத் தொடர்ந்து இப்போது அம்மையார் அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பற்றிக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த தீர்மானம் மிக மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை நான் இந்த அரசுக்கு நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக தமிழகத்திலே பல லட்சக்கணக்கான நெசவாளர்கள் இருக்கும்போது இந்தப் பிரச்னையை எப்படி தீர்க்கப்போகிறோம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர இதை தீர்ப்பதற்கான திட்டவட்டமான முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப் பாக முன்னர் சொன்னது போன்று, நெசவாளர் குடும்பத்தில் பிறந்த திருவள்ளுவரைப் பாராட்டுகிறவர்கள் அவர் குலத்தை பார்க்காமல் இருக்கிறார்களே என்று கவலைப்படுகிறேன். வள்ளுவரைப் பாராட் டக் கூடியவர்கள் அவர் பிறந்த குலம் எப்படி நசிந்து கொண்டிருக் கிறது, அவர்கள் என்னென்ன பிரச்னைகளில் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்பதை ஆராய்வது அத்தியாவசியம் என்று நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களாவென்றால் இல்லை. சமீப காலத்தில் கூட சேலம் நெசவாளிகள் உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரையில் ஊர்வலம் நடத்தி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்படி உண்ணாவிரதம் இருந்து ஊர்வலம் நடத்தி பிரச்னையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தாலும் இவர்கள் வழக்கம் போல நடத்தப்படும், கோட்டையை நோக்கி வரட்டும், சிறை கூடத்திற்கு செல்லட்டும், அப்புறம் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசு தட்டிக் கழிக்குமேயொழிய இந்தப் பிரச்னைக்கு என்ன செய்வது என்று உடனடியாக முயற்சிகளை எடுக்கிறார்களாவென்றால் இல்லை என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

உதாரணத்திற்கு நூல் விலையை எடுத்துக் கொண்டோமானால் நூல் விலை எக்கச்சக்கமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நெச வாளர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னையைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நூல் விலையோ ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆடையின் விலையோ குறைவது கிடையாது. ஆனால் நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பருத்திக்கு மாத்திரம் விலை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் இதில் தக்க கவனம் செலுத்தியிருந்தால் நெசவாளி விலை கேட்டு உயிரைக் கொடுத்திருக்க மாட்டான். அதே சமயத்தில் இங்கே நெசவாளி எனக்கு நூல் விலை ஏறிவிட்டதே என்று அலைய மாட்டான். இந்த இரண்டுக்கும் இடையில் இடைவெளி ஏற்படுத்திக் கொண்ட இந்த இடைத் தரகர்களைப் பற்றி அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கிறதா

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வென்ருல் இல்லை. ஏதோ கேட்கிறவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறை மூலம் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிருர்கள். ஆனல் இந்தப் பிரச்னேயில் எவ்வளவு நூல் தேவைப்படுகிறது, இந்த நூலில் எவ்வளவு வாங்குவதற்கு எப்படி வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சிந்திக்கிறதாவென்ருல் இல்லை. குறிப்பாக விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிருர்கள். இந்த நூல் பேல்களின் மேல் வங்கிகள் கடன் கொடுக்காமல் இருந்தால் இந்த பேல்களை வைத்துக்கொண்டு கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்காது. இதற்கு வழி வகைகளேச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தாலும் தீர்வு காணவில்லை.

அதேபோன்று நெசவாளிகளுக்கு நியாயமான கூலி இதுவரை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. எப்படி விவசாயிகளுக்கு நியாயமான கூலி நிர்ணயிக்க பட்டதோ அதைப்போன்று நெசவாளிகளுக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அதைக் கேட்டால் உடனே சொல்வார்கள், விவசாயிகளுக்கு கூலி நிர்ணயிப்பதற்காக கணபதியா பிள்ளை குழுவை போட்டோம்; மீண்டும் அதில் இருக்கின்ற குறைகளேப் போக்க பரிசீலனை செய்கிருேம்; அதைப்போன்று நெசவாளிகளுக்கும் நியாயமான கூலி நிர்ணயிக்கப்படுவதற்கான வழிவகைகளேச் செய்கிருேம் என்று சொல்லலாம். ஏதோ நாங்கள் ஒரு அறிக்கை தயாரிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமனம் செய்திருக்கிருேம் என்று சொன்ஞர்கள். அந்த கமிட்டி என்ன அறிக்கை கொடுத்தது என்பது பற்றி இதுவரையில் சட்டசபையில் வைக்கப்படவில்லை. எப்போது வைக்கப்படும் என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருந்து வருகிறது.

அடுத்து, நெசவாளிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் 1,400 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருந்தன. அது கொஞ்சங்கொஞ்சமாக குறைந்து இன்றைக்கு 700 நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே இருக்கின்றன. ஏன் இப்படிக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று, கேட்டால் சில சங்கங்கள் சரியாக இயங்கவில்லை, சரியாக வேலை செய்யவில்லை; அதனல் குறைத்துவிட்டோம் என்று சொல்கிருர்கள். நெசவாளர்கள் பிரச்னேயில் உண்மையான அக்கறை கொண்ட அரசாங்கமாக இந்த அரசாங்கம் இருந்திருந்தால், அவைகளேக் குறைப்பதற்குப் பதிலாக, குறைபாடுள்ள சங்கங்களை சீர்படுத்தி, எண்ணிக்கையை அதிகரித்திருக்கும். இதைப் பார்க்கும்போது இந்த அரசாங்கம் உண்மையாகவே நெசவாளர்கள் பிரச்னேயில் அக்கறை செலுத்துகிறதா என்பது சந்தேகந்தான்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 17

நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பலமான அமைப்புகளாகச் செயல்பட வேண்டும். அன்றைக்கு 1400-ஆக இருந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களை இன்றைக்கு 2,800 ஆக உயர்த்தி இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க இனியாவது அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறித் துணிகளின் தேக்க நிலை. கைத்தறித் துணிகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே தேங்கிக் கிடக்கிறது. தனிப் பட்டவர்களிடம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. தேக்கத்தைப் போக்க ஏதோ வருடத்திற்கு ஒரு முறை எக்சிபிஷன் நடத்துவதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்படி ஆண்டுக்கு ஒரு முறை எக்சிபிஷன் நடத்துவதால் தேக்கநிலை மாறிவிடாது. ஏதாவது ஒரு நோய் ஏற்பட்டால், அந்த நோய்க் குரிய மூலக் காரணத்தை உணர்ந்து, அதைப் போக்க மருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமே அல்லாமல், ஏதோ அப்போதைக்கு நிவர்த்தி செய்ய ஏதாவது ஒரு கை மருந்தைக் கொடுத்தால் அது பிரயோஜனப்படாது. அந்த முறையில்தான் கைத்தறித் துணி தேக்க நிலையையும் அணுக வேண்டும். ஏதோ தீபாவளி வரும்போதும், தைப் பொங்கல் வரும்போதும் எக்சிபிஷன் நடத்தி 10 பைசா ரிபேட் கொடுத்துவிடுவதால் இந்தப் பிரச்னை தீர்ந்து விடாது. எனவே, அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான முடிவை அரசாங்கம் மேற் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கமே கைத்தறித் துணிகளை கொள்முதல் செய்து உரிய முறையில் விற்பனை செய்து, நெசவாளர் களுக்கு வருமானத்தைத் தேடித் தரலாம். இல்லையென்றால் அதற்கு ஈடான ஒரு மாற்று வழியைக் காணவேண்டும்.

இன்று கைத்தறித் துணிகளுக்கும், மில் துணிகளுக்கும் பெரும் போட்டி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. மில் துணிகளோடு கைத்தறித் துணிகள் போட்டியிட முடியவில்லை. இந்தக் கைத்தறித் தொழிலை பார்துகாக்க வேண்டுமென்று .இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியாக இருப்பவர்கள், அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே இருந்து கொண்டு "கரை போட்ட சேலை, கரை போட்ட வேட்டி" இவைகளை கைத்தறித் துறைக்கே ஒதுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் ஆளும் சட்சியாக வந்த பின்னாலும் அப்படிப்பட்ட வற்புறுத்தல்கள்தான் இருக்கின்றன. இது ஏதோ விக்கிரமாதித்தன் சிம்மாசனம் போல், இந்த சிம்மாசனத்தில் யார் வீற்றிருந்தாலும் அந்தத் தவறு நடந்து கொண்டுதான் இருக்கும்போல் தெரிகிறது. அன்றைக்கு கரை

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

போட்ட சேலை, கரை போட்ட வேட்டிகளை கைத்தறித் துறைக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர்களை நம்பி, அவர்கள் கையிலே இந்த ஆட்சியை ஒப்படைத்தார்கள். ஆட்சிக்கு வந்த பின்னால் அந்தப் பிரச்னையில் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவே இல்லை. பழைய நிலைதான் நீடிக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் பழைய கள்ளை புதுக் குடுவையில் வைத்தது போல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையில் இனிமேலாவது உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு பாங்குகள் மூலம் கடன் உதவி செய்து கொடுப்பதுபோல் நெசவாளர்களுக்கும் கடன் உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நிலத்தின் அடமானத்தின்மீதுதான் கடன் வழங்கப்படுகிறது என்றாலும், நெசவாளர்களுக்கும் அதுமாதிரி எந்த எந்த வகையில் கடன் கொடுக்க முடியுமோ அந்தந்த வகையில் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்தாவது, தேசியமயமாக்கப்பட்ட பாங்குகள் மூலமாக நெசவாளர்களுக்கு கடன் உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும். ஏற்கெனவே, அப்படிப் பட்டக் கடன் உதவி செய்து வந்தால், அதை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். உடனே இது எங்கள் பிரச்னை அல்ல; மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிவிடுவீர்கள். அது எனக்குத் தெரியும். மத்திய அரசாங்கம்தான் செய்ய வேண்டுமென்றாலும், பிரச்னைகளை உரிய முறையிலே மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது மாநில அரசாங்கத்தின் கடமையாகும், பொறுப்பாகும். டில்லியிலே இருப்பவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லிவிட்டால் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது. முதலமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் மத்திய அமைச்சர்களுக்கு சரியான முறையில் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் செயலாற்ற வேண்டும். நெசவாளர்கள் பிரச்னையானாலும், விவசாயிகள் பிரச்னையானாலும், எந்தப் பிரச்னையானாலும், மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்துக்கும் கண்ணோட்டத்துக்கும் அதைக் கொண்டு வந்தால்தான் அவர்கள் அதில் முடிவெடுக்க முடியும்.

இப்போது கூட்டுறவு இலாகாவில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் போன்று நெசவாளர்களுக்கும் கொடுக்க முடியுமா என்று யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். நெசவாளர்களின் நிலைமை இப்போது மிக மிக மோசமாக இருக்கிறது. முக்கியமாக சிறு சிறு நெசவாளர்கள் மிக மிக பாதிக்கப்

பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு இலாகா மூலமாகவாவது உடனடியாக உதவி செய்து, அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அரசாங்கத்தின் உடனடியான பொறுப்பாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று ஒரு பிரச்னை இருக்கிறது. வீடு கட்டித் தரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட பல தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில் இன்னும் காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நெசவாளர்களை எப்படிக் கவனிக்கப் போகிறார்களா? நெசவாளர்களுக்கு அந்தக் காலத்திலே சில குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. இந்தக் காலத்திலே அப்படிச் செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று கேட்டால் இல்லை என்றுதான் பதில் சொல்லப்படுகிறது. அதைப் போன்று நெசவாளர்களுக்கு, நெசவுத் தொழிலுக்கு எந்தவகையிலே பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்டால் பதில் வரவில்லை.

இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் மில் துணிகளுக்கு செஸ் வரி வசூலிக்கிறது. கைத்தறித் துணிகளுக்கு சலுகை அளிக்கத் தக்க வகையில் அந்த செஸ் வரி வசூலிக்கப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதனால் கைத்தறி துணிகளுக்குச் சலுகை அளிக்கப்படுகிறதா என்பது சந்தேகமே. ஏனென்றால் கைத்தறித் தொழிலில் ஒரு பசுமையை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, வசூலிக்கப்படுகின்ற செஸ் வரியை வேறு எந்தெந்த வகைகளில் செலவிடலாம் என்று சில திட்டங்களைப் பரிசிலித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அது மிக மிக வருந்தத்தக்கது. அதைக் காட்டிலும் இன்றைக்கு பெரிய ஆபத்து ஒன்று கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. "இன்ட்ரொடக்ஷன் ஆஃப் பவர் லூம்ஸ்" என்று இன்றைக்கு பவர் லூம்களை புகுத்தி வருகிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் துணி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பவர் லூம்களைப் புகுந்துவது மிகமிக அவசியம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால்தான் உற்பத்தி பெருகி, வருமானம் அதிகமாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பவர் லூம்கள் புகுத்தப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் "ஹாண்ட் லூம்"கள் நசிக்கப்படாமலிருக்க, பாதிக்கப்படாமல் இருக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு ஹாண்ட் லூம்களை பவர் லூம்கள் விழுங்கிவிடுகின்ற ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே,

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஹாண்ட் லூம்ஸ் நெசவுத் தொழில் பாதுகாக்கப்படும் வகையில், உடனடியாக ஒரு நிபுணர் குழுவை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி பவர் லூமுக்கும், ஹாண்ட் லூமுக்கும் தனித்தனியாகப் பாதுகாப்பு அளிப்பது பற்றி யோசிக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியமாகிறது என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் தமிழக கைத்தறித் துணிகளுக்கு உலகம் பூராவும் மரியாதை இருக்கிறது. மெட்ராஸ் கார்ப்பெட் என்றால் அமெரிக்க மார்க்கெட்டில் போட்டிப்போட்டுக் கொண்டு வாங்குகிறார்கள். பிளீடிங் மெட்ராஸ் அமெரிக்க மார்க்கெட்டை பிடித்துக் கொண்டிருந்த காலம் உண்டு. பிடித்த மார்க்கெட்டை சில சமயங்களில் நாம் இழந்து விடுகிறோம். காரணம் க்வாலிடி கண்டிரோல் கிடையாது. இன்றைக்கு ஏதோ எக்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன் என்று வைத்து வெளிநாடுகளுக்குச் சிறப்பான சரக்குகளை அனுப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் ஒரு யோசனைகூடச் சொல்வேன்.

இன்றைக்கு மந்திரி பதவி கொடுக்க முடியாத அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் பதவி கொடுக்க வாட்டர் போர்டு, டூரிஸ்ட் போர்டு என்பதாகப் பல போர்டுகளை அமைத்து வருகிறோம். மந்திரிகளுடைய அதிகாரங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பறிக்கப்படுகின்றன. மந்திரிகளைக் கேள்வி கேட்டால் வாரியத் தலைவரைக் கேட்டு அப்படியே சொல்கிற—ஒரு காரியத்திற்கு இரண்டு மாஸ்டர்களைப்போல ஏற்பட்டிருக்கிற நிலை வந்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது ஒரு ஹாண்டுலூம் போர்டைக் கூட கைத்தறித் துறையில் நல்ல அனுபவம் உள்ள ஒரு உறுப்பினரைத் தலைவராகப் போட்டு அமைக்கலாம். சுற்றுலா அமைச்சர் திரு. ராஜாராமைக் கேட்டால் சுற்றுலா வாரியத் தலைவர் ஆசைத்தம்பியைக் கேட்டுப் பதில் சொல்கிற நிலை அந்த சுற்றுலாத் துறைக்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறபோது கைத்தறி போர்டு ஒன்றை அமைக்கக் கூடாதா?

இதைச் செய்கிறோம், அதைச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதாது. எதையும் அமல்படுத்துவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. எனக்குத் தெரியும் ஹாண்டு லூம் கமிஷன் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை அவர்கள் கூடி நான் பார்த்தது கிடையாது. ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு கமிட்டி போட்டார்கள். அந்த அறிக்கை என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை. நம்முடைய ஆயுளுக்குள்ளாவது ஏதாவது செய்ய வேண்டாமா? சட்டசபையின் ஆயுள் 5 வருடம், நான்கு வருடத்திலேயே கலைத்தாலும் கலைக்கலாம். இந்த நான்கைந்து அநித்தியமான காலத்திற்குள்ளாகவாவது எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 17

அதைச் செயல்படுத்த முன்வர வேண்டாமா? ஆகவே உடனடியாக ஹாண்டு லூம் போர்டு என்று ஒன்றையாவது ஏற்படுத்தி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் தொழிலை விட்டே போய்விடுங்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அழகான வண்ண வண்ணக் கைத்தறி ஆடைகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிற அவர்களது தொழில் நசித்துப் போய்விடாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கேற்ற முறையில் உடனடியாகச் செயல்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அவை முன்னால் இருக்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். "செய்யும் தொழில் எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கின், நெய்யும் தொழிலுக்கு நிகர் இல்லை" என்கிற கவிதைப் படி நாணயமாக நெசவுத் தொழிலை தம் தொழிலாக மேற்கொண்டிருக்கிற நெசவாளர்களை வாழவைக்க எல்லாக் கட்சிகளும் பேசுகின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் நெசவாளர் பெருமக்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆரம்பகாலத்திலேயே எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளை நாடு அறியும். அவற்றில் ஒருசில உதாரணங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று நானும் விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் நெசவாளர்கள் தாங்கள் நெய்து வைத்த துணிகள் தேங்கி, விற்பனை செய்ய முடியாது இருந்த நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இன்று தலைவர்களாக இருப்பவர்கள்—அன்று தொண்டர்களாக தங்கள் முதுகு மீது கைத்தறித்துணிகளைப் போட்டுக் கொண்டு சென்று தெருத்தெருவாய் விற்றுவந்த காட்சியினை நாடு மறந்திருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சிக்குத் துண்டுக் கட்சி என்றே பெயர். நாட்டைத் துண்டாடச் சொல்கிறோம் என்பதனால் துண்டுக் கட்சி என்று பெயர் வரவில்லை. நம் நாட்டு கைத்தறி நெசவாளர்கள் காக்கப்பட வேண்டுமென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற துணிக்கு மார்க்கெட் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே கூட்டங்களில் மாலைகள் போடுவதுபோல துண்டுகள் வாங்கிப் போடுகிற வழக்கத்தையே ஏற்படுத்திக் கொண்டோம். இன்றைக்கும் கூட துண்டு போட்டுக்கொள்கிற வழக்கமும், தலைவர்களும் கூட துண்டு போட்டுக் கொள்கிற வழக்கமும் உடைய கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

நெசவாளர் சமுதாயத்திற்கு கழகம் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதுபோல எனக்கு முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இயக்கம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பின்னரும் நெசவாளர் பெருமக்களுடைய நன்மைக்காக இந்த அரசு என்ன என்ன செய்திருக்கிறது என்கிற விரிவான குறிப்பினை அமைச்சர் அவர்கள் தம் பதிலில் சொல்ல இருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி செய்துள்ள காரியங்களை நாட்டுமக்கள் கண்ணில்படாமல் மறைத்து விட முடியாது.

அறிஞர் அண்ணா பிறந்த காஞ்சீபுரத்தில்தான் வண்ண வண்ணப் பட்டாடைகள் பெரும் அளவில் நெய்யப்படுகின்றன. ஆயினும் அங்கேயுள்ள பட்டுத்தறிகளுக்கு ஜரிகையை சூரத்தில் இருந்து எதிர்பார்த்து நின்றார்கள். அந்த நிலை மாறியாக வேண்டும். நம் நாட்டில் உள்ள பட்டுத்துணி நெசவாளர்களுக்கு நம் மாநிலத்திலேயே ஜரிகை உற்பத்தி செய்து கொடுத்தாக வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் 25 லட்சம் ரூபாய் செலவில் காஞ்சீபுரத்திலேயே ஜரிகை உற்பத்தி செய்து கொடுக்க இந்த அரசுதான் திட்டம் தீட்டியது. இதை அம்மையார் அவர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்.

முன்பெல்லாம் அவர்கள் காலத்திலும் கைத்தறிவாரம் என்று நடத்தப்பட்டது. அதிகாரிகள் அளவில்தான் நடந்தன. ஆனால் இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு எல்லாத் தலைவர்களையுமே வைத்துக் கொண்டு மிகப் பெரிய அளவில், மிக அதிக அளவில் கைத்தறித்துணி விற்பனையாகக் கூடிய வகையில் அங்கங்கே கைத்தறி வாரங்கள் நடத்தப்பட்டு வருவதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு நம்நாட்டு கைத்தறிகளுக்குப் பெரும் பகையாக இருப்பது ஆமதாபாத். பம்பாய் போன்ற இடங்களில் இருந்து வருகிற வண்ண வண்ண மில் ஆடைகள்தான். அங்கே நிறைய விசைத்தறிகளை அமைத்து நம்முடைய மார்க்கெட்டுக்குப் பெரும் போட்டியாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் போட்டியைச் சமாளித்து நம்முடைய கைத்தறித் தொழில் நசிக்காமல் இருக்க பத்தாயிரம், பன்னிரண்டாயிரம் என்ற அளவுக்கு விசைத்தறிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதுவும் தனியார் து-றையில் கூடாது என்று மிகச் சிறப்பாக இயங்கக் கூடிய நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதை நெசவாளர் பெருமக்கள் மறந்துவிட முடியாது. நெசவாளர்களை இந்த அரசு பட்டினி போடவில்லை, அவர்களது தொழில் நசித்துப் போகவும் விடாது. இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையிலும் நாம் அதை வற்புறுத்தி வருகிறோம். இங்கே கரைபோட்ட வேட்டியையும்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

கரைபோட்ட சேலையையும் கைத்தறிக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்று நாம் நீண்ட நாட்களாக கேட்டு வருவது அனைவருக்கும் தெரியும். இருக்கிற இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்களாகட்டும், ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ்காரர்களாகட்டும் அல்லது மற்ற கட்சிக்காரர்களாகட்டும் அரசியல் மாநாடுகளிலே இதுமாதிரி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்களா? இதுமாதிரி மத்திய அரசை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்களா? இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மத்திய அமைச்சர்களை வைத்துக் கொண்டு கூட்டம் போடுகிறார்களே, அப்படிப் போடுகிற கூட்டங்களிலே இந்த மாதிரி வற்புறுத்துகிறார்களா? செய்யும் தொழில்களை எல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நெய்யும் தொழிலே சிறந்த தொழில் என்று அதை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் பல இலட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்வுக்காக வாவது, தமிழக அரசாங்கம் தெரிவிக்கிற கோரிக்கைகளை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டுச் சொல்லி யிருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய மாநாடுகளில் வேறு ஏதேதோ நடத்தப்படுகிறதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக எதுவும் பேசப்படுவதாகவும் சொல்லப்படுவதாகவும் நான் பத்திரிகைகளிலேயும் படிக்கக் காணோம், எனக்கு வந்து சொல்கிறவர்களும் சொல்லக் காணோம். ஆகவே, இனியாவது தமிழக அரசு எடுக்கிற முடிவுகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்க மற்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய தீர்மானத்தில் பேசுகின்ற இந்த நேரத்திலே என்னுடைய கருத்தாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிளீடிங் மெட்ராஸ் பற்றியெல்லாம் சொல்கிறார்கள். வண்ணம் மாறும் துணியை தயாரிக்கின்ற மாதரப்பாக்கம் பகுதியிலிருந்து நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறேன். அங்கே இருக்கிற பிட்டி தியாகராயர் அவர்கள் மரபினர் வண்ணம் மாறும் துணிகளை அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த நிலைமைகளெல்லாம் மாறி இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது யார்? செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலே இருக்கிற நாமா? செங்கோட்டையிலே இருப்பவர்கள் உடனடியாக பரிகாரம் எடுத்தாக வேண்டும். ஆனால் நமக்கு வேண்டிய அளவுக்கு மற்ற கட்சிகள் வற்புறுத்தி இருக்கின்றனவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் திடீரென்று இறக்குமதி செய்யும் நாடுகளிலே இருப்பவர்கள்,

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

தங்களுடைய கொள்கைகளேயும் சுவைகளேயும் மாற்றிக் கொள் கிறார்கள். ஆகவே, ஏற்றுமதி செய்யும் இந்த நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிற வகையிலே மத்திய அரசாங்கம் இருக்கிற அமைப்புகளின் மூலமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இந்த மாதிரி குறைகளே நிவர்த்திக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாது காப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே துணிகளே ஏற்றுமதி செய்ய வழிவகை களேக் காண வேண்டும். இந்த வழிவகைகள் தமிழக அரசின் கையில் இல்லே. முதலமைச்சர் கலேஞர் அவர்கள் கையில் இல்லே. நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இல்லே. இவர்கள் பரிந்துரை தான் செய்ய முடியும். பிளீடிங் மெட்ராஸாக இருந்தாலும் சரி, எந்த வகையாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற நாடுகளுக்குப் போகிற துணிகளாக இருந்தாலும் சரி, இவற்றிற்கு உடனடியாக கழுவாய் தேட வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மற்ற கட்சிகள் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்த வேண்டுமென்று நான் இந்த அவையின் மூலமாக, தங்களின் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய வட்டாரத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டதால், அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு முறை சொன்ன வேண்டுகோளே இப்பொழுது நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாதரப்பாக்கம் பதரிவேடு வட்டாரத்தில் ஒரு சாயத் தொழிற்சாலே அமைக்க வேண்டுமென்று பலமுறை வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அங்கு போது மான தண்ணீர் இல்லே யென்று அதிகாரிகள் சொல்லிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். இருந்தாலும் தயவு செய்து மறுபரிசீலனே செய்து, சாயத் தொழிற்சாலே ஏற்படுத்த உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற இந் நேரத்திலே கோரிக்கையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு நெசவாளர்களேப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு மாற்று வேலே கொடுப்பதற்கு, இன்றைக்கு நல்ல வேலேகள் அவர் களுக்கு பிரையாரிட்டி கொடுக்கப்பட்டு, முன்னுரிமை கொடுக்கப் பட்டு, வழங்கப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, நெசவாளர் குழந்தை களுக்கு வேலே வாய்ப்புப் பிரச்னேகளேப் பார்க்கிற நேரத்தில், அவர் களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் சொல்லி வருகிறது. மற்றக் கட்சிகள் கைத்தறியைப் பொறுத்த வரையிலே, மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய அளவுக்கு வலியுறுத்த வேண்டுமென்றும், இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறவர்கள் மேல் மட்டத்திலே சொல்ல வேண்டிய அளவுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

ஆக, பொதுவாக, 1967-க்குப் பின்னர், கைத்தறித் துறையிலே பல மடங்கு இதற்கு முன்னால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் கூடுதலாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு அளிக்கிற கடனாகை இருக்கட்டும், ரிபேட்டாக இருக்கட்டும், பல மடங்கு அதிகமாக ஆக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த அவையிலே இருப்பவர்கள் தெளிவுபடுத்தினார்கள். ரிபேட் அளிப்ப தாலே இந்தத் தொழிலில் இருப்பவர்களுக்கு பரிகாரம் காணமுடி யாது என்பதை இந்த அரசாங்கம் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பல துறைகளிலே இருக்கிற அரசாங்க ஊழியர்கள், சிப்பந்திகள் முன்பெல்லாம் கதர்மட்டும் தான் வாங்க முடியுமென்ற சூழ்நிலை இருந்தது. அதை மாற்றி கதர் வாங்குகிற அளவுக்கு கைத்தறியும் வாங்கலாம் என்று இந்த அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. தொழிலாளர் களும் இதை வரவேற்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களும் இதன் மூலம் நல்ல வாழ்க்கை அமைத்துக் கொள்ள முடிகிறது. ஆக, அரசுத் துறையிலே கைத்தறித் துணியினை பெற்று தவணை முறையிலே பணத்தைத் திருப்பித் தருகிற அந்த முறையை அறிமுகப்படுத்தியிருக் கிறோம். ஆக, இவற்றை யெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு நெசவாளர் கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னவர்கள், இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது எனக்கு முன்னால் பேசிய இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று கூறியவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன்: தலைவர் அவர்களே, இன்று நெசவாளர்கள் விலை உயர்வால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, சரியான நிலையில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படாமையால், வேலையில்லாமல் இருக்கும் நிலையைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். இந்தக் கஷ்டமான சூழ்நிலையை நிவர்த்திக்க 60-ம் நெம்பருக்கு மேற் பட்ட நூல்களுக்கு ஒரு பூலிங் சிஸ்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் இன்னும் நூல்களை வினியோகம் செய்யவில்லை யென்பதால் கஷ்டம் நீங்க வில்லை. சில மாதங்களாக அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பட்டும் வழங்கப்படாமையால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஏற்கனவே போதிய கூலி இல்லாமல் கஷ்டப்படும் அவர்கள் உல்லாச வாழ்க்கை வாழ முற்படாவிட்டாலும், சாதாரண மாக வாழ்ந்தால் போதும் என்ற முறையில், சிறு வீடுகளிலே இருந் தால் போதும் என்ற முறையில் இருந்தாலும், ஒரு நாளைக்கு 10 மணி

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன்]

நேரம் வேலே செய்ய வேண்டிய அவர்களுக்கு அதுகூடக் கிடைக்க வில்லே. அவர்களுடைய கஷ்டங்களேப் போக்க நம்முடைய மாநில அரசு பல முயற்சிகளே மேற்கொண்டாலும் அவர்களுக்குக் கடன் வசதிகள் பலவற்றை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அளித்தாலும், அவர்கள் புதிதாக சொசைட்டிகள் அமைப்பதற்கு ஷேர் காப்பிட்டல் கொடுப்பதற்கு வகை இல்லாமல் இருப்பதை யொட்டி சில ஊர்களிலே சர்க்காரே கடன் கொடுத்து உதவி செய்திருக் கிருர்கள். இன்னும் பல வகைகளிலே, என்னுடைய நண்பர் சொன்ன மாதிரி, அரசு ஊழியர்கள் கைத்தறித் துணிகளே கடனில் வாங்க ஆணே பிறப்பித்ததின் மூலம், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்கிறது. இருப்பினும் அவர்களுடைய நிலே கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானம் அவர் களுக்குப் போதாது. அரசு திட்டக் கமிஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ததை நாம் பாராட்டுகிருேம். ஆனுலும் எந்தவிதமான புது நலனேயும் அவர் களுக்குக் கொடுக்கவில்லே.

அவர்களுக்கு இருக்கிற பெரிய கஷ்டம் வீட்டுக் கஷ்டம் தான். மற்ற தொழில் செய்பவர்கள் சிறுசிறு அறையிலே இருந்தும் வாழ முடியும். ஆனுல் இவர்கள் சிறு வீட்டிலே வாழத் தயாராக இருந் தாலும் வாழ முடியாது. அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே அவர்கள் தறிகளேயும் வைத்துக் கொண்டு வாழ வேண்டியிருக்கிறது. தறி வைப்பதற்கு 20-க்கு 10-வது வேண்டுமென்ற அளவு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு முக்கியமான பகுதிகளிலே வீடுகள் கொடுக்கப்பட வில்லே. இப்பொழுதெல்லாம் நெசவாளர்கள் ஊரின் புறம்போக்கில் தள்ளப்பட்டு அதன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிருர் கள். வீடில்லாத பிரச்னே அவர்களுக்குப் பெரிய பிரச்னேயாக இருக் கிறது. அதைச் சமாளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். ஒரு திட்டம் தீட்டி அவர்கள் பிரச்னேகளேத் தீர்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஹவுசிங் போர்டு இருக்கிறது, ஸ்லம் போர்டு இருக் கிறது. அவர்கள் கட்டுகின்ற வீடுகளில், இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர் களுக்கு இவ்வளவு பர்சன்டேஜ் என்று வைத்து வீடுகள் ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவர்களிடம் குறைந்த தொகையை வாடகையாக வசூலிக்க வேண்டும். மற்ற, சர்க்கார் அலுவலர் களுக்குக் கொடுப்பதுபோல், சப்சிடைஸ்டு ரென்டில் நெசவாளர் களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். நேற்றுகூட, சென்னே புரசைவாக்கம் பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் அமைச்சரைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று என்னிடம் சொன்ஞர்கள். அவர்களும்

[திரு. கே. எஸ். குப்பல் ராமகிருஷ்ணன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

வீட்டுக் கஷ்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதேமாதிரி மதுரையிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாட்டை, ஸ்லம் போர்டும், வீட்டு வசதி போர்டும் கலந்து செய்தால்தான், இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்மீது அக்கறை செலுத்தியதாக அமையும்.

நிலப் பட்டா விஷயத்திலும் பல நெசவாளர்கள் நிலம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கலெக்டர் ஆபீஸிலே அந்த மனுக்கள் எல்லாம் அப்படியே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலெக்டர் ஆபீஸிலே அவர்கள் இஷ்டம்போல் சிலருக்குக் கொடுக்கிறார்களே தவிர உண்மையான ஏழைகளுக்குச் சீக்கிரத்திலே கொடுக்க ஆர்வம் காட்டுவது இல்லை. ரெவின்யூ இலாகா இதைக் கவனித்து உடனடியாக ஏழை மக்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்து கொடுப்பதற்கு ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறியாளர்களுக்கு நூல் சலிசாகக் கிடைக்க—சிட்டம் போட்ட நூலாக இருந்தால் கைத்தறிக்குப் பயன்படுத்துகின்ற பொழுது செஸ் வரியைக் குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே—வழிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும்கூட இன்னும்கூட கம்மியான விலையிலே அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூல், டைஸ், பட்டு முதலியவை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டாலும்கூட மாஸ்டர் வீவர்ஸ் அவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்காக குறைந்த விலையில் வாங்கி அதிகமான விலையில் அவர்களுக்கு விற்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. பழைய மாதிரியில், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு ஐடன்டிபிகேஷன் கார்டு கொடுத்து அவர்களை ஊர்ஜிதப்படுத்திக் கொண்டு அவர்களுக்கு சப்சிடைஸ்டு ரேட்டில்—நெசவாளர்கள் என்ற கார்டைக் காட்டினால்—கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மாஸ்டர் வீவர்ஸ் லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இடம் இருக்காது.

நெசவாளர்களுக்கு மாதம் 90 ரூபாய்தான் வருமானம் கிடைக்கிறது என்று பிற்பட்ட நலக்குழு கமிஷன் அறிக்கை கூறுகிறது. அந்தக் குறைந்த வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தமுடியவில்லை. எனவே அவர்களைத் தனியொரு கேட்டகரியாக ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்களையெல்லாம் குறைந்த விலையில்—சர்க்கார் பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் மூலம்—கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும். விலைவாசி

ஏறுகின்றபொழுது எப்படி கன்ஸியூமர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொஸைடிஸ் என்று அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி பொருள்களை விநியோகம் செய்கிறதோ அதைப் போன்று இவர்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது பொருள்கள் ஏழையாக இருந்தாலும், பணக்காரர்களாக இருந்தாலும் ஒரே விலைக்குத்தான் கிடைக்கிறது. ஏழைகளுக்குக் கொஞ்சம் சலிசாகக் கிடைக்கின்ற முறையில் ஏழைகள், 200 ரூபாய், 250 ரூபாய் சம்பாதிக்கின்றவர்கள் சுலபமாகப் பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே சர்க்கார் பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் உண்மையிலே இந்த அரசாங்கம் ஏழைகளுக்குச் செய்யக்கூடிய பல நல்ல காரியங்களிலே இது ஒன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் இந்தத் துறையிலே ஏற்கனவே எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எல்லாம் பாராட்டப்பட வேண்டியவைதான். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் சேர்ந்துதான் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் போட்டியாக பவர்லூம்ஸ் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் எல்லா மாநிலங்களிலும் விசைத்தறிக்கள் விஸ்தரிக்கப்படுகின்ற நிலையிலே நாம் அதைச் செய்யாமல் இருந்தால் முன்னேற முடியாது. ஆகவே நாமும் விசைத்தறிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தினால்தான் மற்ற மாநிலங்களோடு, மற்ற நாடுகளோடு போட்டி போட முடியும், அதன் காரணமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். ஆனால் விசைத்தறிக்கு செஸ் வரியைக் குறைத்திருப்பதால் அவை சுலபமாக போட்டிபோடுகின்றன. ஆகவே அப்படியில்லாமல் விசைத்தறிக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சலுகைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு அவற்றிற்கு செஸ்வரியை அதிகப் படுத்தினால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இருக்கின்ற குறைகள் எல்லாம் ஓரளவு குறையும்.

கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை சர்க்காருக்குப் பலமாக எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லை. ஒட்டு மொத்தமாக அவர்கள் வசிப்பது இல்லை, அவர்கள் சிதறிக்கிடக்கிறார்கள். மில்தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சர்க்காருக்கு அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தருகிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யாவிட்டாலும்கூட அதற்காக நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு வற்புறுத்தி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பலமான முறையில் கேட்பதற்கு இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாததால் அவர்கள் சோர்ந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்குப் பென்ஷன் திட்டம், இன்னும் குறைந்த விலையில் பொருட்கள் வழங்குதல், உடனடியாக வீட்டுவசதிப் பிரச்னையைத் தீர்த்து வைத்தல் இவற்றை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்தச் சபைமுன் வைத்திருக்கிற தீர்மானத்தின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக எண்ணிக்கையிலே மிக அதிகமான எண்ணிக்கை உள்ளவர்கள் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள்தான். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக அரசாங்கம் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் மற்ற எந்தக் கட்சிக்காரர்களும் இதை உதாசீனப் படுத்திவிடுகிறார்கள், மாநாட்டிலே தீர்மானம் போட வில்லை என்றெல்லாம் திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியானதல்ல, விவசாயிகள், இந்தத் தொழிலாளர்கள் எல்லாம் சேர்ந்துதான் கட்சிகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த நிலையிலே அவர்களைப் புறக்கணிக்க யாராலுமே முடியாது, அவர்களை நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகக் கவனித்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்காக எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்திருந்தாலும் அவர்கள் நிலைமை ஏன் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 14 ஆம் தேதியன்று சேலத்திலே இந்தத் தொழிலாளர்கள் 1,000 பேர் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. அது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இன்னும் அவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. எவ்வளவோ காரியங்கள் நாம் செய்கிறோம் என்றாலும், அவையெல்லாம் அவ்வப்பொழுது அதற்குச் சமாதானம் காணுகின்ற முறையிலேதான் இருக்கின்றனவே தவிர, அவர்களுடைய குறைகளுக்கு அனுதாபம் காட்டுகிறவர்களாகத்தான் இருக்கிறோமே தவிர யாருமே முழுமையாக அவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு முடியவில்லை. சேலம் ஜில்லாவிலே இன்னும் பதினைந்து நாட்களிலே எல்லா சொஸைடிகளும் மூடப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் செய்திகள் வருகின்றன. மாநில சொஸைடியானது கொள்முதல் செய்யவில்லை என்றும், கொள்முதல்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஏம். சுரேந்திரன்]

செய்ததற்குப் பணம் தரவில்லை யென்றும் பேங்கிலே சர்டிபிகேட் தரவில்லை யென்றும் சொல்லப்படுகிறது. சேலம் மாத்திரமல்ல அந்த நிலைமை தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிற பிரச்னை. இதற்காக நாம் ஒவ்வொரு நாளும் காரியங்களைச் செய்கிறோம் செய்கிறோம் என்று மனநிம்மதி ஏற்படுத்திக் கொள்கிற நிலைமையிலேதான் இருக்கிறோமே தவிர இதற்காக உண்மையாகப் பாடுபடவில்லை என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை.

சமீபத்திலே நூல் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. அதைக் கட்டுப் படுத்த காரியங்கள் செய்யவில்லை. நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சல்லிசாக நூல் கிடைக்க கூட்டுறவு நெசவு ஆலை உண்டாக்கி இருக் கிறார்கள். ஆனால் அங்கேயும் சரியான விலையில் அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு மார்க்கட் விலையிலேதான் கிடைக் கிறது. நெசவுத் தொழிலாளர்களுக் கென்றே உண்டாக்கப்பட்ட தொழிற்சாலையிலிருந்தே நூல் நியாயமான விலையில் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் வருகின்றன. இந்தத் தொழிலை முழுவதுமாகப் பாதுகாப்பதற்கு என்னமாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று பார்க்கும்பொழுது சமீபத்திலே பவர்லூம்கள் அதிகமாகிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அதிகமாக்க வேண்டுமென்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாலும் அதன் காரணமாக கைத்தறித் துறையிலே பலர் வேலையில்லாமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. பவர்லூம்கள் சிறு சிறு அளவிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பலர் பெரிய தொழிற்சாலை மாதிரி, 100, 200 என்ற அளவிலே வைத்துக் கொண்டு நடத்திவருகிறார்கள். அவர்கள் எக்ஸைஸ் வரியிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். என்பதால் அவர்கள் குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்யமுடிகிறது. அதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் நெசவுத் தொழிலிலே அப்படியில்லை. இந்த அரசாங்கம் இன்னும் இந்தப் பிரச்னையைச் சரியாக அணுகவில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கண் சிகிச்சைக்காக ஒரு பெரிய முகாம் நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது சமூக நீதியான பிரச்னை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அவைகளை இவ்வளவு அவசரமாகச் செய்ய வேண்டுமா? ஏனென்றால் ரோட்டரி கிளப்புகள், லயன்ஸ் கிளப்புகள் போன்றவைகள் மூலம் அதைச் செய்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருக் கின்றன. ஆனால் இங்கே கண் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, அதை நாம் முதலில் பாதுகாக்க வேண்டும். அதன்பிறகு கண்கொடுக்கின்ற நல்ல காரியத்தை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

அதேபோல் பிச்சைக்காரர்கள், குஷ்டரோகிகள் மறுவாழ்விற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இது நல்ல காரியம்தான். ஆனால் அதே சமயத்தில் இருக்கின்றவர்கள் பிச்சைக்காரர்களாக ஆகாமல் தடுக்கின்ற மார்க்கத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டு அதற்குப் பிறகு பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்விற்குச் சென்றால் நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்தக் காரியங்களை, குஷ்டரோகிகள் போன்றவர்களைக் கவனிக்க பல மெஷினரிகள் போன்றவைகள் செய்கின்றன. அவர்களை ஊக்குவித்து இத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆனால் இத்தகைய நெசவாளர்களைக் கவனிப்பதற்கு லயன்ஸ் கிளப்புகளோ, ரோட்டரி கிளப்புகளோ முன்வருவது இல்லை. ஆகவே இலட்சக்கணக்கான நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு செய்தி பார்த்தேன், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து சொன்னதாக வந்த செய்தியைப் பார்த்தேன், எல்லா உற்பத்திப் பொருள்களையும் கொள்முதல் செய்கிறோம், ஆனால் அதற்கு மாநிலங்களிலிருந்து திட்டம் வரவில்லை என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். எனவே, இப்பொழுது உடனடியாக தீபாவளியிலிருந்து கொள்முதல் செய்யாத துணிகளைக் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, சொசைட்டிகள் மூடப்பட்டு நூல் வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கும் இடங்களுக்கு நல்ல வழிவகை காண வேண்டும். அதோடு, நூல் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அதோடுமட்டுமல்லாமல், நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தனி பேங்க் வைத்தால்கூட நல்லது என்று கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு அமைச்சரை வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு அடுத்த தொழிலாக விளங்குகின்ற நெசவுத் தொழிலிலோ நூல் விலை அதிகமாக இருக்கிறது, பாவு இல்லை, ஆகவே தறிகளை மூடிவிடுகிறோம் என்று சொன்னால் அந்த நெசவாளர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் வேறு தொழில் தெரியாதவர்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக இதே வழியில் வந்தவர்கள். அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு எந்த வழியும் ஏற்படவில்லை. இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயிப்பதற்கு கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, ஆனால் அதனுடைய சிபாரிசுகள் இன்னும் வரவில்லை. அப்படி ஏற்படுத்தி குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயித்து விட்டாலும்கூட தொழிலே நடக்கவில்லை யென்றால் சம்பளத்தை நிர்ணயிப்பதால் மட்டும் என்ன பயன் ஏற்பட முடியும்? ஆகவே இதை ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். இப்பொழுது சிறு பரிகாரமாகக் கண்டுபிடித்துச் செய்தாலும்கூட மீண்டும் இந்தப்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

பிரச்சினை வரும். ஆகவே ஆழமாகப் பரிசீலித்து அவர்களைப் பாது காப்பதற்காகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். பவர்லூம்ஸ் வந்துவிட்டதால் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர் களுக்கு வேறு வேலைகளுக்குச் சிபாரிசு செய்கிறோம் என்று சொல் கிறார்கள். அதேமாதிரி நிலப்பட்டாக்கள் வழங்கப்படுவதில் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவை களெல்லாம் லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு சிலருக்குத்தான் செய்ய முடியுமே தவிர அவர்கள் பூராவிற்கும் செய்ய முடியாது. படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள் மத்தியிலேயே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கின்ற நிலையில் அந்தத் தொழிலைத் தவிர வேறு தொழில் ஒன்றும் தெரியாத நெச வாளர்களுக்கு, பரம்பரை பரம்பரையாக அந்தத் தொழிலில் ஈடு பட்டிருப்பவர்களுக்கு நாம் என்னதான் செய்ய முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். வேலை பார்த்துக் கொடுப்பதோ அல்லது பட்டா வழங்குவதோ போன்றவற்றை செய்து அவர்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் ஒரு சௌகரியமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் இல்லை. கற்பனை உலகத்தில் சஞ்சரிக்கும்பொழுது வேண்டுமானால் அது முடியுமே தவிர, பிராக்டிகலாக, அநுபவரீதி யாக இதைப்பார்த்து அவர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டும். அதற்காக இப்பொழுது நான் சொன்ன சில ஆலோசனைகளை எடுத்துக் கொண்டு ஆராய வேண்டும். அதற்கான முடிவை எடுத்துக் கொள்ள சட்டங்கள் தேவைப்பட்டால் சட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டும், தனி அமைச்சர் தேவைப்பட்டால் அப்படி ஒரு அமைச்சரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராஜன் : தலைவரவர்களே, இன்று இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நெச வாளர் சமுதாயம் இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பதாக எண்ணுகிறேன். அந்த நெசவாளர் சமுதாயத்திற்கு நம்முடைய அரசு என்னென்ன வழிகளிலே யெல்லாம் நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு செஸ் ஸ்கீமின் கீழே ரிபேட்டுக்காக மத்திய சர்க்கார் நம்முடைய அரசுக்கு 60 லட்சம் ரூபாய்தான் அளிக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசு இன்றைக்குச் செலவு செய்யும் தொகை 1 கோடியே 32 இலட்சம் ரூபாய் என்பதை இந்த நேரத்திலே நாம் அறிவோம். அதற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்,

[திரு. இ. எஸ். தியாக்ராஜன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்த துணியை தமிழ்நாடு நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மட்டும் 10 கோடி ரூபாய் வரையில் விற்பனை செய்யும் அளவில் உண்மையிலேயே பாராட்டும் வகையில் அதிகரித்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு 2 கோடி ரூபாய்க்கு மட்டும்தான் விற்பனையாகி இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது 10 கோடி ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு இந்த விற்பனையை அதிகபட்சமாகச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

நூல் விலையைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நூல் விலை சில நேரங்களில் ஏறுவதும் இறங்குவதுமாகப் பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. அதை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள், ஒரு நிர்ணயமான விலைக்கு, குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்தால் அது நெசவாளர்களுக்கு உள்ளபடியே நல்ல பலனைத் தரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூல் தமிழ்நாடு கூட்டுறவு சங்கத்திற்குமட்டும்தான் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு நூற்பாலையிலேயும் நெசவாளர்களுக்குத் தனியாக ஒரு டெப்போ திறந்து, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூலை, வேலைசெய்யும் நெசவாளர்களுக்கு முடிந்த அளவிற்குக் குறைந்த விலைக்கு விற்றால் நெசவாளர்களுக்கு அது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தவிரவும், ரிபேட்டு தற்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். தொடர்ந்து அந்த ரிபேட்டை விற்பனைக்குத் தந்தால் மேலும் விற்பனை அதிகமாகி, அதனால் ஏழை நெசவாளர்களிடம் உற்பத்தியான சரக்குக்கு கூலி அதிகமாகக் கிடைக்க வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கடந்த 20, 25 ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லி வருகிறோம். கலர் சேலைகளையும், பார்டர் துணிகளையும் நெசவாளர்களுக்கே ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்கான உத்தரவை அளித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்களே தவிர, அதை அமல் ஆக்குவதில் சிரமம்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. இ. எஸ். தியாகராஜன்]

இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது உடனடியாக அமலாக்கப்பட்டால் நெசவாளர் சமுதாயம் நன்றியுள்ள சமுதாயமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஹேண்ட்லூம் வீவர்ஸ் பைனன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் தொடங்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுக் காலமாக நம்முடைய அரசு யோசித்து வருகிறது. அது விரைவிலே ஆரம்பிக்கப்பட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறதே, அது விரைவிலே அமைக்கப்படுமா என்பதை அமைச்சரவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி ஹேண்ட்லூம் வீவர்ஸ் பைனன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் உருவாக்கப்பட்டால் நெசவாளர்களுக்குத் தேவைப்படும் கடன் கிடைக்க வழிகளும், வாய்ப்புகளும் ஏற்படும்.

இப்பொழுது எப்படி சிறு விவசாயிகளுக்கு கிரெடிட் சொசைட்டி மூலம் கடன் தருகிறதோ அதைப்போல் ஹேண்ட்லூம் சொசைட்டி மூலம் கடன் தருவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு ஒரு நிதி உதவி அளிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் நெசவாளர்கள் குடும்பங்களில் உள்ள பலபேர் வேலையில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். எனவே அரசாங்க வேலைகளுக்கு ஆட்களை எடுக்கும்பொழுது நெசவாளர் சமுதாயத்தை பொறுத்தவரை ஒரு சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு புதிய கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் துவக்குவதிலே மிகவும் கட்டுப்பாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவைகளைத் தளர்த்தி எங்கெங்கே கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் முடிந்த அளவிற்கு அனுமதி தந்து, அவர்களுக்கு ஷேர் பணத்தைக் கடனாகத் தருவதோடு வேறு எல்லா விதமான வசதிகளும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நெசவாளர் சமுதாயம் நம்முடைய அரசு பங்கேற்ற பிறகு நல்லமுறையிலே வளர்ந்து வருகிறது. அதுமட்டுமல்ல, வெளிநாட்டிற்கு நாம் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்வதில் தமிழகம் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று கூறிக் கொண்டு, முன்பு 2 கோடி ரூபாயாக இருந்த விற்பனையை பத்து கோடி ரூபாயாக விற்பனையை அதிகரிப்பதற்கும், கைத்தறி நெசவாளர்களின் வளர்ச்சியிலே மிகுந்த அக்கறை காட்டும் நம்முடைய அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

[1972 ஆகஸ்ட் 17

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, சபையின் முன்னாலே உள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டில் விவசாயத் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாக அதிகமான மக்கள் சார்ந்திருக்கும் தொழில் கை நெசவுத் தொழில் தான். அதைப் பாதுகாக்க அரசு பலவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகச் சொன்னாலும் கூட இன்று அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை மிகவும் பயங்கரமாக இருக்கின்றது. மாதம் பூராவும் வேலை இல்லாத நிலைமையிலே, வேலை இருந்தாலும் வாழ்க்கை நடத்த போதுமான கூலி கிடைக்காத அவல நிலைமையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் விசைத்தறிகள் தமிழகத்தில் புகுத்தப் பட்ட பின்னால் கைத்தறித் தொழில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக் கின்றது.

என்னுடைய வட்டாரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் வாரத்தில் இரண்டு, மூன்று நாட்களில்தான் தொழில் செய்யக்கூடிய நிலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங் களிலிருந்து நூல் கிடைக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் திறமையாக செயல்பட முடியாமைக்குக் காரணம் சென்ற ஆண்டு உற்பத்தி செய்த அடிப்படையில் 25 சதவிகிதம் கடனுதவி வழங்கப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதுதான். சென்ற ஆண்டு ஜவுளித் தேக்கம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, மேற்கொண்டு நூலை வாங்கிக் கொடுக்க முடியாமல் வாரத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு மேல் தறிகள் இயங்க முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் அடுத்த ஆண்டு கடன் வாங்குவதில் குறைவு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சென்ற ஆண்டு உற்பத்தியில் 25 சதவிகிதம் கடன் என்பதற்குப் பதிலாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணிகள் விற்பனையாகிற வரையிலே தறிகள் இயங்கக்கூடிய அளவுக்கு கடன் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தியான துணி மூன்று மாதங் களுக்கு மேல் சங்கங்களில் தேக்கமாக இருந்தால் மாநில கூட்டுறவு பெடரேஷன் மூலமாக வாங்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.

நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்—தேக்கமான கைத்தறி ஜவுளி களை மாநிலச் சங்கங்களோ, மாநில சர்க்கார்களோ வாங்கிக் கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்தால் உதவிகள் செய்ய மத்திய சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறது என்ற அறிவிப்பைப் பார்த்தேன். பல இடங் களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணிகள் விற்காமல் தேக்கமாக இருக்கும் காரணத்தால் மேற்கொண்டு நூல் வாங்கி கை நெசவுத்

1972 ஆகஸ்ட் 17] *[திரு. சோ. அழகர்சாமி]*

தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியாமல் அவர்கள் பட்டினி யாகப் பரிதவிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட துணிகள் மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் தேங்கி இருந் தால் அதை மாநிலச் சங்கங்கள் வாங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவர்கள் விற்பதற்கு எந்த மாதிரி டிசைன் வேண்டுமென்று விரும்பு கிறார்களோ அதே மாதிரி துணிகளை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறது அரசாங்கம். அதை வரவேற்கிறேன். அவர்கள் கைத்தறிக் கூட்டுறவுச் சங்கங் களில் மெம்பர்களாக இருந்தாலும், மாஸ்டர் வீவர்களிடம் வேலை பார்த்தாலும் மாதம் பூராவும் (லீவ் போக) வேலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து உற்பத்தி செய்த பொருள்கள் காலாகாலத்தில் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்து அவல நிலையில் இருந்து கொண் டிருக்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டிய சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

<u>திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்</u>: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கைத்தறித் தொழிலானது நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்ததாக அதிகப் படியான ஜனங்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாகும். ஏறத்தாழ 30 லட்சம் மக்கள் இதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அது மிகை யாகாது. நமது ஜனத்தொகையில் பத்தில் ஒரு பங்கு இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலுக்கு ஆபத்து வரும்போது அதிகப்படியான ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது நம்முடைய அரசு அறியாத ஒன்றல்ல. இன்றைக்குள்ள நிலையில் இந்தத் தொழில் பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

முன்னால் பேசிய திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஏதேதோ செய்ததாகவும், இன்னும் செய்து கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினார்கள். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் தலையிலும், தோளிலும் கைத்தறித் துணிகளைச் சுமந்து விற்பனை செய்தது உண்மைதான். அதனால் விளம்பரத்தைத்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

தேடிக் கொண்டார்கள். ஆனல் அதிகாரத்தைப் பெற்று ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்காக ஏதாவது செய்தார்களா என்றால் நிச்சயமாக ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பு இருந்த அக்கறை ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு இல்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

1947-ஆம் ஆண்டு இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருந்த ஒரு குடும்பத்திற்கு மாத வருமானம் 45 ரூபாயாக இருந்தது. இன்றையதினம் 90 ரூபாய் அளவுக்குத்தான் மாத வருமானம் வருகிறது. இன்றைய தினம் எல்லாப் பொருள்களின் விலையும் ஒன்றுக்குப் பத்தாக உயர்ந்திருக்கின்ற நிலையில், மற்றத் தொழில்களிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுடைய வருவாய் ஒன்றுக்குப் பத்தாக உயர்ந்திருக்கின்ற நிலையில் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் இந்த அளவுக்குத்தான் ஊதியம் இருக்கிறது என்றால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்தி நிர்ணயிப்பதற்கு அரசாங்கம் நிச்சயமாகத் திட்டம் தீட்டியாக வேண்டும்.

எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கு சேலத்திலிருந்து ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. முப்பதாயிரம் நெசவாளர் குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டு பட்டினியாக பல நாட்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுடைய பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக கலெக்டர் அலுவலகத்தின் முன்பு உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் இந்த நிலையிலேதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்கும்போது எனக்கு முன்பு பேசிய மெம்பர்கள் கூறியதுபோல் இந்தத் தொழிலுக்கான மூலப் பொருளான நூலின் விலை அதிகமாக இருப்பதுதான் என்று கூறப்படுகிறது. மேலும் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய துணிகளுக்கு மார்க்கட் இல்லாமல் அடிக்கடி தேக்கம் ஏற்படுவதையும் அறிகிறோம். இதிலே அதிக அக்கறை கொண்டு கவனம் செலுத்தி பாதுகாப்பு அளித்தாலன்றி இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க இயலாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வழியாகச் சில சலுகைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, அரசாங்கம் செய்கிற சலுகைகள் எல்லாம் தொழில் புரிகிற தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று அரசாங்கம் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும். நான் அறிந்தமட்டில் அரசாங்கம் செய்கிற சலுகைகள் நிச்சயமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேர வில்லை, இடையில் உள்ள தரகர்கள் பயன் பெறுகிறார்கள் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். இந்தத் தொழிலில் ஓரளவு அதிகமான தொடர்புள்ள காரணத்தால் இதிலிருக்கின்ற கோளாறுகளை ஓரளவு என்னால் கூற முடியும். ஆண்டுதோறும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது புக் அட்ஜஸ்ட்மென்ட் மட்டும் ஆகக் கூடிய நிலை இருந்ததே தவிர உண்மையில் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட் டிருப்பவர்கள் பயன்பெற முடியவில்லை. முன்பு ஒரு நண்பர் பேசிய போது ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாக அரசாங்கம் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்காகச் செலவு செய்து வருவதாகக் கூறினார். ஆனால் உண்மையிலேயே அது அந்தத் தொழி லாளிக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆண்டுதோறும் இருவார பொருட்காட்சியை தொழில் அபி விருத்திக்காக, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர் களுக்கு விமோசனம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, தேங்கி யிருக்கும் பொருள்களை விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக எல்லா மாவட்டங்களிலும் நடத்தி வருகிறார்கள். சில பொருட் காட்சிகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நெல்லை மாவட்டத்திலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் பார்த்திருக்கிறேன். இதனால் மக்க ளுக்கு இந்தத் தொழிலில் இருக்கும் அக்கறையோ, அபிலாஷையோ, அபிமானமோ குறைகிறதே தவிர, மக்களைக் கவரும் முறையில் பொருட்காட்சிகள் நடத்தப்பட வில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

சென்னை மாநகரில் ஒருவேளை சிறப்பாக நடக்கலாம், நடை பெறுகிறது, அதனால் ஓரளவிற்குத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது. தேங்கியிருக்கும் பொருள்களும் ஓரளவிற்கு விற்பனை யாகிறது. ஆனால் மாவட்ட அளவில் கண்காட்சிகள் சிறப்பாகச் செயல்படவில்லை. அப்படிச் சிறப்படைய வழிவகைகள் இன்றி இந்தத் தொழில் மீதே ஒரு வெறுப்பு அடையும்படியான நிலைமை ஏற்பட் டிருக்கிறது. இதற்காக அரசாங்கத்தால் அனுமதிக்கப்படும் பணம் உண்மையில் அப் பொருட்காட்சிகளுக்கு செலவிடப்படாமல் வேறு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

பல முறைகளில் லீக்காகிப் போவதால் இந்தப் பொருட்காட்சிகள் நல்லமுறையில் செயல்படுவதில்லை யென்பதை திரும்பவும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆகவே நெசவுத் தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். இந்தத் தொழில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் இதில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இத் தொழில் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்காகத் திட்டங்கள் வகுக்கப்படவேண்டும். இந்தத் துறையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்கள் தேக்கம் அடையாத விதத்தில் மார்கட்ஸ், சந்தைகள் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். ஆக, நெசவாளர் தொழிலாளர்களைக் கார்ப்பாற்ற வேண்டிய கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கைத்தறித் துறை வளர்வதற்கான நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் வரவேற்று இந்த அரசாங்கம் அவர்கள் சொன்ன நோக்கத்தை ஏற்று கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்து நல்ல வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தை வரவேற்று அந்த யோசனைகளை எல்லாம் நிறைவேற்ற முயற்சி எடுக்கும் என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானம் சட்டம் கொண்டு வந்து இந்தக் கைத்தறித் துறைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். ஆனால் உண்மை நோக்கம் சட்டத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் பொருளாதார நோக்கத்தோடு பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு, பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இந்த கைத்தறித் துறை வளருவதற்கு ஊக்கம் தரவேண்டும் என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்று நான் புரிந்துகொள்கிறேன். பேசிய சில நண்பர்கள் இந்த அரசாங்கம் எதுவுமே செய்யவில்லை, நெசவாளர்களெல்லாம் பரிதவிக்கிறார்கள் என்ற வார்த்தைகளை எல்லாம்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

இணைத்துக் கொண்டார்கள். அது இயற்கை. ஆனால் நிச்சயம் இந்த அரசாங்கம் எதையும் செய்யவில்லை என்பதை உண்மையில் அவர்கள் உள்ளத்தால் நம்பமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஏராளமான முயற்சிகளை நாம் தொடர்ந்து எடுத்து வருகிறோம். இந்தப் பிரச்சினையில் மத்திய அரசின் பங்கு என்ன என்று நாம் பேசுவது நியாயம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் அது கூடத் தேவையில்லை. அல்லது மத்திய அரசு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று நாம் சொல்வதற்குப் பதிலாக இன்னின்ன குறைகள் இருப்பதால் மத்திய அரசு அதை மாற்றியமைக்க முன்வருமானால் இத்துறைக்குப் பயன்படும் என்பதைத் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் சொல்வோம் என்பதை முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்து மத்திய அரசு மீது பழிபோட்டு தப்பித்துக் கொண்டு ஓடப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்வது வேடிக்கையாகும். உண்மையில் இந்தத் துறையின் நன்மையைக் கருதுகிறவர்கள் நம் அரசு மத்திய அரசை இவ்வளவையும் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தும்போது தைரியமாக அரசுக்கு ஆதரவு தந்து மத்திய அரசைக் கேட்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பற்றிப் பேசும்போது நெசவாளர்களின் வாழ்வை சிறப்படையச் செய்யவேண்டுமென்று கூறும்போது நம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள மற்ற திட்டங்களை கேலி செய்வது போல் பேசுவது பொருத்தமுடையதல்ல. கண் இழந்தோருக்கு பார்வை அளிப்பது என்பது ஒரு திட்டமாகும். பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வு அளிப்பது என்பது ஒரு திட்டமாகும். அவற்றை கிண்டல் செய்வதா இத்துறையை ஆதரித்துப் பேசும்போது என்பது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி பேசிய முறையில் எனக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது.

கைத்தறியைப் பொறுத்தவரையில் 48 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது கூட்டுறவுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் கிட்டத்தட்ட ஐந்தரை லட்சம் தறிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. சுமார் இருபது லட்சம் நெசவாளர்கள் இத்துறையை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய துறைக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்பதில் நாம் மிகுந்த அக்கறை காட்டுகிறோம் என்பதுபற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

இந்த விவாதம் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் நடந்ததால் யார், யார் என்னென்ன சொன்னூர்கள், எதை எதைச் சொன்னூர்கள் என்று தெரியாமல் விவாதத்தில் சூடு இல்லாமல் போய்விட்டதோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே பொதுவான நோக்கத்தை மட்டும் வைத்து பதில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னதற்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அதற்காக ஒருசில புள்ளி விவரங்களைத் தர ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறித் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறை மூலம் ஏராளமான உதவிகள் செய்து வருகிறோம். கூட்டுறவுத் துறை, தனியார் துறை என்றிருப்பது பல பிரச்சினைகளுக்கு இடம் தருகிறது. இந்தக் கைத்தறித் துறையைப் பொறுத்து இந்த கூலிப் பிரச்சினை எல்லாம் வருகிறது. கூலிப் பிரச்சினை பொறுத்து ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறை பொறுத்து அப்போதைக்கப்போது ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகள் அதை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். சிக்கல் இல்லை. தனியார் துறையில்தான் போராட்டம் எல்லாம் நடைபெறுகிறது. நம் நோக்கம், ஒரு குழு போட்டாலும் கூலி நிர்ணயித்தற்காக பொதுவாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கைத்தறித் துறை முழுவதையும் அரசாங்கமே எடுத்து கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில் செயல்பட்டால்தான் இதற்கு விமோசனம் ஏற்படும். நம் அரசாங்கத்தின் கொள்கை அதுதான். அந்த முறையில் செயல்படுத்த இன்று முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். . கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஏராளமான உதவிகள் கொடுத்து வருகிறோம். முதலில் இந்தச் சங்கங்கள் தொடங்கும்போது 'பங்குத் தொகை வேண்டும். அதில் நம் அரசு வந்ததற்குப் பிறகு 66–67-ல் ரூ. 4,14,000 என்றிருந்ததை 71–72-ல் ஆறு லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். இந்தத் துறையில் பங்குத் தொகை கொடுப்பதற்குச் சங்கடப்படுகிற கூட்டுறவு நெசவாளர்களைப் பார்க்கிறோம்.

ஆகவே, இந்த அரசாங்கம் இந்த ஆண்டிலிருந்து ஒரு புதிய கொள்கையை நிறைவேற்றி வருகிறோம். எந்தெந்தப் பகுதிகளில் 25 சதவிகிதம் பங்குத் தொகையும் கொடுக்க முடியாத நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் செண்ட் பெர் செண்ட் அரசாங்கமே பங்குத் தொகையை கடனாகக் கொடுத்து புதுச் சங்கங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முயற்சியை எடுத்து இருக்கிறோம். மதுரை, இராமநாதபுரம் பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட சங்கங்கள் தொடங்கப்பட்டு

1972 ஆகஸ்ட்] [திரு. செ. மாதவன்]

இருக்கின்றன. இது தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் விரிவடைய முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் இந்த நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன் கூட்டுறவுத் துறையில் அதற்கு வட்டி, மத்திய அரசு எவ்வளவு வட்டி கேட்கிறார்கள், 6 சதவிகிதம். ஆனால் நெசவாளர்களிடமிருந்து வாங்குகிற வட்டி 3 சதவிகிதம், ஆக 50 சதவிகிதம் நம் அரசாங்கம் உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கிறது. அதன் மூலம் 65–66-ல் 9 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தோம். 71–72-ல் 13 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். அதை அதிகப்படுத்தத் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். அதேபோல் இந்தக் கூட்டுறவுத் துறையில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மூல காரணம் அனைவருக்கும் தெரியும். தேங்கிக் கிடக்கிற துணிகள் இங்கு தேங்குவதற்குப் பதிலாக மாநிலச் சங்கத்தில் தேங்கினால் மட்டும் பரிகாரம் ஏற்பட்டு விடுமா என்றால் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே புது ரகங்களை உற்பத்தி செய்ய ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையம் என்று அதில் கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள நெசவாளர்களுக்குப் புது ரகங்களை உற்பத்தி செய்ய, தேவையான ரகங்களை உற்பத்தி செய்ய பயிற்சி கொடுத்து, உதவித் தொகை கொடுத்து அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்ததற்குப் பிறகு அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து புது ரகங்களை உற்பத்தி செய்ய முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். அதற்காக 71–72-ல் ரூ. 5,32,000 செலவழித்து, திட்டமிட்டு செலவழித்திருக்கிறோம். அதேபோல் தனியார் துறையில் உதவிகள் செய்வதற்கு ஒரு தனி கார்ப்பரேஷன் இப்போதே இருக்கிறது. அந்தக் கார்ப்பரேஷன் சார்பில் 65–66-ல் சுமார் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 71–72-ல் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தனியார் துறைக்கு இந்த வாரியத்தின் மூலம் கடன் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவிகள் செய்திருக்கிறோம். அதேபோல் உதவித் தொகை கொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு நடைமுறை முதலுக்காக, வொர்க்கிங் காப்பிட்டல் 66–67-ல் ரூ. 10,000. 71–72-ல் ரூ. 2,00,000. உற்பத்தித் துறையில் எந்தெந்த முறைகளில் நாம் உதவிகள் செய்ய விரும்புகிறோம். இந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் எவ்வளவு மடங்கு உதவித் தொகைகள் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவரும். ஆக, உதவிகள் எல்லாம் ஏராளமாக பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை

யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த அரசாங்கம் வந்து எதுவுமே செய்யவில்லை என்பது உண்மையிலேயே சரியாக இருக்காது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

நம்முடைய மாநிலச் சங்கம், பிரதமச் சங்கங்கள் இவைகளிலே விற்பனை நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு பெரிய முயற்சிகளை நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது. அந்த முயற்சிகளின் விளைவாக மாநில சங்கத்தில் மட்டும் 66–67-ல் 4 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை என்பது மாறி, 8 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 4 ஆண்டுகளிலே இரண்டு மடங்கு விற்பனை அதிகமாகி இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 10 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனையை அதிகப்படுத்த அக்கறை செலுத்தி வருகிறார்கள். அதேபோல், தனியார் துறையில் விற்பனையைப் பொறுத்த வரையில் 65–66-ல் 10 கோடியில் இருந்தது, சென்ற ஆண்டு ரூ. 15 கோடிக்கு அந்த விற்பனையை அதிகப்படுத்தும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விற்பனையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது 10 கோடி என்பது 15 கோடிக்குப் போய் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். விற்பனை அதிகமாகியிருக்கிற அளவுக்கு உற்பத்தி யாகவில்லை. விலை தான் ஏறியிருக்கிறது. 15 கோடி அளவுக்கு விற்பனையாகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் உற்பத்தி அந்த அளவுக்கு பெருக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இதிலே ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. புதிய ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தை, அரசாங்கத்தின் சார்பில் இதே மன்றத்தில் வைத்து இருக்கும் புத்தகத்தைப் படித்து விட்டுச் சொல்லியிருந்தால் பாராட்டியிருக்கலாம் உற்பத்தி அதிகம் தான் ஆகியிருக்கிறது. எத்தனை சதவிகிதம் விலையால் ஏற்றம், எத்தனை சதவிகிதம் உற்பத்தியால் ஏற்றம் என்பதை அந்தப் புத்தகத்தில் போட்டிருக்கிறோம். 60 சதவிகிதம் உற்பத்தியில் பெருக்கம். 40 சதவிகிதம் விலையால் ஏற்றம். உண்மையிலேயே இல்லை என்று சொல்வது தவறான கருத்தாகும்.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

நம்முடைய மன்றத்தில் கொடுத்திருக்கும் புள்ளிவிவரத்தில் கூட 80 மில்லியன் கெஜம் உற்பத்தியிலிருந்து 100 மில்லியன் கெஜம் உற்பத்திக்கு அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் வரவேற்று இருப்பேன். விவரம் தெரியாமல் ஒன்றுமே இல்லை என்று சொன்னது வருத்தமாக இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் ஏராளமாக உற்பத்தியாகியிருப்பதற்குப் பாராட்ட வேண்டும். அரசாங்கத்தைக் குறைசொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக உண்மையை மறைப்பதில் பயன் இல்லை. மாநில அரசாங்கம் ஒதுக்குகிற தொகை தொடர்ந்து அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. மூன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் $7\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் என்று இருந்தது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரூ. 10.60 கோடி என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 65–66-ல் ரூ. 145 லட்சம் என்று இருந்ததை 1971–72-ஆம் ஆண்டில் 254 லட்சம் ரூபாய் நாம் செலவழித்து இருக்கிருேம். நாம் செலவழிக்கிற திட்டத்தில் செல வழிக்கும் பணம் அதிகப்படுத்தப்பட்டு வருவதை நாம் பாராட்டி வரவேற்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் விற்பனையில் ஊக்கப் படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்காக ரிபேட் கொடுத்து வருகிருேம். ரிபேட் நிறுத்தப்படவில்லை. இப்போதும் கொடுக்கப்பட்டு வரு கிறது. நிரந்தரமாக 5 காசு கொடுத்து வருகிருேம். சில நேரங் களில் 10 காசு கொடுக்கிருேம். அதன் விளைவாகப் பார்த்தாலும் கூட 1966–67-ல் 60 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிருேம். இந்த ஆண்டு ரூ. 132 லட்சம் கொடுத்திருக்கிருேம். அதுவும் விலையேற்றத் தால் அல்ல. ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் என்று கொடுக்கிறபோது, விற்பனை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் உண்மையிலேயே நெசவாளி பயன்பெறுகிருன் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசாங்கத் தின் கொள்கை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகக் கொடுத்து வரும் கடன் உதவி 1966–67-ல் ரூ. 460 லட்சமாக இருந்தது. 1971–72-ல் ரூ. 625 லட்சமாக ஆகியிருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல, ஹேண்ட்லூம் பைனுன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் 1966–67-ல் ரூ. 114 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டது. 1971–72-ல் ரூ. 148 லட்சமாக உயர்த்தப்பட் டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகம் கொடுப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்து வருகிருேம் என்பதை புள்ளி விவரங்கள் காட்டும். ஏராளமாக

உதவிகள் செய்யவேண்டும்; அதன் மூலமாகத் தொழில் வளர வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தத் தொழில் வளர என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை தூய நோக்கத்தோடு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நான் ஆதரிக்கிறேன்.

கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்யும் அந்த நெசவாளர்களுக்கு ஒரு சங்கம் அமைக்க வேண்டும். அப்படிச் சங்கம் அமைத்துக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் எண்ணம். அப்படிக் கடன் கொடுப்பதில் சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஆராய்ந்துதான் செய்ய முடியும். நாம் ஏராளமாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தறியின் அடிப்படையில்தான் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போது உற்பத்தி அடிப்படையில் கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நாங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி விடுகிறோம். அப்படி உற்பத்தி பெருகி, துணிகள் தேங்கி விட்டால் மேற்கொண்டு கடன் கிடைப்பதில்லை. அந்த நிலைமைக்கு என்ன வழி என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு நம்மால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இதை ஆராய வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குக் கடன் வசதி கொடுக்கும்போது மத்திய அரசாங்கம், தன்னுடைய ரிசர்வ் பாங்க— மத்திய அரசாங்கம் என்ற உடனே கோபப்பட வேண்டாம், அதுவும் நம் அரசாங்கம்தான், இங்கே எவ்வளவு ஆத்திரத்தோடு கூற முற்படுகிறீர்களோ, அந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் எடுத்துக் கூறுங்கள்—மூலமாகக் கடன் வழங்கி வருகிறது. மாநில அரசாங்கத்தின் சார்பில் சில திட்டவட்டமான யோசனைகளை நாம் சொல்லி வருகிறோம்.

நாம் சொல்லுகிற யோசனைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் பேசுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கக் கூடாது என்பதற்காக விட்டு விட்டார்கள் என்று நினைக் கிறேன். பணம் கேட்கிற சங்கம், பிரதம சங்கங்களில் உற்பத்தி செய்கிற அத்தனை துணிகளுக்கும், மாநில சங்கம் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். மாநில சங்கம் பொறுப்பேற்று, மொத்தமாகப் பணம் கொடுக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும். இப்படி இருந்தால்தான் பிரதம சங்கத்தில் இருக்கும் சாதாரண நெசவாளி அந்தக் கடனை வங்கியிலிருந்து வாங்கி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். மத்திய அரசாங்கம் இதை ஏற்று, தமிழ் நாட்டில் மொத்தமாக உற்பத்தி செய்யும் துணிகளுக்கு மாநில சங்கம் பொறுப்பேற்கும்,

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

அதற்கு மொத்தமாக ரிசர்வ் வங்கி கடன் வழங்கலாம் என்று சொல்லவேண்டும். மாநில சங்கம் பொறுப்பேற்கும்போது, தவறுகள் ஏற்படாது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்தி வருகிறோம். இதை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்று உதவி புரிய முன்வரும் என்று நம்பு கிறேன். இப்போது நாம் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திக் கேட்க கேட்க அதிகமான கடன் வசதி செய்து வருகிறது. அதற்காக நாம் அதைப் பாராட்ட வேண்டும். அதை இன்னும் அதிகப்படுத்த, நாம் சொல்கிற அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள உற்பத்தியின் அடிப்படையில், அதற்கு ஏற்ற வகையில் கடன் அளிக்க முன்வருவார்களேயானால், நிச்சயமாக நம்புகிறேன், தமிழ்நாட்டில் நெசவாளர்கள் மத்தியிலே உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், கூலி கிடைக்காத பிரச்னை இல்லாத சூழ்நிலை, நிரந்தரமாகக் கடன் கொடுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது. அந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்று வற்புறுத்தி இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பணம் கொடுத்து விடுகிறோம். தறியை வாங்கித் தந்து விடுகிறோம். அடுத்த கட்டம், நெய்வதற்கு நூல் வேண்டும். இங்கே பெரிய சிக்கல் இருக்கிறது. இது ஒரு நியாயமான பிரச்னை. அதற்குப் பரிகாரம் என்ன என்பதை இந்த அரசாங்கம் கவனமாகச் சிந்தித்து திட்டவட்டமான ஆலோசனை ஒன்றை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித் திருக்கிறது. நாம் தெரிவித்து இருக்கும் யோசனை, இந்த மாநிலத்தி லுள்ள கைத்தறிகளுக்கு எந்த நெம்பர் நூல் தேவைப்பட்டாலும், அதை வினியோகிக்கும் பூர்ணமான உரிமையை மாநில அரசாங்கத் திற்குத் தந்து விடவேண்டும். இதுதான் நம்முடைய கொள்கை. கூட்டுறவுத் துறையில் இதைச் செய்து வருகிறோம். தனியார் துறை யில் செய்தால்தான் விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். அப்போதுதான் பூர்ணமாகப் பாதுகாப்புத் தர முடியும்.

கூட்டுறவுத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்காங்குள்ள மாவட்டங்களிலுள்ள கூட்டுறவு நெசவாலைகளுக்கு நேரடியாக நூல் கொடுக்கும் பொறுப்பை நாம் மேற்கொண்டால், மொத்தமாக மாநில அளவில் அதைப் பெற்று மார்க்கெட் பிரைசுக்குக் குறைவாகக் கொடுக்க முடியும் என்ற நிரந்தரமான திட்டத்தை இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. நூல் விலை ஏறுவதற்கு இது மட்டுமல்ல காரணம். மற்ற மாநிலத்தில் ஏற்படுகிற சில நிகழ்ச்சிகளின் விளைவு நம் மாநிலத்திலுள்ள நெசவாளர்களை மிகவும் பாதிக்கிறது.

குஜராத், மகாராஷ்டிராவில் எங்காவது ஓரிடத்தில் ஏதாவது ஒரு சூழ்நிலை, பொருளாதாரச் சிக்கல் ஏற்பட்டால் இங்கேயும் அதன் விளைவாக சில சிக்கல்கள் உண்டாகின்றன. தெளிவாகச் சொல்லப் போனால், "ஸ்பெகுலேடர்ஸ்" செய்கிற காரியங்களால் தமிழ் நாட்டில் உள்ள நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதை எப்படித் தவிர்ப்பது என்பதுதான் நம்முடைய பிரச்னை. இதைத் தவிர்க்கும் நிலைமை உருவாக்கப்படுமானால், குறைந்த விலை என்பதை விட நியாயமான விலையில் தொடர்ந்து நெசவாளர்களுக்கு நூல் கொடுப்பதில் நாம் வெற்றி பெற்று விடுவோம். அதற்காகத்தான் நம்முடைய அரசின் சார்பிலே தெளிவாக இந்த யோசனையைக் குறிப்பிட்டோம். நூல் தமிழ் நாட்டில் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. அதற்கு சந்தை கிடைக்கவில்லை. 1967–68-ல் நூல் விற்பனையாகாமல் ஆலைகளிலெல்லாம் தேங்கிக்கிடந்தது. அதற்கும் போராட்டம் இந்த அரசாங்கத்தை எதிர்த்து, அங்குள்ள ஆலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்ற கொள்கையையும் நாம் பார்த்தோம். லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள நூல் தேங்கிக்கிடக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அண்ணா அவர்கள் இருந்தார்கள். அரசின் சார்பில் ஒரு புதிய திட்டம் உருவாக்கி, தேங்கிக் கிடக்கும் நூலுக்கு—கைத்தறித் துணிக்கு அல்ல ஒரு திட்டம் வகுத்து, நாமே கடன் கொடுப்பது என்ற முறையைக் கொண்டு வந்தோம். ஆனால், அப்படித் திட்டம் கொண்டுவந்த சில நாட்களுக்குள்ளேயே நூல் விற்பனையாகிவிட்டது, அதனால் அந்தத் திட்டத்திற்குப் பலன் இல்லாமல் போய்விட்டது. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், மகாராஷ்டிரம், குஜராத் ஆகிய மாநிலங்களிலே நூலுக்கு ஏற்படுகிற மாற்றம், நூல் சம்பந்தமாக ஏற்படக்கூடிய பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு தமிழ் நாட்டில் உள்ள நெசவாளிகளைப் பாதிக்கிறது என்பது உண்மை. ஆகவேதான் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நூல் தனியார் துறையில் இருந்தாலும்சரி, கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்தாலும்சரி, மற்ற மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு தமிழ் நாட்டிற்கு வரக் கூடிய நூலாக இருந்தாலும்சரி, கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குத் தேவையான நூலை மட்டும் நியாயமான விலையில் விநியோகிக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை மாநில அரசுக்கு விட்டுவிடுங்கள் என்று திட்ட வட்டமாக காஞ்சீபுரத்தில் நடந்த மகாநாட்டில் தீர்மானம் போட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அரசு ஏற்று, மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தியிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

அப்பொழுதுதான் நூல் விலையைப் பொறுத்த அளவுக்குப் பரிகாரம் காணமுடியும். நிரந்தரமாக நெசவாளர்கள் பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். நூலைக் கொடுத்ததற்குப் பின்னால் நெய்கின்ற துணிகளை

DR. H. V. HANDE : What prevents this Government from taking stock of the quantity of yarn that is available here and find out what exactly is required? The Hon. Minister was saying that there was speculation in Maharashtra. What exactly is the problem for Government? The problem of Salem weavers is they have got to get the yarn at exorbitant price. They have to be helped to get it at controlled price. What prevents the Government from taking action, in getting it at controlled prices if necessary from other States?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதைத்தான் விளக்கினேன். நமக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் எதையும் செய்ய முடியாது. சேலம், கோவை மாவட்டங்களைப் பொறுத்து நூலை விட "மான்-மேடு ஃபைபர்" ஆகியவைகளுக்குத்தான் அடிக்கடி கிராக்கி ஏற்படுகிறது. இதை விநியோகிக்கக்கூடிய அதிகாரமும் மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. பம்பாயில் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் ஒரு சங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சங்கம் எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறதோ அதைத்தான் செய்யவேண்டும். மத்திய அரசாங்கத்திடம் சண்டை போட்டு—வருத்தப்பட வேண்டாம், சண்டை போட்டால்தான் கொஞ்சம் பலன் கிடைக்கிறது—தனியார் விநியோகம் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தைக் குறைத்து, டைரக்டர் ஆஃப் ஹாண்டுலூம்ஸ் சொல்கிறவர்களுக்குத் தான் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டு ஓரளவுக்கு வெற்றியும் பெற்றோம். பூரணமாக வெற்றி பெற முடியவில்லை. இயக்குநர் மூலம், தமிழ் நாட்டில் யாரோ ஒருவர் இடையிலே இதைப் பயன் படுத்துவது என்ற முறையை மாற்றி, யார் தறி வைத்திருக்கிறார்கள், வீடுகளில் யார் தறி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று வீடு வீடாகச் சென்று சர்வே செய்து, சென்ற மாதத்தில் எவ்வளவு நூல் எப்படிப் பயன் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்து அந்த கணக்கின் அடிப் படையில் நூல் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. யாரோ மாஸ்டர் வீவருக்கு கொடுப்பதற்கு முன்வரக்கூடாது என்பதுதான் கருத்து. (குறுக்கீடு) மாநிலம் முழுவதிலும் இந்த நிலைதான். நூலை நாமே விநியோகிப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லாமல் தவிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக் கிறது. நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கண்ணோட்டத்தில்

மாநில அரசின் மீது நம்பிக்கை வைத்து நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நூல், வெளிமாநிலங்களிலிருந்து நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வருகின்ற நூல் அத்தனையையும் நாம் சொல்கின்ற திட்டத்தின் அடிப்படையில் நியாயமான விலையிலே விநியோகிக்கக் கூடிய அதிகாரம் மாநில அரசுக்கே தரப்பட வேண்டும் என்றுதான் வற்புறுத்துகிறோம். அப்பொழுதுதான் அங்கே ஏற்படுகின்ற விலை ஏற்றத்தாழ்வு நம்மைப் பாதிக்காமல் இருக்கும். எங்கேயோ ஒரு வியாபாரி எதையோ செய்கின்றதன் விளைவு தமிழ் நாட்டைப் பாதிக்கும் நூல் விநியோகத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு என்பதுதான் நாம் இன்றைக்கு நடைமுறையில் காணக்கூடிய சிக்கலாகும். அந்தச் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தப் பரிகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: சேலத்தில் இப்பொழுது பெரிய பதட்ட நிலை இருக்கிறது என்று தந்தி அடித்திருக்கிறார்கள். பசியினால், பட்டினியால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 30,000 தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசிடமிருந்து ஏதாவது பதில் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? மாநில அரசு இதைப்பற்றி ஏதாவது மத்திய அரசிற்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அதன் விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சேலம் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல. தமிழ்நாடு முழுவதும் இந்தப் பிரச்னை இருக்கிறது, நூல் பிரச்னையைப் பொறுத்த அளவுக்கு. இடையிலே பவர்லூம்ஸ் எல்லாம் மூடினார்கள் திடீரென்று, நாம் சொன்னதின் பேரில் நிறுத்தி விட்டார்கள். ஓரளவுக்கு சேலத்தில் இந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப் பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

நூல் கிடைக்காத நிலையில், கிடைத்த நூல் விலை ஏற்றத்தினால் பெரிய பாதிப்பு தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும், மாதந்தோறும் நெசவாளிகளுக்கு ஏற்பட்டது என்ற கவலையில் நாம் ஆழ்ந்திருக்கிறோம். ஆகவே, நம்முடைய திட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நூலைக் கொடுத்த பின்னால் உற்பத்தி செய்கின்ற துணிக்கும் நாம் சந்தை கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருப்பதனால் எவ்வளவு அல்லல் படுகிறார்கள் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

சொன்னார்கள். அந்தக் கவலையையும் நான் பகிர்ந்து கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற கைத்தறித் துணிகளைப் பொறுத்தவரையில், நாட்டில் எது தேவைப் படுகிறதோ அந்த ரகங்களை உற்பத்தி செய்கின்ற முறை முழுவதும் பின்பற்றப்படவில்லை. அதுதான் மூலக் காரணம், அதை நிச்சயம் ஓரளவுக்கு மாற்றக்கூடிய வழி முறைகளைப் பயிற்சி நிலையங்கள்மூலம் கொண்டுவருகிறோம். முதலில் நான் எடுத்துச் சொன்ன புள்ளி விவரங்களின்படி அதிகமான சரக்குகள் விற்பனை செய்யப்பட்டிருந் தாலும், இன்னும் ஏராளமாகத் தேங்கியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

சேலம் பகுதியில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்னை, இந்தத் துணி தேக்கத்தினால் நெசவாளர்கள் நிச்சயம் அல்லல் படுகிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு தீபாவளிக்கு மட்டும் ரூ. 2 கோடி அளவில் விற்பனை செய்கின்ற ஒரு முயற்சியைத் தொடங்கியிருக்கிறோம். ஓரளவுக்குச் சிக்கல் தீரும் என்ற நம்பிக்கை மாநில அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கண்காட்சிமூலம் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. கண்காட்சிமூலம் அந்தச் சமயங்களில் விற்பனை அதிகப்படியாகத்தான் இருக்கிறது. நிரந்தரமாக நம்முடைய ரகங்களுக்குச் சந்தை கண்டுபிடிக்கக்கூடிய முயற்சி வெற்றி பெற்றால்தான் அடிக்கடி ஏற்படுகின்ற துணித் தேக்கத்திற்கு நாம் பரிகாரம் காணமுடியும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மொத்தத்தில் நம்முடைய ஏற்றுமதி குறைந்து இருக்கிறது. அதைத்தான் உணர்ந் தாகவேண்டும். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டு கைத்தறித் துணிகளை நம்பி யிருந்த பல நாடுகள், குறிப்பாக தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகள், அதிலும் குறிப்பாக மலேஷியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, இலங்கை இது போன்ற நாடுகளெல்லாம் சுதந்திரம் பெற்றதற்குப் பின்னாலே அவர்களே உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஓரளவுக்கு ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய நாட்டுத் துணிகளுக்கு உள்ள சந்தை முன்பிருந்ததைவிட இப்பொழுது குறைந்து இருக்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, வெளிநாட்டுச் சந்தையில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உண்மை நிலையை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். நம்முடைய துணி களுக்கு ஏராளமான சந்தை கண்டுபிடிக்கக்கூடிய முயற்சியில் நாம் வெற்றி பெற்றால்தான் நம்முடைய கைத்தறித் துணிக்கு நிரந்தரமான

[திரு. செ. மாதவன்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

சந்தையை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். இதற்கு என்ன பாதுகாப்பு? அதுதான் நம்மிடையே உள்ள பிரச்னை. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னலேயே இந்தப் பிரச்னை தமிழ்நாட்டில் எழுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கட்சி வேறுபாடின்றி எல்லோரும் சேர்ந்து வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். இன்னென்ன ரகங்கள் கைத்தறித் துறைக்குத்தான் ஒதுக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திவந்தோம். நம்மாலே அதை செயல்படுத்த முடியவில்லை என்ற கவலைதான் ஏற்படுகிறது. நான்கூட இந்த ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் மாற்றிவிட முடியும் என்று எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும், நடக்கவில்லை. ரிசர்வேஷன், இன்ன ரகங்கள் கைத்தறிக்கு என்று ஒதுக்குகின்ற முறை நிர்ணயிக்கப் படவேண்டும் என்று நாம் கேட்டபொழுது, ஏற்கனவே சட்டம் இருப்பது எங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது மத்திய அரசின் சார்பிலே அதைப்பற்றியும் இந்த அரசு திட்டவட்டமாகத் தெளிவாக ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது. மகாநாட்டில் தீர்மானம் போட்டு, அதை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டு, இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் அதைத் தெளிவாக வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கிற ரிசர்வேஷன் சட்டத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளத்தான் இருக்கிறது. அந்த உத்தரவுகளை அமல் நடத்துவதும் மாநில அரசுதான் என்று ரொம்பவும் கெட்டிக்காரத்தனமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் தாங்கள் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம், மாநில அரசுதான் அதை நிறைவேற்றவில்லை என்று சொல்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை அவர்கள் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அது எந்த அளவுக்கு ஓட்டைகள் நிறைந்ததாக இருக்கிறது, அந்த உத்தரவுகள் அமல் நடத்தமுடியாத நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய அரசின் சார்பில் நாம் சொல்வதெல்லாம் திட்டவட்டமாகச் சொல்லுங்கள், வேட்டி என்று சொல்லுங்கள், சேலை என்று சொல்லுங்கள், துண்டு, துப்பட்டி என்று சொல்லுங்கள் என்றுதான் சொல்கிறோம். ஆனல், அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருப்பது தோத்தி கலர் பார்டர் உள்ளது. ஒன்றேகால் இன்ச்சுக்கு மேலாக உள்ளது என்பது. யார் போய் கண்டுபிடிப்பது, எங்கே போய் பார்ப்பது, ஒவ்வொரு தறியையும் யார் போய் பார்ப்பது? மேலும் Sarees using coloured yarn or having striped or check pattern or with borders exceeding $2\frac{1}{2}$" width என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதை யார் போய் அளப்பது, எந்த

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

ஊரில் போய் அளப்பது, ரொம்பக் கெட்டிக்காரத்தனமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு லுங்கிதான் உலகச் சந்தையில் பெயர் போனது.

Lungis with check pattern and having width between 42 " and 52 " என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதை யாராவது அளக்க முடியுமா? எந்த் ஊரில் யார் அளந்துகொண்டிருக்க முடியும்? அதைப்போலவே தான்

Check or striped chaddars, bed-sheets, bed-covers and counter-panes, honey-comb towels, napkins and dusters.

இப்படிப்பட்ட துணி ரகங்களுக்கு விதிவிலக்கு உத்தரவையும் அளித்து உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விதிவிலக்கு உத்தரவையும் போட்டுவிட்டு, அதை அமல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரத்தையும் மாநில அரசிடம் ஒப்படைத்துவிட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது. இந்த மோசமான சூழ்நிலை இந்த உத்தரவின் மூலமாக இருக்கிறது. இதை அகில இந்திய கைத்தறியாளர்கள் அவர்களுடைய மாநாட்டின் மூலமாகவும் தலைமை மூலமாகவும் பிரதம மந்திரிக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். இதில் உடனடியாக அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்காக நாங்களும் பதில் கொடுத்திருக்கிறோம். நம் அரசாங்கத்தின் யோசனை, இந்த உத்தரவை மாற்றியமைத்துத் தெளிவாக, இந்த கலர், அங்குலம் என்று இப்படிப் போடாமல் வேட்டி, சேலை, துண்டு, துப்பட்டி, பெட்ஷீட் இவை கைத்தறிக்குத்தான், வேறு துறைக்கு இல்லை என்று தெளிவாக உத்தரவிருந்தாலொழிய, ஒதுக்கல், ரிசர் வேஷன் என்பது பெயரளவில் ஏட்டில் இருக்கும், நடப்பில் நெசவாளர்களுக்குப் பயன் தராது என்பதை அரசின் சார்பில் மத்திய அரசுக்குத் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அவர்கள் இதை ஆதரித்து அனுமதி தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இது முழுமையாக வந்துவிட்டால் அதனால் பயன் கிடைக்குமா வென்பது சந்தேகம்.

இரண்டாவது கட்டத்தில் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதை ஒதுக்கி வகைப்படுத்த முடியும். ஆனால் இப்படி மற்ற மாநிலங்களில் அமல் படுத்தாத நிலைமை ஏற்பட்டு அந்த மாநிலங்களில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலை இருந்து அவைகளுடைய ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து நம் துணிகளுக்கு எப்படிப் பாதுகாப்பு தரப்போகிறோம் என்பது வேறு இருக்கிறது. இந்த இரண்டு பிரச்னைக்கும் பரிகாரம் தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இந்த இரண்டாவது பிரச்னையை நாம் சொல்லியிருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் இதை தைரியமாக

எடுத்துக் கொண்டு ரிசர்வேஷனை மீறுகிற எந்தத் துணியையும் நாட்டில் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று முடிவெடுக்க வேண்டும். அப்படி எடுத்துவிடுவார்களானால் தமிழ்நாட்டில் அப்படி மீறி வரக் கூடிய துணிகளைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய அதிகாரத்தையும் மாநில அரசுக்குத் தரவேண்டுமென்று இரண்டாவது தீர்மானமாக காஞ்சி புரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாடு நிறைவேற்றியது. அதை நம் அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து நாமும் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த இரண்டு முறைகளிலும் பாதுகாப்புத் தந்தால்தான்—சட்டமே வேண்டாம், பாதுகாப்புத் தந்தால் போதும்—நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு முழுமையாக இந்த ரகங்களுக்கு கைத்தறி உற்பத்தி என்று முடிவெடுத்தால் அதற்கு நிரந்தரமான சந்தையைக் கண்டுவிட முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆக, நாம் உற்பத்தி செய்கிற துணி களுக்கு நிரந்தர சந்தை கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பைக் கண்டாக வேண்டும். அதற்கு இந்த உத்தரவை மாற்றவேண்டும்.

இன்னொரு யோசனை மத்திய அரசுக்கு வைத்திருக்கிறோம். மத்திய அமைச்சரவர்கள் இங்கே வந்த நேரத்தில் அவரோடு பேசியும் மாநாட்டில் எடுத்துச் சொல்லியும் இருக்கிறோம். உற்பத்தி செய்கிற கைத்தறித் துணிகளை வெளிநாடுகளில் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அதிக அளவிலே உதவித் தொகை கொடுப்பதற்கு, சலுகை காட்டுவதற்கு மத்திய அரசாங்கம்—இப்போதே செய்கிறார்கள்—இன்னும் அதிக மாக அளிப்பதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக் கிறோம். இதையும் செய்வதற்கு முன்வந்தால் கைத்தறித் துணிகள் போட்டி போடுவதற்கு எந்த அளவிற்குக் கஷ்டம் இருக்கிறதோ அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய சலுகைகளைப் பணத்தின் மூலமாக மத்திய அரசாங்கம் தருமானால் ஏராளமான சந்தையை உலக நாடுகளில் பெறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைக்கும். இதையும் தரவேண்டுமென்று மாநில அரசு தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு மாநில அரசு அதிகமாக பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும், 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருந்தாலும், இரண்டு மடங்கு ஒதுக்கியிருந்தாலும், இந்தச் சலுகையைப் பொறுத்த அளவிற்கு பொதுவான ஏற்றுமதி என்ற கொள்கை இல்லாமல் அந்த அடிப்படையில் இல்லாமல் கைத்தறித் துணிக்குத் தனி திட்டமிட்டு அதிகமான சலுகை, உதவித் தொகை தந்தால் ஏற்றுமதியில் உள்ள போட்டியைச் சமாளிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. மாதவன்]

கைத்தறித் துணிகளைப் பொறுத்த அளவிற்கு இந்த விஷயங்க ளெல்லாம் நிறைவேற்றப்படுமானால் தமிழ்நாடு கைத்தறித் துறைப் பொறுத்த வரையில் நிரந்தரமான பரிகாரத்தைப் பெற்றுவிட முடியு மென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாநில அரசின் சார்பில் நம் சக்திக்கேற்றவாறு கூட்டுறவுக் கடன் தொகை அளித்து விற்பனையை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடுகிறது. தீபாவளிக்கு நிச்சய மாக ஏராளமான உற்பத்தியைப் பெறுகிற அளவிலேயும், விற்பனை யில் வெற்றி பெற்றிடவும் முடியுமென்று நம்பிக்கை இருக்கிறது. எல்லோரும் இந்தத் துணியை வாங்கவேண்டுமென்பது கொள்கை. ஆனால் இதை ஆதரிக்கிற நாம் எத்தனை பேர் வாங்குகிறோம், உடுத்து கிறோம் என்பது சந்தேகத்திற்குரிய பிரச்சினை; இப்போது புதிய ரகங் களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அருமையான சட்டைத் துணி இப்போது கைத்தறித் தறியில் கிடைக்கிறது. கைத்தறித் துணியை ஆலைத் துறைத் துணிபோல மெர்சிரைஸ்டு செய்து அந்த திட்டத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். 25 லட்ச ரூபாய் அளவிலே ஈரோட்டிலே திட்டம் போடப்பட்டு கைத்தறித் துறையிலே உற்பத்தி செய்கிற அருமையான சட்டைத் துணிகளைச் சந்தைக்குக் கொண்டுவந்திருக் கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் இதையெல்லாம் பார்த்து இதற்காகப் பிரச்சாரம் செய்யவேண்டும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நாம் செய்தோம். அவ்வளவு ஆர்வத்தோடு இப்போது மக்களிடத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் பிரச்சாரம் செய்வ தாக எனக்குத் தெரியவில்லை. மக்கள் பிரதிநிதிகள் இந்த விற்பனையை அதிகமான அளவில் செய்வதற்குப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடவேண்டு மென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படு கிறேன். அதே போல உற்பத்தி செய்கிற சட்டைகளை மாற்றாரோடு போட்டி போடும் வண்ணம் புதிய ரகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம். கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணியை ஆலையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணியைப்போல சந்தையில் விட்டிருக்கிறோம். அதற்கு அதிகமான கோரிக்கை இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் இப்படி சட்டை உற்பத்தியை ஏராளமாகப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்படி கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற துணிகளுக்கு ஏராளமான கிராக்கி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவைகளைத் தமிழ் நாட்டில் விற்கிறோமாவென்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. காதியோடு இந்த கைத்தறித் துறையும் இணைந்து ஏராளமாக உற்பத்தி செய்தா லும் வாங்குகிற மனப்பக்குவம் தமிழ்நாட்டில் அதிகமாகப் பெருகு

வதற்கு இந்த வாதம் பூரணமாகப் பயன்படும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவிற்கு அரசுக்கும், எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவர்களுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாகக் கருதவில்லை. எல்லோருமே சேர்ந்து இந்தத் துறையை வலுப்படுத்த வேண்டும், இதற்கு அதிகமான சலுகைகளைத் தரவேண்டுமென்று இந்த முறையில் இந்த தீர்மானத்தினுடைய நோக்கத்தை இந்த அரசாங்கம் பூரணமாக ஏற்றுக் கொள்கிறது. நான் சொன்ன யோசனைகளை நிறைவேற்றினால் இன்னும் சிறப்பாக நிறைவேற்றப்பட்டு விடும். இந்த விவாதத்தில் சொல்லப்பட்ட நல்ல கருத்துக்களுக்கேற்ப அரசு செயல்படும் என்ற உறுதியைக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த அளவிற்கு இதை அவர் திரும்பப் பெறுவார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்ற உதவி செய்யுமாறு கூறி உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I was expecting the Hon. Minister to give some information about the 3,000 persons who are on hunger-strike—telegrams have been received here by Leaders of Opposition Parties and Government also would have received. I want to know whether Government will be able to tell us what concrete steps have been taken about the alarming situation which is snow-balling in Salem district just now.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நான் முன்பே விளக்கிச் சொன்னேன். இது சேலம் மாவட்டம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை மட்டுமல்ல. எல்லா மாவட்டங்களிலும் உள்ள பிரச்சினை. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். நான் முன்னாலேயே எடுத்துக் காட்டியபடி தீபாவளிப் பண்டிகையை முன்னிட்டு இரண்டு கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வாங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். நிச்சயமாக இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுமானால் இந்தப் பிரச்சினையெல்லாம் தீர்க்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, கூட்டுறவிற்கு அப்பால் இருக்கிற நெசவாளர்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நம்முடைய கொள்கை நிரந்தரமாகக் கூட்டுறவுத் துறையிலே எல்லா நெசவாளர்களும் வரவேண்டுமென்று முயற்சித்தால்தான் வெற்றி பெற முடியும். ஃபினான்ஸ் பொறுத்த அளவிற்கு ஹேண்ட்லூம் ஃபினான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக உதவி செய்து வருகிறோம்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, நான் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் பேரில் 15 பேர் வரையிலும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்களும் சர்க்காருடைய நிலைப்பற்றி விவரமாகவும், விரிவாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், நான் ஆரம்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறபோது ஒரு 4, 5 முக்கியமான விஷயங்களை வற்புறுத்தினேன். அவைகள் எதற்குமே பதில் கிடைக்கவில்லையென்பதை நான் ரொம்ப வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்வேன்.

முதலாவதாக, இந்த இலாகா தமிழ்நாட்டிற்கு முக்கியமான ஒரு இலாகாவாக இருக்கிறபோது, எப்படி பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு தனியாக ஒரு அமைச்சரைப் போட்டிருக்கிறோமோ அதே மாதிரி கைத்தறித் தொழில், தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகத் தனி அமைச்சர் இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அமைச்சரவர்கள் திறமையுள்ளவர்தான். ஆனால் கைத்தறிக்குமட்டும் அவர் பொறுப்பல்ல. தொழில் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாவற்றிற்கும், சட்டத்திற்கும், சிறைக்கும், இப்பேர்ப்பட்ட பல இலாகாக்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். இதைப்பற்றிக் கவனிக்க முடியவில்லை, இந்த ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னேன். இது சம்பந்தமாகப் பதில் எதுவும் வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

இரண்டாவதாக, மத்திய சர்க்கார் அகில இந்திய கைத்தறி போர்டில், பண்டித ஜவகர்லால் நேரு இருந்த காலத்தில் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அதிகப் பங்கு வகித்தார்கள். இப்போது அந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று அகில இந்திய ஸ்தாபனம் கூறுகிறது. அதேமாதிரி நமது தமிழக அரசாங்கம்கூட இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே அமைத்திருக்கிற போர்டில் எந்த அளவுக்குப் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறது என்று கேட்டிருந்தேன். அதற்கும் அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்தில் பதில் இல்லை.

அடுத்து, கைத்தறி என்று சொல்லும்போது வெறும் சாதாரணப் பருத்தி நூல் மட்டுமல்ல. ரயான், பட்டு நூல்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அதிலும் குறிப்பாக காஞ்சிபுரம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் உள்ளவைகளைப்பற்றி, பட்டியல் கொடுத்து, இந்த இந்த இடத்தில் எல்லாம் இப்போது பட்டுத்துணி உற்பத்திச் செய்கிறார்கள். இவைகளுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு அதிகமான மார்க்கெட் இருக்கிறது-. அதற்கு அரசாங்கம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1972 ஆகஸ்ட் 17

என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புவதாக வும் கேட்டிருந்தேன். அதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை.

அதேமாதிரி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் $10\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு $2\frac{1}{2}$ கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட $10\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயும் செலவிட முடியாது; அதற்குரிய திட்டம் நம்மிடம் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தக்கமுறையில் அந்த பணம் முழு வதும் பயன்படும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டு மென்று என்னுடைய தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். திட்ட மிட்ட முறையில் தொழிலைப் பாதுகாக்கவும், தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவும் தேவையான சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு தனி மசோதாவைக் கூட கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. அப்படிக் கொண்டுவரும்போது மத்திய சர்க்காரின் சம்மதத்தோடு கைத்தறித்தொழில் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டால் எந்த அளவுக்கு இந்த அரசுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதைக் காட்ட முடியும். கைத்தறித் தொழிலில் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை நாமும் அறியமுடியும்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு ஓட்டல் தொழிலாளர்கள், சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய கடை சிப்பந்திகள் இவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையில் முதன் முதலாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது தமிழ்நாடுதான். அந்தச் சட்டத்தை முன்னோடியாகக்கொண்டு, உத்தரப்பிரதேசத்திலும், பஞ்சாபிலும் அம்மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதேமாதிரி கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையிலும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய சக்தி தமிழ்நாட்டுக்குத்தான் உண்டு. காரணம், இந்தியாவில் இருக்கிற கைத்தறித் தொழிலாளர்களில் கால் பகுதி தமிழகத்தில்மட்டும் இருக்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த புள்ளிவிபரங்களைப் பார்த்தாலும் $5\frac{1}{2}$ லட்சம் தறிகள் தமிழகத்தில் உண்டு. 20 லட்சம் பேர் அந்தத் தறிகளை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அப்படி இருக்கிற இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்குமானால், அதற்கு ஒரு தனி மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதைப்பற்றியும் அமைச்ச ரவர்களின் பதிலை எதிர்ப்பார்த்தேன். ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பொதுவாக கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றி எல்லாப் பகுதியிலுள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கவலையைத் தெரிவித்தார்கள்; அக்கறையைக் காட்டினார்கள். ஆனால் அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளை யாரும் கூறவில்லை. நான் கொடுத்திருக்கிற ஆலோசனைமீது எந்தவிதமான அபிப்பிராயமும் சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் அமைச்சரவர்கள் கூறியவகைகளில் இரண்டொரு விஷயங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக லோன் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு ரிசர்வ் பாங்கு போட்டிருக்கிற நிபந்தனைகள் இருக்கின்றனவே, அந்த நிபந்தனைகள் சிறிதளவு மாற்றப்பட்டாலும் இன்றைக்கு கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் ஓரளவாவது பயனடைவார்கள் என்பதை, மத்திய சர்க்காரை எதிர்க்கும் வகையில் பரமக்குடி கைத்தறி நெசவாளர்கள் ரயில் நிறுத்தப் போராட்டம் நடத்தியதிலிருந்து நாம் அறிவோம். அவர்கள் கோரிக்கையை வலியுறுத்த ஒரு தூதுகோஷ்டியை அனுப்பலாம். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்யலாம்.

அடுத்தபடியாக, "எக்ஸ்போர்ட் ப்ரமோஷன் கார்ப்பரேஷன்" என்று இங்கே ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அதை எந்த அளவுக்கு நாம் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம் என்று நான் அறிய விரும்பினேன். அதற்கும் எந்தவிதமான விளக்கமும் கொடுக்கவில்லை.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். கைத்தறி பூராவும் கூட்டுறவுத் துறையில் வரவேண்டும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கின்ற பல சங்கங்கள் மூடப்படுகின்றன. மூடிய சொசைட்டிகளை திறந்தால் போதுமென்ற கோரிகைகள்தான் இன்றைக்கு கைத்தறித் தொழிலாளர்களிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதை வலியுறுத்தித்தான் செங்கப்பட்டி, பரமக்குடி, சைதாப்பேட்டை, சேலம் ஆகிய இடங்களில் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இயக்கம் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் இயக்கம் பூராவுமே இதுவரையிலும் "உண்ணாவிரதம்" என்பதற்கு மேல் போகவில்லை.

கைத்தறித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் பாதுகாப்புக்கு ஒரு சட்டம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருந்தேன். ஆனால் என்ன ஏற்பட்டது? குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படுவதற்கு ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கமிட்டி தனது அறிக்கையை அளித்தவுடன் அதுபற்றி, நடவடிக்கை எடுக்கப்

படும் என்று பட்ஜெட் விவாதத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் தவறுதலாக அப்படிச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கமிட்டி இப் போதுதான் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியில் யார் யாரை உறுப்பினர்களாக நியமிக்கலாம் என்று இப்போதுதான் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டப் பிறகு, அது சிபாரிசு செய்த பிறகுதான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட விருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் கோவாப்பரேட்டிவ் பேசிசில், பப்ளிக் செக்டாரிலே ஒரு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி, முதலில் அரசாங்கமே அதற்கு பூரா பங்குத் தொகையும் கொடுத்து நடத்துவது என்று முடிவு செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். அது நல்ல ஆலோசனை; வரவேற்கத்தக்கது. இந்த இடத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிபரத்தைப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு நேரத்திலும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் வெவ்வேறுவிதமான புள்ளிவிபரங்கள் கொடுக்கப்படு கின்றன. இப்போது $48\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள கைத்தறித் துணி உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னார்கள், ஒரு எக்சிபிஷனுக்கு நான் போயிருந்தபோது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 60 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள 40 கோடி கெஜம் துணி உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னார்கள். இங்கே 10 கோடி கெஜம் துணி உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னார்கள். எது சரியானது என்று தெரியவில்லை. முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால் 50 கோடி ரூபாய்க்கு உள்ளிட்டுத்தான் நம்முடைய உற்பத்தி இருக்கிறது. அப்படியானால், இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற கருத்து அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் என்னுடைய ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த 50 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சரக்குக்கு 50 கோடி ரூபாய் தேவை இல்லை. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய, டிரெயினிங், வீடு கட்டு வதற்கு, பங்குத்தொகை—என்று கொடுக்கக்கூடிய பணத்தைப் போன்று கைத்தறித் தொழிலுக்கும், எப்படி கல்விக்கு 91 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோமோ அதைப்போன்று கைத்தறித் தொழில் பாதுகாப்புக்கு என்று 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினால் கைத்தறித் துணிகள் தேக்கத்தை நாம் சமாளிக்க முடியும். அதைச் சிந்தித்து, தீர்வு காணவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஆரம்பத்திலே இந்த விஷயத்தை வற்புறுத்திச் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்கள் இதைக் கொஞ்சம் தொட்டுப் பேசினார்கள். எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்ய

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வேண்டும் என்று சொல்லும்போது பொறுப்போடு, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நிலைமையை வைத்துதான் நாம் செய்ய முடியும். அந்த வகையில் அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த விஷயத்தை மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலேதான் அன்றைக்கு இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், அருப்புக் கோட்டையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் கரை போட்ட வேட்டியும், கலர் புடவைகளும் கைத்தறித் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டு மென்று போராட்டம் நடத்தி, கைது செய்யப்பட்டார்கள். நான் நாடாளுமன்றத்தில் இருந்தபோது அது சம்பந்தமாக சட்டம் இயற்றப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்; சட்டத்தை எடுத்துக் காட்டினார்கள். அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிற வகையில்தான் பல மில்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எப்படி என்றால் வேட்டியை மில்லிலே நெய்துவிட்டு, கடைசியில் கோடுபோட்டுவிடுகிறார்கள். வெள்ளைப் புடவைகளை உற்பத்தி செய்துவிட்டு, பின்னால் அதற்குச் சாயம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் evasion has become a part of us. அதற்கு நாம் என்ன செய்வது? இதைக் கொஞ்சம் கவனித்து, சில காரியங்களாவது உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் ஒரு முறை கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அரசியலுக்குள் புக விரும்ப வில்லை. ஆயினும் சொஸைடிகள் என்கிறபோது அதில் அரசியல் புகுந்துவிடுவதும், இன்னார் தலைமையில் இயங்கக்கூடிய சொஸைடி என்றால் லோன் கிடைக்கும், இல்லாவிட்டால் கிடைக்காது என்கிற நிலைமை வளர்வதும் வேதனைக்குரிய விஷயம். அவற்றைப் பற்றி எல்லாம் விவரங்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் நான் என்னுடைய தீர்மானத்தின் மீது அவற்றைப் புகுத்த விரும்பவில்லை, எவ்வித பாகு பாடும் இன்றி சர்க்கார் கறாராக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கு இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது பலவிதமான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டது போற்றத்தக்கது. பதினைந்துபேர் பேசியிருக் கிறார்கள். நான் போட்டுக்கொடுத்த அஸ்திவாரத்தின் சில பகுதியை தான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்தார்கள். இந்த கைத்தறித் தொழில் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கிற ஒரு நிலை இந்த அரசினிடத்தில் இல்லை. விவாதத்தின் முழு அம்சத்தையும் பார்த்தால் சொன்னவற்றுக்குள்ளேயே நான் திரும்பிப் புகும் நிலை வரும். அது இல்லாமல்

"This House is of opinion that suitable Legislation be introduced and passed at an early date for protection of the Handloom Sector and for enforcing the rights of Handloom Weavers".

என்பதாக நான் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி அமர்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

MR. SPEAKER: Next is 'Nationalisation of Industrial Houses'.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: I am not moving that Resolution, Sir.

(ஆ) அரசுப் பணிகளுக்கான வயது வரம்பு.

* திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "அரசுப் பணிகளில் அமர்த்தப்படுவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வயது வரம்பை 25 என்பதிலிருந்து 30 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென இம்மன்றம் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது" என்கிற என்னுடைய தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நாம் இதை சமுக நீதியின் அடிப்படையில் அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் வேலையற்ற பட்டதாரிகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். படித்து, பட்டம் பெற்று, வேலை தேடி அலை அலையாக அலைந்து வேலை கிடைக்காத நிலையில் மனவேதனையோடு இருக்கிறவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை வேண்டுவோர் கழகம் என்கிற பெயரில் அங்கங்கே சங்கங்கள் அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் கூட ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நுழைவின் காரணமாக அவைகள் உடைக்கப்பட்டு வேலை வேண்டுவோர் முன்னேற்றக் கழகம் என்றும் சில மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அளவில்தான் முன்னேற்றம் இருக்கிறதே தவிர உண்மையில் நாட்டில் படித்து, வேலைசெய்ய விருப்பம் உடையவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் அரசு இல்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. சுப்பு]

வேலையற்றோர்கள் எல்லாம் பல மகாநாடுகள் போட்டு "பட்டம் பெற்றது வாழவா, பட்டினி கிடந்து மாளவா" என்பதாக கோஷங்கள் போட்டுப்போவதை அறியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. ஒரு படித்த இளைஞன் வேலை பார்ப்பதற்கு விரும்புகிறானா இல்லையா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். வேலைபார்ப்பதற்கு விருப்பம் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கமே வேலைகொடுக்க வேண்டும். அப்படி வேலை கொடுத்தாகவேண்டும் என்றுகூட நான் சொல்லவில்லை. படித்துப் பட்டம் பெற்றவுடன் அவன் விண்ணப்பம் போடுகிறான், வேலைக்காக அலை அலை என்று அலைகிறான். வேலை கிடைக்கவில்லை. உனக்கு 25 வயது ஆகிவிட்டது. இனி வேலைக்கு மனுப்போடக் கூடாது என்று தடுப்பது நியாயமாகாது. அவனுக்கு வேலை கொடுக்காதது நம்முடைய—அரசாங்கத்தினுடைய குற்றமே தவிர அவன் குற்றம் அல்ல. ஏதோ ஒரு காலத்தில் வயது வரம்பை 25 என்று வைத்தார்கள் என்பதற்காக நாமும் 25 தான் என்று வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. நமது அண்டை மாநிலமாகிய பாண்டிச்சேரியில்கூட 30 என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

நமது அரசியல் சட்டத்தில் எத்தனையோ திருத்தங்கள் வேண்டும் என்கிறோம். வேலைபார்க்கும் உரிமை அடிப்படை உரிமையாக இருக்க வேண்டும் என்கிற அரசியல் அமைப்பு இருப்பதுகூட நல்லது. அந்த உரிமை வேண்டும் என்பதாக ஜனசங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

நான் அதெல்லாம் கூட வற்புறுத்தவில்லை. படித்தவுடன் வேலை கிடைக்கிற சூழ்நிலை நாட்டில் இல்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்கிறோம். படித்து ஐந்தாறு ஆண்டுகள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது உத்தியோகத்திற்கு. அப்படி இருக்கிறபோது 25 வயது ஆகிவிட்டது, உனக்கு வேலை கிடையாது என்று சொல்லி படித்த ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகள் மனம் உடைந்து விரக்தி அடைந்துவிடக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இன்று இருக்கிறது. அப்படியின்றி 30 வயது வரை வேலைக்கு முயற்சி செய்யலாம் என்று சொல்வதன் மூலமாக நாம் இன்னும் 5 வருடங்களைத்தான் கொடுக்கிறோம், வேலைக்கு மனுப்போட. ஐந்து வருடத்திற்குள் வேலை கொடுத்துவிட வேண்டும் என்றுகூடச் சொல்லவில்லை.

நமக்குத் தெரியும், மின்சார வாரியத்தில் லட்சக்கணக்கான விண்ணப்ப பாரங்கள் விற்றிருக்கிறார்கள். லட்சக்கணக்கான பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டு, முடிவை இன்னமும் எதிர்ப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று கூட நான்

சொல்லவில்லை. முயற்சி செய்பவர்களுக்கு 25 வயது என்கிற தடையை விதித்து தடுத்துவிடாது, இன்னும் ஒரு 5 வருடம் கொடுக்கிறோம், 30 வயது வரை வேலைக்குச் சேரலாம், முயற்சி செய்யுங்கள் என்கிற அளவிலாவது ஊக்கம் கொடுக்க 30 என்பதாக வயது வரம்பை உயர்த்தலாம். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் சத்தியேந்திரன் இதே கருத்தை முன்பு பேசி மாலை முரசில், தினத் தந்தியில் எல்லாம் போட்டோவுடன் வந்திருப்பதை நான் அறிவேன். ஆகவே இந்தக் கருத்தில் ஆளும் கட்சிக்கு பெரிய ஆட்சேபனை எதுவும் இருக்க முடியாது.

இன்னும் ஆசிரியர்களுக்குக் கூட 30 வருடத்திற்குள் வேலைக்குப் போகவேண்டும் என்று இருக்கிறது. பயிற்சி பெற்றவுடன் ஒரு ஆசிரியர், ஓராண்டு, இரண்டாண்டு டெம்பரரியாக வேலை செய்கிறார். வேலை நீக்கம் ஆகிவிடுகிறது. அதற்குள் 30 வயது ஆகிவிட்டால் திரும்ப வேலைக்கு விண்ணப்பம் செய்கிறபோது உனக்கு 30 வயது ஆகிவிட்டது, வேலை கிடையாது என்றால் நியாயம் இல்லை. இது போல ஒரு இடத்தில் கன்னியாகுமரியில் சுண்டிப்பட்டிவிளை என்கிற இடத்தில் நடந்திருக்கிறது. அந்த ஆசிரியை பள்ளிக்கல்வி இயக்குன ருக்கு மேல்முறையீடு செய்திருக்கிறார்கள். உனக்கு 30 வயதிற்குள் நிரந்தரமான வேலை கிடைக்கவில்லை, 30 வயது ஆகிவிட்டதனால் உனக்கு இனி வேலை இல்லை என்று பதில் வந்திருக்கிறது.

இப்படி இருக்கிற சூழ்நிலைகளை எல்லாம் கவனித்து, அரசாங்கமே சமூக நீதி என்கிற அடிப்படையில் வேலைக்குச் சேரும் வயது வரம்பை 25-இல் இருந்து 30 ஆக உயர்த்தி கொடுக்கவேண்டும். 30-க்குள் வேலை கொடுத்தே தீரவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தவில்லை. வேலைக்கு போக விரும்புகிறவர்கள் முயற்சி செய்வதற்கு—இன்னும் ஒரு 5 ஆண்டுக்காலம் கூட்டிக் கொடுப்பது மிக மிக அவசியம்—காரணம் படித்தவுடன் வேலை கிடைக்கிற காலம் இது இல்லை. எல்லாத் துறையிலும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே 30 ஆண்டாக உயர்த்தித்தரவேண்டும் என்கிற என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்தி, இதனை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, while supporting the resolution that has been brought forward by the Hon. Member, Thiru Suppu, I have to add a few more reasons . . .

1972 ஆகஸ்ட் 17]

MR. SPEAKER : The hon. Member can take eight to ten minutes.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I may not need ten minutes because my ideas are very, very limited.

The conditions when the age-limit was fixed are now different from the present-day conditions. At that time there was so much of employment. Secondly, there was a straight forward education, by which a person can pass certain examinations and there were facilities for examinations through private channels. To-day, an ordinary person can appear for the Matriculation Examination privately even if he is aged 20 years. Similarly, there are evening classes. Also there are postal tuitions by which an ordinary person can pass examinations.

Sir, the persons who pass these examinations ordinarily register their names for employment in the Employment Exchanges and the less said about the Employment Exchanges, the better it is. sometimes it takes four or five years to get employment and they have to renew their applications periodically. Most of them do not get employment. Even if a call comes for a job, only one is selected out of 15 persons sent for interview and the remaining 14 persons do not get any job. Under these circumstances, the brilliant boys who have passed the examinations become frustrated and frustration leads to revolution. So, this Government should come forward and say, 'All right, it does not matter whether the age-limit is 25 or 30 years. Also there is an additional advantage in that a person who is within 30 years has better maturity of thought, and better experience and he is more useful for the job than person who is 22 years old. At the same time I do not want that the age-limit should be increased beyond 30 years. So the reasons for increasing the age-limit from 25 to 30 years are modern method of education, facilities that persons get to educate themselves independent of schools and colleges and the employment problem. With these words, I commend the Resolution of Thiru Suppu for acceptance by this Government.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. வா. மை அப்துல் ஜப்பார்] [1972 ஆகஸ்ட் 17

நமது நாட்டிலே, சமதர்மக் கொள்கையை நாம் படிப்படியாக அனுசரித்து வருகிறோம். ஆங்காங்குள்ள தனியார் துறைகளை ஆக்கிரமித்து, தனியார் துறைகளை எல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள் கிறோம். இந்த நிலையிலே அரசாங்கத்திற்கு ஒரு முக்கியமான பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது நாட்டிலுள்ள இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் வேலை கொடுக்கின்ற பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். காரணம், அவர்கள் தனியர்ர் துறைகளை தங்களுடையதாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இந்த அடிப்படை யிலே இன்று நம்முடைய அரசாங்கங்கள் வெற்றி பெற்றுக்கொண் டிருக்கின்றனவா என்று சொன்னால் இல்லையென்ற பதில்தான் கிடைக்கும். காரணம், இன்று லட்சோபலட்சம் இளைஞர்கள் கல்வியை முடித்துவிட்டு போதுமான வேலை வாய்ப்பில்லாத காரணத்தால் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த வழியில்லாமல் மிகவும் மனம் நொந்து சோர்ந்திருக்கிறார்கள். வேலை எங்கே கிடைக்கும் கிடைக்கும் என்று ஒவ்வொரு இடத்தையும் முற்றுகை யிடக்கூடிய நிலையைத்தான் இன்று நாம் பார்க்கிறோம்.

படித்த இளைஞர்கள் 25 வயதுக்குள் உத்தியோகம் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால், வாழ்க்கை முழுவதும் உத்தி யோகமற்றவர்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற கட்டுப்பாடு இளைஞர் களுக்கு மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. அது பலருக்கு பலத்த ஏமாற்றத்தையும் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே ஒரு சோர்வையும் உண்டாக்குகிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சமுதாயத்திலே பின் தங்கிய மக்களுக்கும் ஒரு விசேஷமான நிலை இருந்து வருகிறது. பொதுவாக, ஏழ்மை நிலையிலே இருக்கிற குழந்தைகளுக்குபோதுமான உணவு, சத்துணவு கிடைக்காத காரணத்தாலே, அவர்களுடைய மூளை பலம் குறைந்திருக்கிறது. அவர்கள் மற்றவர்களோடு போட்டி யிட்டு கல்வித்துறையிலே முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் படித்து வெளி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், படித்து வாழ்க்கையில் வசதி அடைந்தவர்களோடு போட்டி போடமுடியவில்லை. ஆக, பின் தங்கியவர்கள் படித்தும் வாழ்க்கையில் வசதியோடு இல்லாதவர்கள் வேலை பெற அதிகக் காலம் ஆகிறது. 25 வயது என்று நிர்ணயம் செய்திருப்பதாலே, ஏற்கனவே சமூகத்திலே முன்னுக்கு வந்தவர்கள் வேலை பெறுகிற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறதே தவிர, சமுதாயத்திலே பின்தங்கியவர்கள், படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் இந்த 25 வயதிற்குள் உத்தியோகம்

பெறுகிற சூழ்நிலை இல்லாத காரணத்தாலே, ஏற்கனவே ஏழ்மை யாலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களைப் பற்றி கண்டிப்பாக அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இந்த 25 வயது நிர்ணயித்திருப்பதாலே, அரசாங்கத்திலே ஏதோ வேலைகள் குவித்து வைத்திருப்பதைப் போலவும், இவர்களெல்லாம் படித்துவிட்டு வேலை செய்யாமலிருக்கிறார்கள் என்பதைப் போலவும் உங்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை, நீங்கள் தவறி விட்டதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வோம் என்று சொல்வதைப்போன்று இருக் கிறது. அப்படி இல்லை. 25 வயதிற்குள் வேலை தேடினால்கூட, அரசாங்கத்தில் போதுமான வேலை இல்லை. அவர்களுடைய வேலை கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால் அதற்கு அவர்களுடைய தகுதி யின்மையோ, சோம்பேறித்தனமோ காரணம் இல்லை. அரசாங்கம் போதுமான அளவுக்கு உத்தியோகம் உண்டாக்கி அவர்கள் எல்லோ ரையும் அப்சார்ப் பண்ணவேண்டும். இப்படி செய்வதன்மூலம், ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் வேலை இல்லா மல் இருக்கும் நிலையைப் போக்க முடியும். இதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இந்த அரசாங்கத்துக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டிலுள்ள அத்தனை அரசாங்கங்களுக்கும் இது பொருந்தும்.

எம்பிளாயிமென்ட் எக்ஸேஞ்சிலே ஒரு விண்ணப்பதாரர் தன்னு டைய பெயரை பதிவு செய்து கொண்டால் குறைந்த பட்சம் 7, 8 ஆண்டுகளுக்குக் கூட அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவதிப் படுகிற சூழ்நிலையை பார்க்கிறோம். இப்பொழுது பல தனியார் துறைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. ஆகவே அவர்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தில்தான் உத்தியோகம் பெறவேண்டும். அதற்காக எம்பிளாயிமென்ட் எக்ஸேஞ்சிலே ஒருவன் பதிவு செய்கிறான். 7, 8 ஆண்டுகள் ஒவ்வொரு அலுவலகமாக படிகள் ஏறியதுதான் மிச்சம். இப்படி வாழ்நாள் முழுவதும் வேலையில்லாமல் இருந்து அவர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்வதா? இதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆக, 25 ஆண்டுகள் என்று இருப்பதை 30 ஆக்க வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக, நண்பர் சுப்பு அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்னைக் கேட்டால், இப்படி நிர்ணயமே கூடாது. அரசாங்கத்தில் வேலை காலி இருந்தால் தகுதியுள்ள வேலையற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். இந்த சித்தாந் தத்தை ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அது தான் சமதர்மத்தின் அடிப்படை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

இது இருக்கட்டும், கல்லூரிகளில் என்ன நிலைமை? ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு, கல்லூரிகளை முற்றுகையிட்டால் அங்கு எத்தனை அதிகமான மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தாலும் இடம் இல்லை என்ற நிலைமை. அதிலும் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்குப் போதுமான இடம் இல்லை. அவர்களால் போதுமான மார்க்குகளும் வாங்க முடியவில்லை. வாங்கினாலும் மற்றவர்களோடு போட்டி போட முடியவில்லை. ஆகவே, 1, 2 ஆண்டுகள் சென்று அவர்களுக்கு கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. படிக்க வருகிறவர்களுக்குக் கூட இடம் கிடைக்கவில்லை. இதனால்கூட அவர்களுடைய வயது வரம்புகள் மீறி விடுகின்றன. இந்த நிலையில் இதிலுள்ள கஷ்டங்களை மனதில் கொண்டு, மனிதாபிமானத்தோடு, மனிதாபிமான நிலை என்ற முறையிலே இந்த 25 வயது என்ற வரம்பு முறையை நீக்க வேண்டுமென்ற தத்துவத்தை நானும் என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக பணிவோடு தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரச்னை இன்றைக்கு இளைஞர்களுக்கு மிக உதவிகரமான பிரச்சினையாக இருக்கும் என்ற கருத்திலே திருவாளர் சுப்பு அவர்களுடைய "அரசுப் பணிகளில் அமர்த்தப்படுவதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வயது வரம்பை 25 என்பதிலிருந்து 30 ஆக உயர்த்த வேண்டும்" எனக் கொண்டுவந்துள்ள தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இதைவிட இன்றைக்கு அடிப்படையான பிரச்சினை வேறு என்ன இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் எம்ளாயிமென்ட் எக்ஸேஞ்சிலே பதிவு செய்துவிட்டு, வேலை வேலை என்று அலைகிற நிலையை நாம் காணுகிறோம். சிறிது காலம் முன்பு, முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் 4 லட்சம் பேர் பதிவு செய்தும் 40,000 பேருக்குத்தான் வேலை கொடுக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். ஆக, இந்த பிரச்சினையைப் போக்க எந்த ஏற்பாட்டையும் இன்னமும் இந்த அரசாங்கம் தேடவில்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. என்னவோ, திட்ட கமிஷன், அது இது என்றெல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்ன காரணத்தினால் இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பார்த்தீர்களா ? இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பட்டதாரிகள்கூட வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இன்ஜினியர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்,

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

டாக்டர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் கிடையாது, இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை மிக வேகமாக மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மூடி இருக்கிற தொழிற்சாலைகளை திறப்பதே கிடையாது. இத்தனை வழிகளை அடைத்துவிட்டு, மாதம் ரூ. 100, ரூ. 150 சம்பளம் தருகிறோம், பட்டதாரிகள் வேலை செய்ய வரலாம், இல்லையானால் சீரணியிலே ஆட்களை சேர்த்துக்கொள்ளலாம், அன்றாடம் இவ்வளவு பணம் தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஏதோ கடப்பாறையை முழுங்கிவிட்டு சுக்கு கஷாயத்தை குடித்தானாம். அந்த மாதிரி பெரிய பிரச்னையை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு சிறிய தீர்ப்பை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பி.ஏ. படித்த பட்டதாரிகளெல்லாம் கூட 175 ரூபாய்தான் மாதம் ஒன்றுக்கு வாங்கி கொண்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது, அவர்களுக்கு இன்கிரிமெண்டோ வேறு எதுவுமோ கிடையாது. டீச்சர்ஸ் அப்ரன்டிஸ் என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இது மாதிரி என்றைக்குமே கேள்விபட்டது கிடையாது. டீச்சர்ஸ் ஏற்கனவே பயிற்சிபெற்றுத்தான் வருகிறார்கள். பயிற்சிபெற்று வாத்தியார்களாக வெளியே வருகிறவர்களை மேலும் அப்ரண்டிஸ் ஆக அமர்த்துகிற அவல நிலை இந்த அரசாங்கத்திலேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நீ படித்தால்தானே வேலை கேட்பாய், நீ படிக்க வேண்டாம், பயிற்சிப்பள்ளிகளையே மூடிவிடுகிறோம் என்று சொல்லி பள்ளிக்கூடங்களையெல்லாம் மூடக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை இந்த அரசாங்கத்தில்தான் நடக்கிறது.

பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணத் திறமை கிடையாது. படித்துவிட்டு ஆயிரக்கணக்கானோர் வேலைக்கு வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க எங்கே வேலை இருக்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். ஏன் கிடையாது? முயற்சிசெய்தால் எத்தனையோ வேலைகள் கொடுக்கலாம். ஒரு வாத்தியாருக்கு 80 பிள்ளைகளுக்கு மேல் போடுகிறார்கள். அப்படியிருந்தால் வாத்தியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கமுடியும்? எப்படிப் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்திச் சொல்லிக்கொடுக்க முடியும்? ஆகவே இப்படியில்லாது ஒரு ரேஷியோ வைத்து 35 பிள்ளைகளுக்குமேல் ஒரு வாத்தியாருக்கு இருக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே கொண்டுவந்தால் பல்லாயிரக்கணக்கான வாத்தியார்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். கேட்டால் கல்விக்காக 50 கோடி செலவழிக்கிறோம், 70 கோடி செலவழிக்கிறோம் என்று கணக்கைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர பிரச்சினைகளுக்கு உண்மையிலேயே தீர்வு காணவில்லை..............

[1972 ஆகஸ்ட் 17

திரு. நா. வீராசாமி : சார், ஒரு கிளாரிபிகேஷன். நம்முடைய அரசாங்கம் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களையே அப்ரன்டிஸ் ஆகப் போடுவதாக அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்கள்கூட சட்டம் படித்தவர்கள். சட்டம் படித்துவிட்டுகூட ஏன் அப்ரன்டிஸ் ஆகப் போனார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதுபோல் தான் ஆசிரியர்களுக்கும் செய்யப்படுகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ரொம்ப நல்லது. ஏற்கனவே டிரெயினிங் முடித்துவிட்டு வந்த வாத்தியார்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கிறார்களே, அது எதற்கு? ஏற்கனவே அவர்கள் பயிற்சி முடித்து விட்டுத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அது பயிற்சி இல்லையா ?
For middle schools B.A., B.Ts. will now become headmasters உங்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க வக்கு இல்லை, அதனால் பயிற்சி பெற்றவர்களைக்கூட அப்ரன்டிஸ் ஆகப் போடுகிறீர்கள். சட்டப் படிப்பு இரண்டாண்டுக் காலம் படித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு உடனே அப்ரன்டிஸ். இப்பொழுது மூன்றாண்டுக்காலமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அப்ரன்டிஸ். அதுதான் அங்கே இருக்கிறது. ஆனால் பயிற்சிபெற்ற வாத்தியார்களையே அப்ரன்டிஸ் ஆகப் போடுகிற முறை நகைக்கக்கூடிய முறையிலேதான் இருக்கிறதே தவிர வேறல்ல; இதைத்தவிர இப்பொழுது மிடில் ஸ்கூல்களில் எல்லாம்—முன்பு எல்லாம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்த டிரெய்ன்டு டீச்சர்களாக இருந்தால் அவர்கள் ஹெட்மாஸ்டர்களாக வரலாம் என்று இருந்தது—இப்பொழுது பி.ஏ. பி.டி. படித்தவர்களும் அதற்கு வரலாம் என்று கொண்டுவந்து அடிஷனல் ஹெட்மாஸ்டர் என்ற முறையிலே எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிச் செய்தால் வாத்தியாராக இருக்கிறவர் Once a teacher always a teacher just like once a martgagee always a martgagee.
என்று சொல்வதைப் போல கடைசிவரையிலும் வாத்தியாராகத் தான் இருக்கவேண்டிய நிலை வந்துவிடும். இன்றைக்கு 900 டீச்சர்ஸ் என்று போட்டு அடிஷனல் ஹெட் மாஸ்டர்ஸ் என்ற அளவிலே போட்டால் அவர்களுக்குச் சம்பளம் வேண்டுமானால் கொடுத்துவிட முடியுமே தவிர, அவர்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை கடைப்பிடிக்க வேண்டாமா? இதிலே இரண்டு ஹெட்மாஸ்டர்களும் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைபோடக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்குமே தவிர ஸ்கூல் வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கு நேரம் எங்கே அவர்களுக்குக் கிடைக்கப்போகிறது? இந்த வகையிலே வேலைப்

1972 ஆகஸ்ட் 17] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தி ஸ்டேட் 900 டீச்சர்ஸ்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிருர்கள். அதிலும் புரப்போர்ஷன்படி பார்த்தால் கார்ப்பரேஷனில் 30 பேர்கள் போடுவார்கள். இந்த விஷயத்திலே கார்ப்பரேஷன் காரர்கள் மன்னர்கள். எந்த எந்த வழிகளில் அந்த வேலேக்கு நுழைக்கவேண்டும் என்று எல்லாம் பார்த்து செய்கிருர்கள்......

THIRU N. GANAPATHY : On a point of Order, Sir. The hon. Lady Member is referring to the Madras Corporation and making some insinuation and inundos against the administration of Corporation. I request the Hon. Speaker to expunge those words.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I have got representation from Headmasters of Corporation schools. My speech is based on facts. Kindly go through the representation. You do not expunge even indecent remarks. I do not understand the hon. Member asking for expunction of my remarks.

THIRU N. GANAPATHY : The hon. Lady Member was referring to Madras Corporation and she was saying that so many people have been appointed, that the Corporation was making all sorts of appointments, as if by foul means. That is the implication of the lady Member's speech.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Guilty conscience. That is why he says 'foul means'. I never said so.

THIRU N. GANAPATHY : For information of the hon. Member I may say I was never a member of the Corporation. She was a member of the Corporation for some time.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : In those days we never committed such mistakes. Now the Corporation is making all sorts of appointments.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The hon. Member is trying to interrupt the hon. Lady member in the guise of raising point of order.

THIRU N. GANAPATHY : Only with Hon. Speaker's permission (am addressing the Chair), I have raised the point of Order. The hon. Lady member says at that time no such mistake was committed. She was a member before she was

removed from office, the party to which she belonged was removed from office in 1959. From 1959 only the D.M.K. continues to rule the corporation.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : From 1959 onwards these atrocities are taking place in the Corporation. They appointed thousands of teachers and asked several of them to go out one day. Government had to come to their rescue. That is why I am saying all these things. Even now they are trying to appoint so many B.A., B.Ts. as Additional Headmasters. The poor S.S.L.C. trained teachers, with experience, would be hit. That is why I am bringing it to the notice of the Government.

இந்த மாதிரி வேலையில்லா பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக வேதனை தரும் பிரச்னைகளாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் சொல்லுகிறேன். வேலைக்கு அமர்வதற்கு 25 வயது என்று வைத்திருப்பதை உயர்த்தவேண்டுமென்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னைக் கேட்டால் அது 30 ஆக உயர்த்தப் படுவதுகூடப் போதாது. 25 வயதுக்குள் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் ரிஜிஸ்டர் செய்துவிட்டால் போதும் பிறகு அவனுக்கு எத்தனை வயதானாலும் அரசாங்கம் வேலை கொடுக்கவேண்டும். கஷ்டப்பட்டுப் படித்து, தட்டுமுட்டுச் சாமான்களையெல்லாம் விற்றுப் படிக்கவைத்த பிறகும்கூட படித்தவர்கள் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சுக்கு வருடக்கணக்காக நடந்து நடந்து—இதிலே வேறு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கார்டு ரெனியூ பண்ணவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள், ஏன் அதை வருடத்திற்கு ஒரு முறை என்று வையுங்களேன்; மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை என்று வைத்திருப்பதால் அவர்கள் நடந்து நடந்து பல ஜோடி செருப்புகள் தேய்ந்துவிட்டனவேதவிர வேலை கிடைத்தபாடில்லை பட்டதாரிகளுக்கு. உனக்கு 25 வயதாகிவிட்டது, வீட்டுக்குப் போ உனக்கு வேலை கிடையாது என்று சொன்னால் அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும்? எனவே, இந்த மாதிரி இல்லாமல் 25 வயதுக்குள் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிந்துவிட்டால் 40 வயதானாலும் சரி அவர் வேலைக்குச் சேருவதிலிருந்து தடுக்கப்படக்கூடாது என்ற முறையிலே கொண்டுவரவேண்டும்.

இன்னொன்றையும் பாலிசியாக அரசாங்கம் வைக்கவேண்டும். எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் பதிந்துவிட்டால் எப்படியும் அப்படிப் பதிந்தவர்களுக்கு நான்கு ஐந்து வருஷங்களுக்குள் அரசாங்கம் வேலை கொடுக்கவேண்டும். வேலை கொடுப்பது எப்படி

பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக இவர்கள் வேதனைப் பிரச்னை களைத் தான் அதிகமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆல் ஒவர் யென்றால் தமிழ்நாட்டில் வேலையா கொடுக்கமுடியாது? புதிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தி வேலை கொடுக்கலாம். ஏற்கனவே இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் புல் கெப்பாசிடியில் வேலை செய்வது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் அரைகுறையாக உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அவற்றை நன்றாக முடுக்கிவிட்டு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசாங்கம், மத்திய அரசாங்கம் என்று தான் சொல்கிறார்களே தவிர இவர்கள் ஒன்றும் செய்யக் காணோம். தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு உள்ளாக மூலதனம் இருந்தால் அதை ஆரம்பிக்க தமிழ்நாடு அரசாங்கமே அனுமதியளிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இவர்கள் எத்தனை தொழிற் சாலைகளை ஆரம்பித்தார்கள்? எத்தனை பேர்களுக்கு வேலைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளையும் மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் இவர்கள் செய்வது. பி. அன்ட் சி. மில் மூடப்பட்டதால் 10 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். சிம்ஸன் கம்பெனி 10 மாதங்களாக மூடப்பட்டு இருக்கிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சமும் பதைபதைப்புக் கிடையாது. இந்த நிலையில் இங்கே இருக்கிறவர்கள் பிரித்து வடக்கே கொண்டுபோய் விடுகிறார்கள். பிஸ்டன்ஸ் எல்லாம் அங்கே செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், சிம்ஸன் கம்பெனி செய்துவந்த பேரிங்ஸ் எல்லாம் பிர்லா கம்பெனிகள் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் நீங்கள் உங்கள் கொள்கையால் தென்னாட்டைத் தேயவைத்து வடக்கை வாழ வைக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட வேண்டியதாயிருக் கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது) அடுத்த தனியார் அலுவல் தினத் தன்று என்னுடைய பேச்சைத் தொடர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அம்மையார் அவர்களுடைய பேச்சு முடிவுற்றது. இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது அடுத்த தனியார் அலுவல் தினத்தன்று தொடரும். சில அறிவிப்புகளுடன் இன்றைய நிகழ்ச்சி முடிவுறும்.

(7) அறிவிப்புகள்.

அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் தீர்மானங்கள்

MR. SPEAKER : The following are the decisions arrived at the Business Advisory Committee at its meeting held on 17th August 1972.

18th August 1972—Friday—

Presentation of the First Supplementary Statement of Expenditure for 1972-73.

Official Bills—

Consideration and passing of—

1. The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1972. (L.A. Bill No. 27 of 1972).

2. The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Second Amendment) Bill 1972. (L.A. Bill No. 28 of 1972).

3. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill 1972. (L.A. Bill No. 31 of 1972).

4. The Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill 1972. (L.A. Bill No. 26 of 1972).

19th August 1972—Saturday upto 1 p.m.—

Items left over from the Agenda for 18th August 1972, if any—

1. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on land) Third Amendment Bill 1972. (L.A. Bill No. 19 of 1972). (As amended by the Joint Select Committee).

2. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Fourth Amendment Bill 1972. (L.A. Bill No. 33 of 1972).

20th August 1972—Sunday—

Holiday.

21st August 1972—Monday—

1. The Tamil Nadu Debt Relief Bill 1972. (L.A. Bill No. 21 of 1972).

1972 ஆகஸ்ட் 17]

2. The Tamil Nadu Agriculturists Relief (Amendment) Bill, 1972. (L.A. Bill No. 22 of 1972).

3. The Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill, 1972. (L.A. Bill No. 23 of 1972).

22nd August 1972—Tuesday—

Discussion and Voting on Demands for First Supplementary Statement of Expenditure for the year 1972-73.

23rd August 1972—Wednesday—

Consideration and passing of—

(1) The Tamil Nadu Excise (Amendment) Bill, 1972.

(2) The Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1972. (L.A. Bill No. 25 of 1972).

(3) The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1972. (L.A. Bill No. 32 of 1972).

(4) The Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Amendment Bill, 1972. (L.A. Bill No. 30 of 1972).

(5) The Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill 1971. (L.A. Bill No. 51 of 1971) (as amended by the Joint Select Committee).

(6) The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 29 of 1972).

(7) The Tamil Nadu Agricultural Labour Fair Wages (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 34 of 1972).

(8) The Tamil Nadu Agricultural Lands (Record of Tenancy Rights) (Amendment), Bill, 1972.

24th August 1972—Thursday—

Private Members' Business.

25th August 1972—Friday—

(1) Items left over, if any, from the Agenda for 23rd August 1972.

(2) Consideration and passing of Appropriation Bill.

[1972 ஆகஸ்ட் 17

(3) Consideration and passing of other official Bills that may be introduced.

(4) Consideration and passing of the Tamil Nadu Recognised Schools (Regulation) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 24 of 1972).

(5) Ratification of the Constitution (Twenty-eighth Amendment) Bill, 1972.

இத்துடன் பேரவையினுடைய இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றிவைக்கப்பட்டது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

8. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

212. Notification issued with G.O. Rt. No. 1325, Revenue, dated the 9th June 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by Kasturiba Women's Association at 10.00 a.m. on 11th June 1972 at Lakshmi Talkies, Pallavaram. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

213. Notification issued with G.O. Rt. No. 1392, Revenue, dated the 16th June 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax to the film show organised by Engine Valves Employees' Union, Alandur, at 10.00 a.m. on 18th June 1972 at Noorjahan Talkies, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

214. Notification issued with G.O. Ms. No. 901, Public Service A, dated the 30th March 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 for exclusion of the post of steno-typist in the Tamil Nadu House, New Delhi, from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India).]

215. Notification issued under G.O. Ps. No. 3337, Revenue, dated the 2nd November 1971, in regard to exemption from liability to sales-tax on the sales of Rubberised coir products by any dealer for a period of two years. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

216. Notification issued with G.O. Ms. No. 958, Rural Development and Local Administration, dated the 9th May 1972, making the Municipal Corporation of Madras (Regulation of payment of conveyance allowance to the Mayor, Deputy Mayor and other members of the Council) Rules, 1972. [Laid on the table of the House under section 348 (*d*) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

217. Notification issued with G.O. No. 1380, Revenue, dated 6th May 1972, in regard to the reduction in the rate of sales tax by any dealer on the sales of stores to the Ordinance Depot at Avadi, Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

218. Notification issued with G.O. Ps. No. 356, Revenue, dated the 7th February 1972, in regard to the exemption from sales tax on the sales of articles manufactured by the inmates of the Industrial Therapy Centre, attached to the Government Mental Hospital, Madras. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

219. Notification issued with G.O. Ps. No. 257, Revenue, dated the 29th January 1972 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. A-2522 of 1960, published at page 609 of Part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 13th April 1960. [Laid on the table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959. (Tamil Nadu Act I of 1959).]

220. Notification issued with G.O. Ms. No. 175, Excise and Prohibition, dated the 3rd July, 1972, in regard to levy of excise duty at the rate of rupees four per proof litre on 35 under proof arrack for the period from 1st September 1972 to 31st August, 1973. [Laid on the table of the House under section 34(5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

221. Notification issued with G.O. Ms. No. 1373, Rural Development and Local Administration, dated the 5th July 1972, in regard to appointment of Thiru M. Kannappan, Minister for Religious Endowments and Thiru K. Arunachalam as members of the Tamil Nadu Bhoodan Yagna Board. [Laid on the table of the House under section 28(4) of the Tamil Nadu Bhoodan Yagna Act, 1958 (Tamil Nadu Act XV of 1958).]

222. Notification issued with G.O. Ms. No. 1623, Revenue, dated the 31st May 1972, in regard to constitution of Rent Courts with jurisdiction over the taluks of Tiruchirappalli and Musiri and appointment of Special Tahsildars as officers of the Rent Courts. [Laid on the table of the House under sections 17 (3) and 61(2) of

1972 ஆகஸ்ட் 17]

the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXVI of 1956) and the Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 57 of 1961) respectively.]

223. Notification issued with G.O. Ms. No. 1251, Public (Service A), dated the 10th May 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, for exclusion of the post of Assistant Director for Propaganda and Public Relations in the Public (Information and Public Relations) Department from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

224. Notification issued with G.O. Ms. No. 3954, Revenue, dated the 3rd December 1971, in regard to an amendment to Revenue Department Notification II-1 No. 5939 of 1969, published at pages 1-2 in Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated the 19th December 1969, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

225. Notification issued with G.O. Ms. No. 1480, Home, dated the 30th May 1972, in regard to the exemption from payment of Motor Vehicles tax to the three bearer tipper vehicles, belonging to the Port of Madras. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

226. Notification issued with G.O. Ms. No. 2564, Rural Development and Local Administration, dated the 23rd November 1971, in regard to the appointment of Collectors to exercise the powers or to perform the duties of the Inspector under section 149-A of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

227. Notification issued with G.O. Ms. No. 1081, Home, dated the 12th April 1972 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Cinemas (Regulations) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulations) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

228. Notification issued with G.O. Ms. No. 1236, Agriculture, dated the 25th April 1972 in regard to establishment of regulated Market at Tiruthani for the purposes of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 in respect of groundnut. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act XXIII of 1959).]

229. Notification issued with Roc. No. 57085/72 E-5, dated the 25th May 1972, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to building regulations, in the entire area of Pappireddipatti Town Panchayat in Dharmapuri district. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

230. Notification issued with G.O. Ms. No. 1037, Home, dated the 6th April 1972, in regard to an amendment to rule 56 of the Tamil Nadu Cinemas (Regulations) Rules, 1957. [Laid on the table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulations) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).]

231. Notification issued with G.O. Ms. No. 1754, Home, dated the 25th June 1971 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Children Rules, 1940 [Laid on the table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920).]

232. Notification issued with G.O. Ms. No. 299, Revenue, dated the 2nd February 1972 in regard to an amendment to the Revenue Department Notification S.R.O. No. 2437 of 1962 published at pages 282–283 of Part II of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 30th May 1962, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

233. Notification issued with G.O. Ms. No. 998, Rural Development and Local Administration, dated the 17th May 1972 in regard to an amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 95 of 1966, published at page 2 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*

(Extraordinary), dated the 6th April, 1966, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 199 (2) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

234 Notification issued with G.O. Ms. No. 491, Rural Development and Local Adminstration, dated the 9th March 1972 making the Madras Corporation (Superior) Service Pension Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 348 (d) of the Madras City Municipal Corporation Act, 1919 (Tamil Nadu Act IV of 1919).]

235. Notification issued with G.O. Ms. No. 611, Home, dated the 29th February 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133(3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

236. Notification issued with G.O. Ms. No. 3953, Revenue, dated the 3rd December 1971 in regard to the power of Collectors of the Districts and the Special Deputy Collectors (Tenancy Records) for making complaints in writing to court for taking cognizance of the offences punishable under the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969. [Laid on the table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

237. Notification issued with G.O. Ms. No. 1195, Revenue, dated the 17th April 1972 in regard to amendment to the Revenue Department Notifications, under section 6 and Clause (7) of section 2 of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969. [Laid on the table of the House under section 18(4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

238. Notification issued with G.O. Ms. No. 403, Rural Development and Local Administration, dated the 1st March 1972 making the rules relating to the Conduct of Election of Madurai Corporation Councillors Rules, 1972. [Laid on the table of the House under section 432(2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

47. Notification issued with G.O. Ms. No. 2879, Haelth, dated the 24th November 1971, in regard to certain amendments to the Public Health Establishment (Local Authorities) Regulations, 1940.

48. Erratum issued with Roc. No. 192587/71, E5, dated the 8th March 1972 to the notification issued in proceedings Roc. No. 98121/70/E5, dated 25th August 1970 and published in page 386 of Part II---Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 30th September 1970.

49. Notification issued with G.O. Ms. No. 818, Labour, dated the 26th May 1972 in regard to certain amendments to the Madras Employees Insurance Courts Rules, 1961.

@ 50. The Tamil Nadu Recognised Private Schools (Regulation) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 24 of 1972).

@ 51. The Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 25 of 1972) with Annexure.

@ 52. The Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari district) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 26 of 1972).

@ 53. The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 27 of 1972).

@ 54. The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Second Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 28 of 1972).

@ 55. The Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 29 of 1972).

@ 56. The Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 30 of 1972).

@ 57. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 31 of 1972).

@ 58. Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Labour Welfare Fund Bill, 1972 (L.A. Bill No. 23 of 1972).

1972 ஆகஸ்ட் 17]

59. Report of the Joint Select Committee on the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Third Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 19 of 1972).

60. Third Report of the Committee on Government Assurances (Fifth Assembly).

* 61. Report of the Select Committee on the Tamil Nadu General Sales Tax (Fifth Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 51 of 1971).

% 62. The Madras City Municipal Corporation (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 32 of 1972).

% 63. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Fourth Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 33 of 1972).

% 64. The Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 34 of 1972).

% 65. Annexure to the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 26 of 1972).

% 66. Annexure to the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 27 of 1972).

% 67. Annexure to the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-Cess (Second Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 28 of 1972).

% 68. Annexure to the Tamil Nadu Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 29 of 1972).

% 69. Annexure to the Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 30 of 1972).

% 70. Annexure to the Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 31 of 1972).

@ Despatched to Members on 12th August 1972.

* Presented to the House on 10th August 1972.

% Despatched to Members on 14th August 1972.

இணைப்பு.

[37-ஆம் பக்கத்தில் 145-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

விவர அறிக்கை.

1. ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணிசுவாமி தேவஸ்தானம், பழனி, மதுரை மாவட்டம்.

2. ஸ்ரீ இராமநாதசுவாமி தேவஸ்தானம், இராமேஸ்வரம்.

3. ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயம், இருக்கன்குடி, சாத்தனூர் வட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

4. ஸ்ரீ பூமிநாதசுவாமி, சிருகாலசாந்தி முதலிய கட்டளை, வீரவநல்லூர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

5. ஸ்ரீ பிள்ளையன் கட்டளை, திருநெல்வேலி.

6. ஸ்ரீ திருமலை குமரசுவாமி ஆலயம், பன்மொழி, தென்காசி வட்டம்.

7. ஸ்ரீ அக்னீஸ்வரசுவாமி ஆலயம், திருப்புகலூர், நன்னிலம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

8. ஸ்ரீ வைத்தியநாதசுவாமி ஆலயம், வைத்தீஸ்வரன் கோயில், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

9. ஸ்ரீ சுவாமிநாதசுவாமி ஆலயம், சுவாமிமலை, கும்பகோணம் வட்டம், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

10. ஸ்ரீ மாரியம்மன் ஆலயம், சமயபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

11. ஸ்ரீ கொளஞ்சியப்பர் ஆலயம், மணவாளநல்லூர், விருத்தாசலம், தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.

12. ஸ்ரீ பென்னரி மாரியம்மன் ஆலயம், ராஜன் நகர், கோபி வட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

13. ஸ்ரீ சிவகங்கை தேவஸ்தானம், சிவகங்கை, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

1972 ஆகஸ்ட் 17]

14. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி தேவஸ்தானம், திருச்செந்தூர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

15. ஸ்ரீ வேதாரண்யேஸ்வரர் கோயில், வேதாரண்யம், திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம்.

16. ஸ்ரீ அரண்மனை தேவஸ்தானங்கள், தஞ்சாவூர் நகர் மற்றும் வட்டம்.

17. ஸ்ரீ மந்திரபுரீஸ்வரர் கோயில், கோவிலூர், திருத்துறைப் பூண்டி வட்டம்.

18. ஸ்ரீ கோபிநாதஸ்வாமி கோயில், ரெட்டியார்சத்திரம், திண்டுக்கல் வட்டம்.

19. ஸ்ரீ காளஹஸ்தீஸ்வரர் கோயில், திண்டுக்கல் வட்டம்.

20. ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணிசுவாமி ஆங்கிலமுறை மருத்துவமனை, பழனி.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS